

Ungdommers inntreden i mediene

*En diskursanalyse av Si ;D,
Aftenpostens debattside for ungdom.*

Hanne Tungen

**Masteroppgave i journalistikk
Institutt for medier og kommunikasjon**

UNIVERSITETET I OSLO

Januar 2011

Ungdommers inntreden i mediene

En diskursanalyse av Si ;D,
Aftenpostens debattside for ungdom.

© Hanne Tungen

Oslo, 2011

Ungdommers inntreden i mediene. En diskursanalyse av Si ;D,
Aftenpostens debattside for ungdom.

Hanne Tungen

Illustrasjon på tittelblad: Aftenposten

<http://www.duo.uio.no/>

Trykk: Reprosentralen, Universitetet i Oslo.

Sammendrag

Denne oppgaven tar for seg *Si ;D*, debattsiden for ungdom mellom 13 og 20 år i Aftenposten. Jeg har gjort en diskursanalyse av debattsiden der jeg ser på hvordan *Si ;D* som tekst kan tolkes og beskrives i lys av sin kontekst. Metodisk har jeg gjennomført en kvantitativ innholdsanalyse av 25 utgaver fra 2005 til 2009, intervjuet fem medarbeidere fra *Si ;D*-redaksjonen og en kvalitativ tekstanalyse av fem utvalgte innlegg. Analysene og intervjuene har så blitt satt i sammenheng med *Si ;D*s kultur-, situasjons- og tekstuelle kontekst. Analysen viser at *Si ;D* kan kjennetegnes både som en kommersiell diskurs, der det fremste formålet er å sikre Aftenpostens fremtidige lesere, og som en idealistisk diskurs, der avisen ønsker å styrke sin demokratiske samfunnsrolle. Dessuten kjennetegnes diskursen ved at debattsidens uttrykk ligger nære bloggsjangeren, og at temaene i debattene varierer mellom ungdomskultur, samfunn og politikk. Skribentenes resonnering holdes muntlig og språkbruken ungdommelig, og innholdet tilpasses modelleserne og argumentasjonen speiler målgruppen. *Si ;D*s skribenter har også blitt eldre og skriver lengre innlegg. I tillegg er det ikke alltid like tilfeldig hvilke innlegg som får komme på trykk, og innleggene blir valgt ut etter bestemte kvalitetskriterier.

Abstract

This master thesis examines a debate forum for youths aged 13 to 20 called *Si ;D* in the Norwegian newspaper Aftenposten. I have done a discourse analysis of the debate forum where I examined how *Si ;D* as text can be interpreted and described within its context. Methodologically, I conducted a quantitative content analysis of 25 editions between 2005 and 2009, I made in-depth interviews of five employees from *Si ;D* and finally made a qualitative textual analysis of five selected letters. This has then been linked with *Si ;D*s cultural, situational and textual context. The analysis shows that *Si ;D* can be characterized as both a commercial discourse, where the primary purpose is to capture future readers of Aftenposten, and as an idealistic discourse, where the newspaper wants to strengthen its democratic role in society. Moreover, the discourse is characterized by the debate page's expressions being close to the blog genre, and that the debate themes vary between youth culture, society and politics. The writer's language is held youthful and the content is adapted to the readers and the arguments reflect the target audience. The writers have become older and that they write longer letters. In addition, I have detected that the posts that get printed are selected according to certain quality criteria and thereby not randomly chosen.

Forord

Takk til veileder Thore Roksvold (V09-V11) for veldig god og nyttig veiledning, til Aftenposten, redaksjonen i Si;D og mine informanter for alle bidrag, Trude Eiterjord, Caroline Eriksen, Kristin Skaar, Tina Solvang, Martin Barker og Magnus Wibe for all hjelp, alle mine fantastiske medstudenter på IMKs skrivestue, Forskningsparken som har et foosballbord stående i kantinen, den gode broren min for alle humoristiske oppmuntringer og krumspring når ting har gått litt trått, til mine venner som hele tiden heiet meg frem, til mine to støttehansker som har holdt senebetennelsen i sjakk og, ikke minst, til mine foreldrene for en helt uunnværlig økonomisk støtte. Uten de to sistnevnte hadde det sannsynlig ikke blitt en mastergrad på meg, da det for meg var helt tvingende nødvendig å ta et friår fra jobb for å fullføre. Å skrive denne masteroppgaven var slik sett ingen ensom prosess, selv om jeg til tider har følt meg veldig frustrert, motløs og alene. En full mobilisering av familien var altså det som trengtes for å få meg over målstreken. Veien hit har vært lang, men nå er jeg her. Igjen, tusen takk til alle som har hjulpet meg hit!

Tålmodighet er en dyd!

Hanne Tungen

Oslo, 2011.

Innholdsfortegnelse

1	INNLEDNING	1
1.1	Utgangspunkt	1
1.2	Forskningsobjekt	2
1.3	Pressen som forum for debatt	3
1.4	Problemstillinger	5
1.5	Strukturen i oppgaven	8
2	TEORETISKE PERSPEKTIVER	9
2.1	Publikumsdeltakelse	9
2.1.1	Demokrati og deliberasjon	12
2.2	Diskursteori og det utvidete tekstbegrepet	16
3	METODISKE VALG	23
3.1	Diskursanalyse	23
3.2	Metodetilnæringer og koding av materialet	25
3.2.1	Informantene	25
3.2.2	Si ;D-utgavene	27
3.2.3	Kvantitativ innholdsanalyse	28
3.2.4	Variablene i innholdsanalysen	29
3.2.5	Utvalgskriterium for argumentasjonsanalysen	33
3.2.6	Argumentasjonsanalyse	35
3.3	Oppsummering	38
4	ANALYSE DEL 1 – SI ;DS KONTEKSTUELLE RAMMEVERK	41
4.1	Si ;Ds kulturkontekst – fra idé til produkt	41
4.2	Si ;Ds situasjonskontekst – veien mot et landomfattende fenomen	43
4.2.1	Si ;Ds lesere – en ressurssterk elite?	46
4.2.2	Utforming av Si ;D og redaksjonelle vurderinger	48
4.2.2.1	Dagsorden på Si ;D	49
4.3	Si ;Ds tekstuelle kontekst – avissider for unge lesere	51
5	ANALYSE DEL 2 – TEKSTEN SI ;D	55
5.1	Si ;Ds skribenter	55
5.2	Si ;Ds innlegg	61
6	ANALYSE DEL 3 – DEBATT I PRAKSIS	73
6.1.1	2005	73

6.1.2	2006.....	75
6.1.3	2007.....	78
6.1.4	2008.....	81
6.1.5	2009.....	83
7	DISKURSEN SI ;D	89
7.1	Diskurskonstituerende tendenser	89
7.1.1	Konseptet Si ;D.....	89
7.1.2	Konstruerte debatter	91
7.1.3	Debattformidleren Si ;D	93
7.1.4	Veslevoksne innlegg?.....	95
7.1.5	"Hilsen Fotballjenta, 15 år"	97
7.2	Teksten Si ;D i sin kontekst	99
8	AVSLUTNING – FORLØPEREN SI ;D	101
9	LITTERATURLISTE.....	103
10	VEDLEGG	115

<u>Tabeller</u>	side
Tabell 1: Alder	56
Tabell 2: Innleggstype	62
Tabell 3: Korte innlegg	63
Tabell 4: Omfang på innlegg	64
Tabell 5: Språktrekk	70

<u>Figurer</u>	
Figur 1: Norman Faircloughs modell for diskursanalyse, gjengitt fra Hågvar (2007)	23
Figur 2: Stephen Toulmins utvidete argumentmodell	36
Figur 3: Argumenthierarki	37
Figur 4: Argumenttrekker	37
Figur 5: Nettsiden til Si ;D, skjermdump fra 15.11.2010	46
Figur 6: Fullt navn, fornavn og kallenavn på skribenter	59
Figur 7: Kjønnfordeling	60

Jeg har vært mye sammen med voksne. Jeg har sett dem på ganske nært hold. Og jeg har ikke fått noen bedre mening om dem av den grunn.
Antoine de Saint-Exupéry

1 Innledning

1.1 Utgangspunkt

Ekspansjonen av internett og de sosiale mediene¹ har ført til at unge som gamle ikke bare kan formidle og dele informasjon med hverandre, men også kommunisere og dele denne informasjonen med avisredaksjonene og andre medieorganisasjoner. Espen Ytreberg, professor i medievitenskap ved Universitet i Oslo, hevder vi derfor står overfor en allmenngjøring av mediedeltakelse, der flere enn bare fagfolk blir synlige i mediene. Ytreberg har deltatt i et prosjekt kalt *Participation and Play in Converging Media (PaP)*² som undersøkte hvordan vanlige folks deltakelse blir tilrettelagt og utnyttet av medieinstitusjonene. Effekten av tilretteleggelsen, mener han svekker det ”etablerte skillet mellom de synlige få og de usynlige mange i samfunnet”(Ytreberg, i Dagbladet 10.10. 2006).

Praksisen der publikum bidrar med redaksjonelt innhold omtales vanligvis som *folkejournalistikk*, eller *citizen journalism*. En vanlig skepsis til folkejournalistikken er at praksisen forandrer rammeforståelsen av journalistisk nyhetsformidling (Ihlebak i Aftenposten 30.10.2009). Pressen har lenge vært en monolittisk og lukket institusjon, og pressens hovedoppgaver har ligget i å samle, organisere og formidle informasjon av offentlig interesse og viktighet på vegne av samfunnet (Singer 2011, Mellbye 2010, Sambrook 2008:225, Wahl-Jorgensen 2007, Schudson 2003:11). Med internett og sosiale medier er det imidlertid ikke lenger like tydelig hva som er medieinstitusjonelt produsert og hva som er laget av ikke-profesjonelle aktører (Singer 2011:53, Atton 2009, Hannemyr 2009), og trenden møter blandet kritikk. Redaksjonssjef i Aftenposten Anette Mellbye hevder for eksempel at de sosiale mediene vil gjøre nyhetsformidlingen mer effektiv: ”Facebook og Twitter gir muligheten til å fange opp hva folk er opptatt av, bygge nettverk, finne historier, nye kilder og øyenvitneskildringer. Vi kan (også) stille spørsmål, svare når vi blir spurt og være til stede der folk er” (Mellbye sitert i Aftenposten 2.5.2010). Richard Sambrook (2008) mener de sosiale mediene vil kvalitetssikre nyhetsformidlingen, rett og slett fordi borgere med de sosiale mediene kan rette på innhold og skrivefeil i artikler, eller dele egne meninger og ekspertise direkte med journalistene (Sambrook 2008). Dessuten fører brukergenerert innhold, ifølge

¹ *Sosiale medier* kan her forstås som internettbaserte applikasjoner som er basert på Web 2.0, og som tillater formidling og deling av brukergenerert innhold (Kaplan & Hånlein 2009).

² Forskningsprosjektet *Participation and Play in Converging Media (PaP)*, ved Institutt for medier og kommunikasjon, Universitetet i Oslo. URL: <http://www3.hf.uio.no/imk/wp-pap/> [Lesedato 14.1.2010]

medieforsker Karoline Ihlebæk, med seg en kostnadsgevinst for avisorganisasjonene. Svikt i annonsesalg og opplagstall har gitt mediehusene store økonomiske utfordringer, og innstramminger og nedbemanning har blitt satt i gang for å imøtekomme krisen. Fordi publikumsbidragene sjeldent honoreres, vil bidrag som reiseskildringer, anmeldelser og lignende fra leserne bidra til en mer kostnadseffektiv nyhetsproduksjon (Ihlebæk 2009a).

Ihlebæk hevder samtidig at folkejournalistikken vil gi avishusene nye utfordringer. Bruken av mer publikumsgenerert innhold i media mener hun vil gi et økt behov for oppfølging, oversikt og kontroll slik at mediene bedre kan sikre kvaliteten på amatørernes bidrag. En sentral utfordring for pressen og andre medieorganisasjoner blir med andre ord å gi publikum makt samtidig som journalistene skal utøve kontroll (2009a).

Diskusjonene om hvorvidt publikumsdeltakelse i media og folkejournalistikken gagnar den tradisjonelle nyhetsproduksjonen eller ikke, ser vi er flerfoldige, men av hensyn til oppgavens omfang kan jeg ikke gå nærmere inn på alle diskusjonene her. Hva feltet har konsentrert seg lite om, er tendensen med *ungdom* som mediedeltakere. Selv forskningsfeltet barn, unge og medier har rettet lite oppmerksomhet mot ungdom som mediedeltakere. Dette feltet har stort sett konsentrert seg om hvordan barn og unge *braker* de forskjellige mediene (Kaare 2005, Livingstone 2002, Ling & Helmersen 2000), eller hvordan mediebruken påvirker de unge. Spørsmålene om hvorvidt voldelig medieinnhold er skadelig for de unge, eller om internett og dets innhold er trygt å bruke gjentas til stadighet (se nettstedet som Barnevakten.no og Medietilsynet Trygg Bruk, eller prosjekter som EU Kids Online). Andre studier har igjen vært kritiske til hvordan barn og ungdom omtales i media og hvilke konsekvenser medieeksponeringen kan ha for barna (se for eksempel Tørnby 2009 og Kaldestad & Hovland 2007). Det at flere avisredaksjoner, mye på grunn av internett og sosiale medier, innlemmer publikum mer og mer i nyhetsproduksjonen, mener jeg er interessant trend, og det har samtidig bidratt til at jeg har savnet et fokus på hvilke tiltak de forskjellige avishusene iverksetter for å fange opp ungdom som deltakere. Hva gjør norsk presse for å gi ungdom mulighet til å delta? Hvem slipper ungdommen til? Og hvorfor?

1.2 Forskningsobjekt

I vid forstand brukes begrepet publikumsdeltakelse i media om deltakelse i alle typer medier, der bidragene kan være alt fra ”current affairs-based blogging, photo and video sharing” til ”posting eyewitness commentary on current events”(Goode 2009:1288). Jeg har valgt å fokusere på fenomenet deltakelse i avis, slik at oppgaven min får et journalistikkfaglig tilsnitt. Som forskningsobjekt har jeg valgt *Si ;D* i Aftenposten, en debattside for ungdom mellom 13

og 20 år.³ Si ;D publiseres i en av Norges største aviser, og består i stor grad av bidrag skrevet av ungdom. Bidragene omtales vanligvis som debattinnlegg og fungerer på denne måten som et middel for deltakelse i pressen.

Aftenposten har som avis hatt en lang historie i Norge. Avisen ble grunnlagt 14. mai 1860 under navnet *Christiania Adresseblad*, noe som gjør at avisen fyller 150 år i 2010. Allerede 1. januar 1861 fikk avisen navnet *Aftenposten*, og utgiver og eier var Christian Schibsted. Som navnet tilsier, startet *Aftenposten* som en aftenutgivelse, men fra 1885 kom *Aftenposten* ut med en morgenutgave i tillegg. I dag kommer morgenutgaven ut samtlige dager i uken, og aftenutgaven *Aften*⁴ kommer ut mandag til fredag. *Aftenposten* er blitt en riksdekkende avis, og har utenriksreportere over hele verden⁵. Avisen kommer ut på bokmål, og har tradisjonelt vært ansett som konservativ fordi avisen tidligere har vært tilknyttet partiet Høyre (Bergestuen et al. 2006). *Aftenposten* er dessuten den største abonnementsavisen i Norge, og leder i tillegg, ifølge seg selv, et av Norges største debattforum gjennom sine spalter. Dette gjør avisen til en av de største meningsbærende aktører i norsk presse. Debattsiden Si; D, som en del av *Aftenposten*, blir på denne måten et godt egnet *casestudie*⁶ for denne oppgaven.

1.3 Pressen som forum for debatt

For å kunne si noe om hvorfor ungdom får delta i media og hvordan dette foregår, vil jeg først ta et kort historisk tilbakeblikk på den debattradisjon vi har hatt i norsk presse, og hvordan en deltakersituasjon i avisen har blitt tilrettelagt og utviklet frem til 2010.

I norske aviser finner vi (tradisjonelt) en av de mest utbredte, men også de mest samlende debattarenaer i Norge. Fra 1814 vokste det frem en resonnerende og åpen offentlighet, hvor skrivekyndige mennesker med forskjellige synspunkt brukte avisene som sitt talerør. Ikke alle var glade for unionsoppløsningen, og skepsis, misnøye og kritikk ble det redaksjonelle utgangspunktet for mange aviser. Faktisk ble avisene kalt for en meningspresse, da det var flere meninger enn nyheter som fylte sidene. Konkurransforholdet mellom avisene drev debatten videre og avisene kjempet ikke bare om leserne, annonser og inntekter, men også om å få sine leseres støtte. Avisene ville således utbre sine meninger og påvirke sine lesere samtidig som de ville svekke sine motstandere. Fra 1870 til 1920 femdoblet antall

³ For enkelhets skyld, vil jeg i denne oppgaven avgrense ungdomsbegrepet til å gjelde for målgruppen til Si ;D, ungdom mellom 13 og 20 år, til tross for at selve begrepet for noen vil favne bredere enn denne aldersgruppen.

⁴ *Aften* er lokalavis for hovedstadsområdet.

⁵ *Aftenpostens* Medielab, URL: http://medielab.aftenposten.no/om_aftenposten.html, [Lesedato 5.2.2010]

⁶ En casestudie er ”en intensiv og detaljert studie av et enkelt tilfelle, enten for sin egen skyld eller fordi man mener at tilfellet belyser et generelt fenomen eller problem” (Ekegren 1997 ref. i Østbye et al. 2002:244).

aviser seg fra 50 til 250, noe som hadde sammenheng med at avisene i denne perioden ble politiske meningsorganer for et bestemt parti (Bastiansen & Dahl 2003, Larsen & Hausken 1999a).

I dag skal norske aviser ideelt sett fungere som en nøytral og upartisk informasjonsformidler, men også som et reflektert og meningsbærende medium som setter søkelys på – og søker å få frem nyanser om – nasjonale, internasjonale og samfunnspolitiske forhold. Pressens samfunnsansvar går også ut på å avdekke kritikkverdige forhold, samt å fremme ytringsfriheten og offentlig debatt (Bastiansen & Dahl 2003). I Vær Varsom-plakaten står det for eksempel at pressen bør ivareta ”viktige oppgaver som informasjon, debatt og samfunnskritikk. Pressen har et spesielt ansvar for at ulike syn kommer til uttrykk” (Vær Varsomplakaten §1.2). Dette innebærer at pressen, ifølge Svein Brurås (1999), skal formidle synspunkter og meninger, ta initiativ til debatt og sørge for at det skjer en diskusjon i samfunnet. Slike diskusjoner holdes levende blant annet gjennom kronikker, ledere og kommentarer. De fleste aviser, spesielt lokalaviser, inneholder også en seksjon der leserne kan sende inn kommentarer og innlegg, såkalte leserbrev. I leserbrevene kan folk skrive om det de vil, hvordan de vil, så lenge det er kortfattet, forståelig og noenlunde saklig (Brurås 1999:128-131).

De senere årene har det ved siden av leserbrev- og kronikkspaltene oppstått flere debattarenaer i pressen. Digitale medieteknologier som PC, Internett og mobiltelefon gjorde sitt inntog i norsk mediehverdag fra midten av 1990-tallet, og man opplevde en stadig økende konsentrasjon av disse utover 2000-tallet (Hagen & Wold 2009, Bastiansen & Dahl 2003). Internett hadde i Norge sitt gjennombrudd i 1995, og fra da av var alle de største avisene på veg til nettet. Forholdet mellom papiravis og nettavis var i starten litt tvetydig, og det var ikke gitt at avishusene skulle ha en egen nettredaksjon med egen nyhetsproduksjon. Et av internettets fortrinn var imidlertid lenking, eller hypertekst, der leserne, ved å klikke seg inn på eksterne nettsider som det ble henvist til i nettsaken, kunne følge en saks kilde, bakgrunn og så videre. Ulempen var at leserne ble ført bort fra nettavisen, og det ble behov for tiltak som sikret en bedre relasjon til leserne. Nettavisene utvidet derfor tilbudet sitt, og nettsidene bestod etter hvert av mer enn bare nyheter. Avstemninger, quiz og nettmøter var noen av virkemidlene nettavisene brukte for å skape større leserengasjement, men senere ble også blogger⁷, ekspertmøter og kommentarfelt til aktuelle saker benyttet for å forbedre relasjonen til leserne (Høst 2010:416, Rasmussen 2010:328-333, Høst 2009:115).

⁷ Se avsnitt 7.1.4 for nærmere beskrivelse av blogger.

Nettsamfunnene *Blink* (2002) og *Nettby* (2006), opprettet henholdsvis av *Dagbladet* og *VG*, kan ses i direkte sammenheng med mediernes relasjonsstrategier til leserne. I disse nettsamfunnene kan brukerne blant annet treffe andre brukere, opprette egne grupper og starte diskusjoner om selvvalgte temaer. Senere har også *VG* opprettet et eget debattforum for leserne sine kalt *VG Debatt* (Lesernes *VG*), og her kan en diskutere de tema en måtte ønske. *Dagbladet* har per dags dato (november 2010) ikke et slikt debattforum for leserne sine, men har, i motsetning til *VG*⁸, åpnet for at nyhetssaker, kronikker og kommentarer kan diskuteres i egne kommentarfelt under den aktuelle saken. Aftenpostens nettutgave tilbyr også et debattforum for leserne sine, *Debattsentralen*⁹, som kan minne om *VG Debatt*.

Mediedebatt ser vi altså har gått fra å foregå i avisspaltene til også å utspille seg på internett. I kjølvannet av Si ;D har det dessuten oppstått flere debattforum for ungdom, blant annet i Bergens Tidende – *BTbatt*, som ble lansert i 2008 - , i Drammens Tidende - *Unge Meninger*, som også hadde oppstart i 2008 - og i Stavanger Aftenblad - *Ska sei*, som hadde oppstart i 2010¹⁰. Si ;D er dog den største av disse debattsidene (foreløpig), og er også - i motsetning til *BTbatt*, *Unge meninger* og *Skasei* - i en riksdekkende avis.

1.4 Problemstillinger

I denne oppgaven er jeg interessert i Si ;D som debattformidler for ungdom, satt i sammenheng med Aftenpostens strategi og hensikt med siden. Jeg har derfor valgt å benytte meg av en diskursanalytisk tilnærming for denne oppgaven. Foreløpig vil jeg her bruke begrepet *diskurs* som en ”tekst i kontekst”, og en diskursanalyse¹¹ vil da være analysen av hvordan en tekst er tilpasset og formet ut ifra en bestemt kontekst (Hågvar 2007:18). Tilnærminger hvor en forsøker å vinne helhetlige forståelser av et fenomen tilhører den *hermeneutiske* forskningstradisjon (Østbye et. al 2002), og tekstanalyser i hermeneutikken handler ifølge medieprofessoren Barbara Gentikow (2005) om:

”å forklare eller utlegge teksten ved å finne dens dypere, egentlige, riktige eller til og med sanne mening. Dette gjøres ved å alternere mellom å se både på tekstens deler og helhet, slik at meningen oppstår samlet og gjensidig berikende ut fra disse to synsvinklene [...]. Helhetsperspektivet kan ikke

⁸ *VG Nett* åpnet ikke for publikumskommentering før i februar 2010. Da kunne leserne kommentere på utvalgte reiseartikler.

⁹ I tillegg har Aftenposten en side kalt *Leserforum*, der leserne kan kommentere selve Aftenposten og deres dekning og journalistikk.

¹⁰ *Dagbladet* og *Adresseavisen* har også hatt debattsider for ungdom, henholdsvis kalt *24/7* og *Saint-ja* (”Ikke sant?” på trøndersk), men begge har senere blitt lagt ned.

¹¹ Se avsnitt 2.3 for min redegjørelse for hva jeg mener med diskursbegrepet, og på hvilken måte jeg benytter diskursanalyse i denne oppgaven.

bare fins i teksten selv, men også i dens kontekst. (Gentikow 2005:145)

Min oppgave vil slik falle under en kontekstuell, fortolkende tradisjon. Den konkrete hovedproblemstillingen min er:

- *Hva kjennetegner Si ;D som diskurs?*

Problemstillingen vil besvares og avgrenses gjennom følgende forskningsspørsmål:

1. Si ;Ds kontekst

1a. Hvordan kan vi forstå debattsiden Si ;D som konsept?

1b. På hvilken måte konstrueres dagsorden på Si ;D?

2. Si ;Ds innhold

2a. Hva kjennetegner Si ;Ds innsendere?

2b. Hva kjennetegner Si ;Ds innlegg?

2c. Hvordan har Si ;D utviklet seg fra 2005 til 2009?

3. Si ;D som ungdommens debattarena

3. Hvor godt fungerer Si ;D som debattformidler for ungdom?

For at jeg skal kunne behandle disse problemstillingene innenfor rammene av denne oppgaven, fant jeg det nødvendig med noen avgrensinger. Da mitt materiale potensielt kunne vært ganske stort – en utgave fra hver dag i fem år – måtte jeg ta noen essensielle valg. Et sentralt spørsmål besto i å velge ut nok utgaver som ville være gjenstand for generaliserbare resultater. Et annet spørsmål var om jeg skulle gi en overfladisk beskrivelse av mange forskjellige tendenser ved materialet, eller å gå i dybden på noen få utgaver. I denne oppgaven har jeg valgt å gjøre litt av begge deler, der jeg har beskrevet flest mulig tendenser ved mitt materiale som helhet og deretter gått i dybden i noen få utvalgte innlegg¹². Jeg har også undersøkt Si ;Ds bakgrunnshistorie, samt intervjuet flere av Si ;Ds medarbeidere for å beskrive tendenser ved materialet som ikke umiddelbart kan registreres ved å lese Si ;D. Denne oppgaven er derfor en kartlegging av hva som kjennetegnes Si ;D i lys av sin kontekst, og hvor vellykket debattsiden eventuelt fungerer som debattformidler for ungdom. Oppgaven vil forhåpentligvis gi en bredere forståelse, på et overordnet nivå, for hvorfor ungdom er et

¹² Variablene som mitt materiale blir kodet etter redegjøres for i kapittel 3.

satsningsområde for pressen.

Ved siden av min oppgave, finnes det en forskningsrapport, som en del av et humanistisk prosjektsemester ved Universitetet i Oslo høsten 2006, om utviklingen av Si ;D sine nettsider. I rapporten undersøker fem studenter hvilke innholdspreferanser ungdom i alderen 13-18 år¹³ har til et eget nettsted på aftenposten.no. Si ;Ds nettside var opprettet, men ikke ferdigutviklet da studentene skrev rapporten, og funnene deres skulle ligge til grunn for videreutviklingen av nettsiden. Per mai 2010 har studentenes forslag til forbedring fortsatt ikke blitt tatt til følge¹⁴. Prosjektet hadde dog en annen vinkling og utgangspunkt enn det oppgaven min har, og så vidt meg bekjent finnes det til nå kun en lignende studie av et norsk debattforum for barn og ungdom (se Gudrun Kløve Juuhl 2006).

Til tross for at publikumsdeltakelse i media de siste årene har blitt et større og større utforsket felt, har fenomenet deltakelse i papiravis fått lite oppmerksomhet i Norge. Her til lands er det gjort få studier på leserbrevspalter og meningssider¹⁵. Blant disse finner vi Olsen og Sætren (i Olsen 1988) som har undersøkt hvem som skrev leserbrev, som del av maktutredningen på begynnelsen av 1970-tallet, og Elvestad (2001, 1999) som har gjort to studier på lokalavisenes leserbrevspalter. Fra et norsk ståsted tilhører dermed oppgaven min et felt hvor det fra før er lite teori og empiri, og det ga meg et relativt utforskende, men også åpent utgangspunkt. Oppgaven vil på denne måten få et *eksplorativ* design, som er en ”intensiv og detaljert studie at et enkelt tilfelle” (Ekegren 1997, ref. i Østby et. al 2002:244). Fordelene ved en slik eksplorativ undersøkelse er at det kan gi grunnlag for ny teoridanning på feltet. Ulempen er at jeg ikke kan vite om den casen jeg har undersøkt er typisk og egner seg for generalisering (Østby et al. 2002:245). Da studier på debattsider som Si ;D og *ungdom* som publikumsdeltakere begge er lite utforskede felt (da denne oppgaven ble påbegynt), vurderte jeg det dit hen at det vil være nødvendig med et bidrag, om i en liten grad, til disse forskningsfeltene.

¹³ Debattsiden var tidligere kun for ungdom mellom 13 og 18 år.

¹⁴ Se avsnitt 4.2.1 for nærmere redegjørelse av nettsidedriften.

¹⁵ Det har imidlertid blitt gjort flere internasjonale undersøkelser på avisdebatt de siste årene, se bl.a. McNair 2008, Perrin & Vaisey 2008, Richardson 2008, Wahl-Jorgensen 2001, 2007 m.fl. Rett før denne oppgaven ble ferdigstilt, ble også Hanne Tråsdahls (2010) masteroppgave *Deltakelse og debatt. En analyse av meningssidene i tre norske aviser i et demokratiperspektiv* publisert.

1.5 Strukturen i oppgaven

Videre i denne oppgaven vil jeg i kapittel 2 redegjøre for sentrale teoretiske perspektiver og begreper som utgjør det overordnede rammeverket for denne oppgaven, samt redegjøre for min forståelse av diskurs og diskursanalyse. I kapittel 3 går jeg inn på mine metodetilnæringer og valg av analyseenheter for denne oppgaven. I dette kapitlet vil jeg også diskutere eventuelle styrker og svakheter ved mitt utvalg og min metodebruk. I kapittel 4 vil jeg beskrive Si ;Ds kontekst, og i kapittel 5 og 6 vil jeg foreta selve analysen av Si ;D-materialet mitt. I kapittel 7 diskuterer jeg funnene mine, og ser på hvor godt disse samsvarer med - og forholder seg til - mitt teorivalg og problemstillinger. Til slutt vil jeg i kapittel 8 oppsummere oppgaven kort og gi en pekepinn til videre forskning. Alle vedlegg blir presentert helt til slutt.

*Jeg er uenig i Deres meninger, men jeg vil inntil døden
forsvare Deres rett til å hevde dem.*
Francois de Voltaire

2 Teoretiske perspektiver

Denne oppgaven har som mål å konstituere Si ;D som diskurs. Oppgavens diskursteoretiske bakteppe vil derfor etableres og redegjøres for i dette kapittelet. Jeg vil her utdype min forståelse av begrepene diskurs og diskursanalyse, samt hvordan jeg velger å bruke disse begrepene. Da jeg ønsker å sette fokus på at også ungdom er mediedeltakere og debattaktører, vil det for denne oppgaven også være nødvendig å gi et overordnet blikk på teorifeltet publikumsdeltakelse og debatt i offentligheten. Slik kan jeg kan belyse Si ;Ds kontekst¹⁶ i større grad, men også hvordan Si ;D forholder seg til idealer om offentlig debatt. Samlet sett vil etableringen av disse teoretiske forskningsperspektivene gi oppgaven et mer solid fundament.

2.1 Publikumsdeltakelse

Publikumsdeltakelse i media, uavhengig av aldersgruppe, er ikke et nytt fenomen. Allerede fra 1700-tallet har det blitt skrevet leserbrev til aviser (Habermas 2002), og i den moderne tid har publikum spilt ulike roller i media som innringer, konkurransedeltaker og kilde (Maasø, Sundet & Syvertsen 2007). I snart 10 år har også tv-seerne i Norge hatt mulighet til å sende inn SMS til interaktive tv-program som *Svisj* på NRK, *Sonen* på TV 2 og tidligere *Mess-TV* på TVNorge. Andre ganger kan publikum si sin mening via SMS eller telefon i debattprogrammer på tv, som (nå nedlagte) *Redaksjon EN* på NRK 1 eller *Tabloid* på TV 2 Nyhetskanalen.

Medieforskerne Arnt Maasø, Vilde Schanke Sundet og Trine Syvertsen (2007) har i artikkelen ”’Fordi de fortjener det’. Publikumsdeltakelse som strategisk utviklingsområde i mediebransjen” kartlagt *hvorfor* sentrale beslutningstakere i norsk mediebransje satser på økt publikumsdeltakelse, og identifiserte syv grunner for denne type markedsstrategi. Disse grunnene var *publikumslojalitet, inntjeningsmuligheter, innovasjon, merkevarebygging, døgnndrift, direkte respons og demokratisering* (Maasø, Sundet & Syvertsen 2007:129). Da Si ;D er Aftenpostens middel for å tiltrekke seg ungdom, anser jeg disse strategiene for sentrale i kontekstbeskrivelsen av Si ;D. Derfor vil jeg i kapittel syv drøfte disse strategiene opp mot Aftenpostens hensikt og målsetninger med debattsiden.

Publikumslojalitet ble ansett som den viktigste årsaken til at mediebransjen satser på

¹⁶ Se avsnitt 2.2 for nærmere beskrivelse av *kontekst* og 3.1 for hvordan jeg vil kartlegge Si ;Ds kontekster.

deltakelse. Økt konkurranse, flere medieplattformer og valgmuligheter gir et mindre lojalt publikum, og dette styrker behovet for å bygge publikumslojalitet til det enkelte medieprodukt (Jones 2003, ref. i Maasø, Sundet & Syvertsen 2007:130). Tall fra Norsk Mediebarometer viser at det særlig er de unge som er de mest illojale leserne, da nedgangen blant avisleserne er størst blant de unge (Norsk mediebarometer 2009, tab.3). Thor Gjermund Eriksen, tidligere sjefredaktør i Dagbladet og ansvarlig i A-pressen for utvikling av mediene, sier til Aftenposten at avisbransjen nå må tenke nytt: ”Vi må innse at papirmediene ikke greier å snu utviklingen der unge mennesker bruker dem mindre enn generasjonene før dem” (Aftenposten, 6.8.2010). Medieindustrien orienterer seg derfor mer mot denne brukergruppen (Enli & Syvertsen 2007). Et eksempel er VG Netts forsøk på å kapre flere unge jenter med motebloggen *Min Mote*. Å bygge opp publikumslojaliteten er, ifølge Maasø, Sundet og Syvertsen, på denne måten et grep som i all hovedsak handler om å forhindre publikum, og da gjerne de unge, i å ta mangfoldet i bruk. (Maasø, Sundet & Syvertsen 2007:131).

At deltakelse åpner for *nye inntjeningsmuligheter*, ble ansett som den nest viktigste grunnen for å satse på slike formater (ibid.). I frykt for at inntektskilder som lisens, løssalg og annonseinntekter skal miste sin status som primærinntekt, har medieorganisasjonene opprettet tjenester som gir inntjeningsmuligheter fra selve mediebruken, for eksempel fra mobiltelefonen. Publikumsdeltakelse er altså en strategi for å opprettholde inntektsnivået til mediene i en ellers usikker markedssituasjon (Maasø, Sundet & Syvertsen 2007:131-133, Enli 2005:122).

Innovasjon oppgis som den tredje viktigste grunnen til å utvikle formater med publikumsdeltakelse. Medieorganisasjonene ønsker å være nyskapende og åpne for eksperimentering, spesielt med tanke på unge brukere. I et medielandskap der barn og unge anses som de fremste innovatørene, og først ute med å tilegne seg kunnskaper og ferdigheter rundt mediebruk (Livingstone 2007, Livingstone 2002), er det viktig å komme opp med noe nytt som vil holde på interessen (Maasø, Sundet & Syvertsen 2007:134).

Merkevarebygging ble ansett som den fjerde viktigste årsaken til økt satsning, hvor strategien går ut på å bygge opp medieinstitusjonen under en bestemt profil. Overnevnte strategier, lojalitet, inntjening og eksperimentering, knyttes mye til merkevarebygging. Ved å knytte publikumslojaliteten opp mot bestemte merkenavn, kan denne merkevarelojaliteten også overføres til andre plattformer gjennom krysspromotering¹⁷. Maasø, Sundet og Syvertsen fant også at medieselskapene ønsket å skille seg mer ut fra konkurrentene, og ville skape

¹⁷ TV 2 kunne for eksempel gi avstemningsprogrammet *Idol* ekstrapromosjon gjennom sin radiokanal *Kanal 24* og nettavis *Nettavisen*.

konsepter som er rettet mot ulike nisjegrupper. Strategien vil bidra til at minoritetsgrupper og subkulturer får et mer tilpasset medietilbud (2007:135-137).

I forlengelsen av ønsket merkevarebygging, konseptutnyttelse og krysspromotering, fant Maasø, Sundet og Syvertsen at medieindustrien ønsket *døgndrift av tjenestene*, det vil si å kunne nå ut til publikum til alle døgnets tider. Med et voksende medietilbud har konkurransen hardnet til, og behovet for å nå publikum i tidsrom som ikke er tradisjonelt for mediebruken, øker (ibid.). Døgndrift er særlig knyttet til digitalbaserte tjenester på internett eller SMS-TV, og tjenestene gir folk mulighet til å ytre seg når de selv måtte ønske det. Døgndrift vil imidlertid gi ytringer en mindre gjennomslagskraft, og Maasø, Sundet og Syvertsen hevder medieorganisasjonene vil få en utfordring i å skille ut de vesentlige bidragene fra de uvesentlige (2007:138-139).

Den sjette viktigste årsaken til at medieinstitusjonen satser på publikumsdeltakelse, er at dette åpner for *umiddelbar respons* og tilbakemeldinger. Spredningen av de sosiale og mobile mediene har bl.a. gjort det enklere for medieinstitusjonene å bruke publikum som kilde (jf. folkejournalistikken) og som respondent i markedsundersøkelser. Betydningen av direkte respons vektlegges spesielt i forhold til tradisjonell avisdrift. I avisene kan det ta flere dager før et innlegg kommer på trykk, og interessen for bidraget kan ha dalt betraktelig innen publisering (2007:139-140). Umiddelbar respons gjør med andre ord debattene mer aktuelle.

Den syvende og siste grunnen som medielederne oppgir for å satse på deltakelse, er knyttet til *demokratisering* (2007:140). Medieorganisasjonene ønsker å styrke sin demokratiske samfunnsrolle ved å gi publikum rett til å delta gjennom deres mediekkanaler. Et håp om å styrke sin demokratiske samfunnsrolle antar jeg også Aftenposten hadde som utgangspunkt da avisen opprettet Si ;D, derfor vil påfølgende avsnitt handle om sentrale offentlighets- og demokratiperspektiver. En demokratisk teoritilnærming har dessuten blitt brukt og vist seg nyttig i tidligere studier på publikumsdeltakelse og leserbrevspalter, derfor har jeg viet demokratiaspektet ved publikumsdeltakelse større plass i denne oppgaven. Fordi Si ;D er en debattside for meningsutveksling blant ungdom, vil jeg legge størst vekt på den deliberative demokratitradisjonen. Feltet er bredt, og derfor vil jeg bare begi meg ut på de diskusjonene som synes relevant for denne oppgaven.

2.1.1 Demokrati og deliberasjon

Noen av de mest sentrale forventningene til mediene er at disse skal bidra til å sikre ytringsfrihet og reelle ytringsmuligheter (Maasø, Sundet & Syvertsen 2007:128)¹⁸. Medienes samfunnsrolle er på denne måten av grunnleggende verdi for demokratiet. En svært sentral teoretiker innen feltet demokrati og den offentlige sfære er den tyske filosofen Jürgen Habermas. Han har beskrevet hvordan en borgerlig sfære oppstod i det forrige århundret, og utviklet et normativt ideal for hvordan borgere bør delta i det offentlige rom, og således også et syn på hvordan et demokrati bør fungere (Wahl-Jorgensen 2007, Habermas 2002). Habermas omtaler offentligheten som ”et nettverk av kommunikasjon av innhold og ytringer, altså av *meninger*”(Habermas 2007a:30), og i et demokratisk perspektiv vil en slik meningsdannelse defineres som en *deliberativ*¹⁹ *prosess* (Habermas 2007b:53, Habermas 2002).

Innen den demokratiteoretiske tradisjon skiller en gjerne mellom to typer demokrati; et liberativt og et deliberativt. Tradisjonene har idealet om borgernes muligheter til å ytre sitt politiske standpunkt som et felles utgangspunkt. I et *liberativt* demokratiteoretisk perspektiv er idealet at borgerne skal ha frihet til å velge og å leve slik de ønsker uten represalier fra staten, og stemmeavgivning anses som en av de viktigste oppgavene til en borger (Chambers 2003). Så fort et valg er over, er borgerne imidlertid ute av den politiske prosessen, og hva som er til samfunnets beste diskuteres og vurderes videre av politikerne. Publikum anses mer som lyttere enn som talere i et slikt perspektiv (Wahl-Jorgensen 2007:16-18).

I et *deliberativt* demokratiteoretisk perspektiv ønsker en derimot å gi borgerne større medbestemmelsesrett gjennom deltakelse i politiske debatter og andre diskusjoner (2007:15, 24). Et deliberativt demokrati oppstår da gjennom offentlig debatt og deliberasjon (Delli Carpini, Cook & Jacobs 2004:317). Definisjoner av begrepet *deliberasjon* varierer, men jeg velger her å bruke den amerikanske professoren i statsvitenskap Simone Chambers (2003) sin: ”deliberation is debate and discussion aimed at producing reasonable, well-informed opinions in which participants are willing to revise preferences in light of discussion, new information and claims made by fellow participants (Chambers 2003:309). Den deliberative demokratimodellen forventer med andre ord at den politisk-offentlige sfæren resulterer i et

¹⁸ I Norge ble rettighetene om trykke- og ytringsfrihet nedfelt i paragraf 100 i grunnloven fra 1814 (Bastiansen & Dahl 2003). I dag er ordlyden: ”ytringsfrihed bør finde Sted [...]Det paaligger Statens Myndigheder at lægge Forholdene til Rette for en aaben og oplyst offentlig Samtale” (Grunnloven § 100). I nyere tid har idealet blitt nedfelt i Vær Varsomplakaten: ”pressen skal verne om ytringsfriheten, trykkefriheten og offentlighetsprinsippet. Den kan ikke gi etter fra noen som vil hindre åpen debatt, fri informasjonsformidling og fri adgang til kildene (§ 1.3).

¹⁹ Av latin *deliberere* – veie for og imot, drøfte, rådslå.

mangfold av ”veloverveide offentlige meninger” (Habermas 2007b:53). Habermas hevder samtidig at diskusjoner i offentligheten burde være rasjonelle og åpne for alle som vil delta, og deltakerne bør bedømmes etter deres diskusjonsferdigheter fremfor deres sosiale status (Wahl-Jorgensen 2007:12, Habermas 2002). Uholdbare argumenter og posisjoner skal på denne måten oppgis til fordel for mer fornuftige, og politiske retningslinjer og tiltak bør ideelt sett springe ut fra en oppnådd konsensus (Gripsrud, 2007:236).

Den deliberative demokratimodellen fordrer imidlertid at diskusjon i offentligheten bør være av politisk art, men ikke all deliberasjon handler om politikk. Price, Cappella og Nir (2002) peker i sin artikkel “Does disagreement contribute to more deliberative opinion?” på at folk flest ikke diskuterer politikk når de snakker sammen. Undersøkelser viser at private samtaler blant annet omhandler temaer som utdanning, underholdning og andre personlige forhold, og når folk først diskuterer politikk er det gjerne med bekjente som er enige i det som diskuteres (Price, Cappella & Nir 2002:97, Wyatt, Katz & Kim 2000 ref. i Price, Cappella & Nir 2002:97). Enighet hevdes imidlertid å svekke kvaliteten på deliberasjonen, og således også demokratiet. Gutmann og Thompson (1996) argumenterer blant annet for at god deliberasjon ikke bare inneholder en rasjonell og saklig argumentasjon, men også *ulike* synspunkt. Slik de ser det, er et oppnådd konsensus ikke nødvendigvis et ideal, fordi uenighet vil fremme mer:

careful consideration by challenging points of view – hence those who deliberate form better reasoned opinions. [...] Deliberation expands the repertoire of considerations and arguments, and it fosters understanding, among participants, of multiple points of view (Gutmann & Thompson 1996 , ref. i Price, Capella & Nir 2002:96).

Likevel vil det i enkelte diskusjoner forekomme umotsagte argumenter, vesentlige tilleggsopplysninger blir utelatt eller mangle en vilje til å overveie andres argumenter, og det vil gi en mindre deliberativ prosess. Når en vil forbedre deliberasjonen, er poenget dog ikke, i følge Fishkin (1995), å perfektionere deliberasjonen, men å forbedre ”the completeness of the debate and the public’s engagement in it” (Fishkin 1995, ref. i Delli Carpini, Cook & Jacobs 2004:317).

Lenge har det versert en sentral bekymring for manglende politisk og samfunnsmessig engasjement hos borgerne, spesielt hos de unge (Enli & Skogerbø 2008:13, Wahl-Jorgensen 2007: 9). Mendelberg (2002) hevder, i tråd med Price, Capella og Nir, at deliberasjon vil føre til at borgerne kan “ better resolve deep conflict [...] (and become) *more engaged* in politics“

(min kursivering, Mendelberg 2002, ref. i Delli Carpini, Cook & Jacobs 2004:320). Ved hjelp av deliberasjon kan altså det samfunnspolitiske engasjementet hos publikum økes. De fleste forståelser av deliberasjon har imidlertid et iboende prinsipp om at borgerne bør møtes ansikt til ansikt for å diskutere, ved å for eksempel delta i diskusjoner på åpne kommunemøter eller andre offentlige sammenkomster. Delli Carpini, Cook og Jacobs hevder likevel at majoriteten av borgerne ikke har mulighet - og mangler ferdigheter - til å delta ansikt til ansikt på en effektiv måte (Delli Carpini, Cook & Jacobs 2004:321). Forskning bekrefter (Putnam 2000) også at publikum nå har mindre kontakt med samfunn og sivile organisasjoner enn tidligere. Årsakene viser seg blant annet å være en mangel på fora der politiske diskusjoner kan finne sted (Putnam 2000 ref. i Perrin & Vaisey 2008:782).

Tanni Haas (2007) argumenterer for at Habermas' offentlighetsteori kan tolkes dit hen at journalister og medieorganisasjoner skal *bidra med* å opprette en offentlig arena for samtale (Haas 2007), som for eksempel "to use communications technologies to simulate [sic] public discourse" (Perrin & Vaisey 2008:782). Internett og sosiale medier blir berømmet for å styrke mediernes demokratiske rolle, fordi internett ikke bare gir flere mulighet til å delta i debatter; men deltakelse på internett kan også gi publikumsgrupper som barn og unge, og sosialt isolerte mennesker en stemme i offentligheten (Enli & Skogerbø 2008: 12). Internett senker på denne måten terskelen for hvem som kan *delta* i en debatt og øker *tilgjengeligheten* til debatter. Daminan Tambini (1999) argumenterer likevel for at lettere tilgang til debattene ikke nødvendigvis vil gi mer deltakelse. Det er heller andre årsaker som ligger til grunn, for eksempel at deltakerne kjeder seg og vil slå i hjel litt tid (Tambini 1999: 305-306, ref. i Enli & Syvertsen 2007).

Leserbrevspalter har vært en del av papirpressen lenge, og mange ser et stort demokratisk potensial i slike leserbrevspalter. Andre er likevel kritiske. Journalistikkfaglæreren ved *Cardiff School of Journalism*, Karin Wahl-Jorgensen (2001), fant i sin studie "Letters to the Editor as a Forum for Public Deliberation: Modes of Publicity and Democratic Debate" at redaktører gjerne trykket leserinnlegg som ikke nødvendigvis var nyhetsverdige, men som ble vurdert viktig for leserne. En slik praksis mener hun vi må passe oss for, fordi leserbrevspaltene således blir fylt opp av mer private historier som ikke kan motargumenteres. Dermed blir potensielle debatter tiet ned, og leserbrevspaltene fungerer mer som en *oppslagstavle* for personlige historier enn et forum for debatt (Wahl-Jorgensen 2001:312,317).

Habermas har blitt kritisert for å insistere på at bare spørsmål av offentlig interesse burde være legitime temaer i en diskusjon. Private behov og temaer anses således ikke som

legitimt å ta opp i en debatt. Wahl-Jorgensen mener dette idealet kan være problematisk, da det som er av allmenn, offentlig interesse gjerne bestemmes av avisredaksjoner og andre med makt i samfunnet. (Wahl-Jorgensen 2007, Wahl-Jorgensen 2001). Michael Schudson (1999), slik Ihlebæk viser til, hevder dessuten at bidrag fra publikum ikke oppnår sitt fulle demokratiske potensial, fordi en slik praksis opprettholder den tradisjonelle maktfordelingen mellom mediene og publikum. Han mener publikumsbidragenes tilgang til offentligheten avhenger mye av medieinstitusjonene, der medieinstitusjonene setter premissene for hvem som får delta og hvordan (Schudson 1999, ref. i Ihlebæk 2009b:366). I takt med at deltakelse i media øker, har det også vært omdiskutert hvor godt innholdet i slike publikumsbidrag er, og om disse bidragene svekker idealer som troverdighet og saklighet (Ihlebak & Ytreberg 2009, Ihlebæk 2008:86). Når medienes rolle vurderes ut fra offentlighetsperspektiver, legges det altså ikke bare vekt på at den offentlige debatt er fri, men også på kvaliteten på samtalene (Skogerbø 1999:49-51).

Pressen har i tillegg blitt kritisert for å ”reflect the opinions and arguments of an ‘articulate minority’ (Gallup 1958 ref. i Richardson 2007:152), og ekskludere vanlige folks meninger og engasjement i den politiske debatten (Rosen 2000 ref. Ihlebæk 2009b:365). Å velge ut hva som skal på trykk i avisen, er mye knyttet til den såkalte *portvaktfunksjonen* (White 1997). Journalister og nyhetsredaksjoner bombarderes daglig med informasjon fra internett, kilder, andre nyhetsbyråer og lignende, og med begrenset spalteplass, blir journalistene nødt til å velge ut en liten del av denne informasjonen til trykk. Ved å velge ut, omskrive og vinkle den informasjon som skal på trykk, gir portvakten, ifølge Shoemaker, Vos og Reese, kun et bildeutdrag av verden (Shoemaker, Vos & Reese: 2009:73). Avisenes meningsspalter vil på denne måten ikke gi et representativt bilde av hva befolkningen som helhet er opptatt av.

Selv om internett og sosiale medier har åpnet for en demokratisering av mediene, er det likevel ikke urimelig å hevde at ungdom, til tross for at de har rettigheter, til nå har hatt liten innflytelse i samfunnsdebatten og i media. De digitale mediene har som nevnt gitt håp om å kunne engasjere flere folk, deriblant ungdommer²⁰. Men til tross for en større tilgang til offentlige fora, har det likevel vært en stor utfordring å få de unge med i samfunnsdebatten (Enli & Skogerbø 2008:13). Sonia Livingstone (2009) fant for eksempel i sin studie²¹ om ungdom og internettdeltakelse at ungdommen selv anser en deltakelse i internettfora som lite

²⁰ Se bl.a. Thackeray & Hunter 2010 og Dahlgren (red.) 2007.

²¹ Livingstones studie tok for seg ungdomsorganisasjoners tiltak for å skape mer engasjement blant ungdom på nettet.

meningsfullt, da ”no adult is listening or responding, and decisions are taken elsewhere” (Livingstone 2007:120). Samtidig har Tobias Olsson (2007) funnet ut at ungdom deltar i diskusjonsfora på nettsidene til politiske ungdomsorganisasjoner, men at forumet bare fungerte som en offentlig sfære for intern debatt mellom organisasjonens egne medlemmer (Olsson 2007:195). Studiene viser at den digitale plattformen ikke nødvendigvis øker deltakelse blant unge – ei heller bidrar til offentlig og utstrekkt debatt. Det må med andre ord andre typer tiltak til for å engasjere ungdommen.

I henhold til min oppgave, vil måten Si ;Ds skribentene debatterer på, hvilke temaer de debatterer om og hvordan det legges til rette for debatt på Si ;D være av vesentlig betydning for hvordan Si ;D fungerer som debattformidler for ungdom. Debattene og innleggene gir Si ;D mye av sitt særpreg, så disse aspektene vil være sentrale trekk ved Si ;Ds diskurs. I oppgaven vil jeg derfor undersøke hvorvidt debattsiden etterlever de overnevnte idealer og perspektiver om offentlighet og deliberativt demokrati. Beskrivelsen vil også være nyttig i analysen av Aftenpostens strategi og hensikt med debattsiden.

2.2 Diskursteori og det utvidete tekstbegrepet

Hittil har jeg vært igjennom flere sentrale perspektiver vedrørende publikumsdeltakelse, offentlighet og deliberativt demokrati. Med dette som grunnlag, vil jeg i dette avsnittet bevege meg over til den mer teorispesifikke delen av kapittelet. Som jeg har vært inne på, hviler denne oppgaven mye på et diskursteoretisk rammeverk. Begrepene *tekst* og *diskurs* blir gjerne brukt om hverandre, og kan derfor være vanskelig å skille fra hverandre. Avsnittet vil brukes til å redegjøre for hvordan jeg forstår disse begrepene og diskursanalyse, samt til å presisere hvordan jeg velger å bruke disse termene i denne oppgaven.

Til daglig referer ordet *tekst* gjerne til det medieforskerne Peter Larsen og Liv Hausken (1999b) kaller et lingvistisk fenomen: ”en tekst er en kjede av ord skrevet på papir (eller skjerm, min tilføyning), [...] eller [...] en kjede av ord som noen leser opp” (Larsen & Hausken 1999b:18-19). Ordet stammer fra det latinske ordet ”textum” som betyr ”vevd stoff”. En tekst er på denne måten som vevde stoffer, det vil si en stilistisk sammenføyning av ord, eller såkalte betydningselementer. Dersom en tekst kan refereres til som sammenføyninger av betydningselementer, kan en også bruke ordet utover det snevre språklige området (Svennevig 2005:108, Larsen & Hausken 1999b:19).

I medievitenskapen har en ikke bare vært opptatt av det ferdige, avsluttede skriftstykket. Man er også opptatt av den betydningsproduserende språklige prosessen (Schwebs & Østbye 2007:154). Når en i medievitenskaplig sammenheng bruker begrepet

tekst, menes derfor alle typer uttrykksformer, som stillbilder, levende bilder, lyd og musikk (Østbye et al. 2002b:66, Bell & Garrett 1998:3), hvilket er betydningselementer som alle har innvirkning på tolkningen av teksten. I denne sammenheng snakker vi om ”det utvidete tekstbegrepet” (Brekke 2006:20, Østbye et al. 2002:65-66, Larsen & Hausken 1999b:19).

En tekst i et medievitenskaplig perspektiv er på denne måten noe mer enn bare nedskrevne setninger og ord, og kan bestå av andre betydningselementer av visuell eller auditiv karakter. I forbindelse med denne oppgaven velger jeg å omtale *debattsiden Si ;D* i sin helhet som en tekst i betydningen av det utvidete tekstbegrepet, blant annet fordi debattsiden består av flere typer uttrykksformer og betydningselementer enn kun ord og setninger. En analyse av debattsiden vil slik gi en nærmere forståelse av hva *teksten Si ;D* betyr, og hvordan disse betydningene kommer i stand (Larsen & Hausken 1999b:190). Det blir riktignok ikke presist nok å kalle dette for en tekstanalyse, da en tekstanalyse favner bredt med teoritradisjoner som semiotikk, narratologi, sjangerteori, hermeneutikk, retorikk og lignende er bare noen av de tilnæringsmåtene man kan ha til tekster. I tillegg tilbyr de forskjellige teoritradisjonene ulike verktøy for å svare på ulike typer spørsmål (Østbye et al. 2002:62). En nærmere avklaring er derfor nødvendig.

Som tidligere nevnt, har jeg i denne oppgaven valgt å benytte meg av en diskursanalytisk tilnærming. Ruth Wodak og Michael Meyer (2009) betegner *diskurs* i boken *Methods of Critical Discourse Analysis* som ”anything from a historical monument, a lieu de mémoire, a policy, a political strategy, narratives in a restricted or broad sense of the term, text, talk, a speech, topic-related conversations, to language per se (Wodak & Meyer 2009:3). Diskurs er på denne måten blitt et moteord som brukes innen flere vitenskaplige disipliner, og er et av de mest brukte termene innen akademia i dag. Feltet er, både teoretisk og analytisk, veldig mangfoldig, og en kan stå i fare for å komme over forskere som bruker begrepene helt forskjellig (Hågvar 2002:20). Termene *diskurs* og *diskursanalyse* er derfor det den britiske foreleseren ved Newcastle Universitet, John E. Richardson (2007) omtaler som to omstridte konsepter (Richardson 2007:21).

Innen tekstvitenskapen brukes gjerne begrepet diskurs på samme måte som det utvidete tekstbegrepet. Her defineres begrepet diskurs som enheter av tekst som går over setningsnivå, og følgelig kalles analyser av slike tekster i lingvistikken for en diskursanalyse. Diskursanalyse er imidlertid ikke en enhetlig tekstanalytisk tilnærming, men en samlebetegnelse for flere tradisjoner (Østbye et al. 2007:63). Norman Fairclough er en sentral teoretiker innen diskursanalytiske feltet, og han skiller mellom to overordnede diskursanalyser; en lingvistisk diskursanalyse og en samfunnsvitenskaplig tradisjon (ibid.). I

følge Østbye et al. kan disse tilnærmingene beskrives ved at:

(den) lingvistiske diskursanalysen har tekster (talte, skrevne eller visuelle) som sitt sentrale objekt. [...] Den samfunnsvitenskaplige diskursanalysen (er) mer opptatt av samfunnsmessige kontekster og maktspørsmål [...]. I den lingvistiske tradisjonen viser det til konkret bruk av språk og andre tegn i kommunikasjon, (mens) i den samfunnsvitenskaplige tradisjonen brukes det som betegnelse på de historiske og samfunnsmessige betingelsene som regulerer produksjon av utsagn. (Østbye et. al. 2007:64)

Fairclough bidrag til feltet er et forsøk på å bygge bro mellom den lingvistiske og samfunnsvitenskaplige tilnærmingene til diskursanalyse, og har utviklet en metode som kalles *kritisk diskursanalyse* (Critical Discourse Analysis - CDA). Sammen med Ruth Wodak (1997), definerer han diskurs innen CDA som:

CDA sees discourse – language use in speech and writing – as a form of ‘social practice’. Describing discourse as social practice implies a dialectical relationship between a particular discursive event and the situation(s), institution(s) and social structure(s), which frame it: The discursive event is shaped by them, but also shapes them. That is, discourse is socially constitutive as well as socially conditioned – it constitutes situations, objects of knowledge, and the social identities of and relationships between people and groups of people [...] Since discourse is so socially consequential it gives rise to important issues of power. Discursive practices may have major ideological effects – that is, they can help produce and reproduce unequal power relations between (for instance) social classes, women and men, and ethnic/cultural majorities and minorities through the ways in which they represent things and position people (Fairclough & Wodak 1997:258, ref. i Wodak & Meyer 2009).

I kritisk diskursanalyse ser en altså på språk som en sosial praksis, der også konteksten rundt språkbruken, på samfunnshistorisk nivå, er essensiell (Wodak & Meyer 2009). CDA har på denne måten et mål om å avdekke strukturelle og sosiale forhold rundt dominans, diskriminering, makt og kontroll som manifesteres i språket. Med andre ord vil CDA avdekke sosiale ulikheter som er uttrykt, konstituert eller legitimert gjennom språkbruk (Wodak & Meyer 2009:10). Slik vil en kritisk diskurstilnærming kreve et bredere sosialteoretisk rammeverk (Luke 2002:102, ref. i Richardson 2007:43).

Det finnes også, ifølge de danske medieprofessorene Marianne Winther Jørgensen og Louise Phillips i boken *Diskursanalyse som teori og metode* (1999), et annet fellestrekk mellom de diskursanalytiske tilgangene, og dette baserer seg på forholdet mellom språk og subjekt. Ferdinand de Saussure mente, slik Jørgensen og Phillips refererer til, at forholdet

mellom språk og virkelighet er arbitrært, og at vi tillegger verden betydning gjennom sosiale konvensjoner hvor bestemte ting forbindes med bestemte tegn. De enkelte tegns betydning kommer fra deres relasjon til andre tegn, og han skiller mellom to nivåer i språket; *langue* og *parole*. *Langue* er språkets struktur, det vil si nettverket av tegn som gir hverandre mening og som er fast og uforanderlig. *Parole* er den konkrete språkbruken, der konkrete mennesker bruker tegnene i konkrete situasjoner. Bruken er mer dog tilfeldig (Saussure 1960, ref. i Jørgensen & Phillips 1999:17-19, Jørgensen & Phillips 1999).

I en diskursanalyse kan man, ifølge Jørgensen og Phillips, godt kombinere elementer fra flere forskjellige diskursanalytiske perspektiver, så lenge en vet om likhetene og forskjellene på de tilgangene man trekker på (1999:12-13). Den tilnærmingen jeg har valgt å bruke for denne oppgaven, ligger tett opp mot den lingvistiske tradisjonen. Innen denne tradisjonen er man opptatt av språket i bruk (altså *parole*), og man studerer konkrete ytringer (muntlig eller skriftlig) og deres funksjon i enkelte sosiale kontekster. Den lingvistiske diskursanalysen er altså ikke bare opptatt av språket, men også av kommunikasjonens kontekst: hvem snakker med hvem og hvorfor, den samfunnsmessige kontekst og situasjon, og gjennom hvilket medium (Østbye et. al 2007). I tradisjonell lingvistisk betydning, betyr diskurs *samtale* (Tønnesson 2002:220), og riktignok er Si ;D en spalte hvor ungdom har samtaler i det offentlige rom; men da i skriftlig form. Begrepet *diskurs* defineres også ofte som ”tekst i kontekst”, eller som ”en institusjonelt og historisk forankret tanke-, tale-, handlings- og væremåte” (ibid.). Da jeg tar utgangspunkt i at debattsiden Si ;D er en tekst, er det Tønnessons forståelse av begrepet jeg kommer til å bruke i denne oppgaven. En diskursanalyse vil da være analysen av hvordan en tekst er tilpasset og formet ut ifra en bestemt kontekst, eller som Richardson påpeker: ”an analyses of texts as they are embedded within, and relate to, social conditions of production and consumption” (Richardson 2007:39).

For denne diskursanalysen er det imidlertid nødvendig med en mer nøyaktig beskrivelse av begrepet *kontekst*. I snever forstand kan kontekst beskrives som den sammenheng en tekst inngår i. Her vil jeg imidlertid bruke Tønnessons definisjon; ”den situasjon, det samfunn og de verdener som omgir, har omgitt eller kan tenkes å komme til å omgi teksten” (Tønnesson 2002:223).

Opgavens diskursteoretiske grunnlag baserer seg mye på Faircloughs teorimetodiske rammeverk for diskursanalyse. I hans perspektiv inneholder diskursanalyse tre komponenter; teksten, den diskursive praksis og den sosiokulturelle praksis (Fairclough 1992, 1995). Utgangspunktet til Fairclough går ut på at alle tekster inngår i sosiale prosesser på flere nivå, og disse utgjør til sammen konteksten. I videste forstand vil tekster derfor kunne reflektere og

påvirke måten et gitt samfunn arter seg på, deriblant maktforhold og skjevheter i samfunnet (Hågvar 2007:34). Min analyse er imidlertid bygget på høyskolelektor ved Høgskolen i Oslo Yngve Benestad Hågvar sin (2007:35) *modell* for diskursanalyse. Hågvar tar utgangspunkt i Norman Faircloughs analysemodell (1992:73, 1995:98) (se avsnitt 3.1 under), men inspirert av antropologen Bronislaw Malinowski (1923), har han gitt de forskjellige nivåene litt andre navn; situasjons-, kultur- og tekstuell kontekst. Jeg har derfor bygd opp min diskursanalyse ved å presentere den kulturelle, situasjonelle og tekstuelle konteksten til de fem Si ;D-utvalgene mine, slik at jeg kan drøfte mine funn i forhold til den konteksten de har oppstått under. Jeg anser de samfunnskulturelle endringene som kan ha inntrådt i de fem årene som mitt utvalg omfatter²² til å være såpass små, at jeg vurderte det som mest hensiktsmessig å vise til den samme konteksten til mine fem utvalg. Med andre ord er det kontekstuelle rammeverket lik for de forskjellige utvalgene. De tre kontekstene kan imidlertid gå litt inn i hverandre, og nettopp derfor bruker jeg Hågvars Fairclough-baserte modell for diskursanalyse som et praktisk hjelpemiddel til å presentere kontekstene.

Laclau og Mouffe (1985) tar, slik Jørgensen og Phillips forstår det, utgangspunkt i at diskurser konstruerer den sosiale verden i betydning, og at betydningen aldri kan fastslås på grunn av språkets grunnleggende ustabilitet. En diskurs er derfor ingen lukket enhet; og den omformes i kontakten med andre diskurser (Laclau & Mouffe 1985, ref. i Jørgensen & Phillips 1999:15). Si ;D har, som vi skal se i kapittel 5, gjennomgått en del forandringer siden oppstarten i 2005 og frem til 2009, både i språk og i innhold. Hvordan vi forstår Si ;D som diskurs i 2005 vil derfor sannsynligvis være forskjellig fra hvordan vi forstår Si ;D som diskurs i 2009. Av den grunn vil jeg trekke noen utviklingslinjer i materialet mitt for å vise hvordan diskursen har utviklet seg og for eventuelt å gi en antydning til hvor diskursen er på vei videre.

Den nederlandske diskurspioneren Teun A. van Dijk sier i sin bok *News as discourse* (1988) at vi *forstår* en diskurs ut ifra andre diskurser. Vi vil for eksempel forstå hva en nyhetsartikkel er i forhold til andre fortellinger som noveller eller barnebøker. Derfor bør vi spesifisere hva som gjør dem forskjellige fra hverandre. Samtidig kan man analysere en nyhetsartikkel enda nærmere. Man kan for eksempel se på likhetene mellom en nyhetsartikkel i en avis og nyheter på radio og TV, eller sammenligne andre diskurstyper i en avis, f.eks. lederen eller annonser (van Dijk 1988:1). Hva som utgjør Si ;Ds diskurs vil derfor bli enda tydeligere ved å sammenligne debattsiden med resten av Aftenposten.

²² Se avsnitt 3.2.2 for presentasjon av utvalget mitt.

En diskurs betegnes også, av Jørgensen og Phillips, som en bestemt måte å snakke og forstå verden på (Jørgensen & Phillips 1999:9). En diskursanalyse tar på denne måten et utgangspunkt i at vår tilgang til virkeligheten skjer gjennom språket. Vi forstår verden ved hjelp av de begrepene og tenkemåtene vi rår over. Samtidig er det språket vi råder over (begrep, språklige ferdigheter, mentale modeller), og som er betinget av den sosiale konteksten vi befinner oss i. Denne vitenskapsteoretiske tilnærmingen som framhever hvordan vi forstår verden gjennom språket, kalles *sosialkonstruktivistisk* (Østbye et al. 2007:64). Nært knyttet til dette ligger begrepet om ideologi, en størrelse som kan defineres som ” a coherent and relatively stable set of beliefs and values” (Wodak & Meyer 2009:8). Med CDA er en derfor interessert i å finne skjulte og latente forestillinger om verden (ibid.) og tilnærmingen har et større fokus på språkbruken til de med makt i samfunnet, og hvordan diskurser (re)produserer sosial dominans (Wodak & Meyer 2009:9, Richardson 2007). En kvantitativ innholdsanalyse fungerer bra til å påvise latente budskap og betydninger i tekster (Richardson 2007, Grønmo 2004:195, Østbye et al, 2002:218), og er således gunstig for en kritisk diskursanalyse, spesielt fordi man i en slik analyse utøver en kritisk språkbevissthet overfor analyseteksten. Med en kvantitativ innholdsanalyse forsøker man å finne sammenhenger mellom språkbruk og innarbeidede sosiale forestillinger i samfunnet²³. Jeg har imidlertid valgt å *ikke* se på hvorvidt Si ;D konstruerer sosiale forestillinger, selv om det i aller høyeste grad kunne vært interessant. Jeg har heller ikke tatt stilling til hvilke verdisyn som konstituerer Si ;Ds diskurs. Årsaken til dette er at en kritisk diskursanalyse fordrer et kritisk søkelys på de verdisyn, eller ideologier, som uttrykkes i tekstene, og ideologiperspektivet er mye knyttet opp mot maktkamp og undertrykkelse. Jeg mener en slik tilnærming for denne oppgaven vil være problematisk da det er ungdommene, og ikke redaksjonen i Aftenposten, som har forfattet innleggene. Ungdommene representerer på denne måten ikke en etablert maktinstitusjon. Skribentene er i tillegg mindreårige og har foreløpig liten plass i norske medier. Skribentene utgjør slik ingen dominerende røst i offentligheten. For det andre gjennomgår innleggene en redigeringsprosess, så ungdommenes opprinnelige holdninger og verdisyn vil jeg anta fremstår nokså annerledes på trykk. En kritisk tilnærming ville slik, rent konkret, gitt en helt annen oppgave; og jeg måtte sannsynligvis undersøkt nærmere hvilken mening og hvilket innhold som forsvinner (eller tilspisses) før innleggene kommer på trykk. Det er ikke målet med denne oppgaven. På denne måten vil det være lite

²³ En kvantitativ innholdsanalyse vil for eksempel kunne si noe om *hvor ofte* minoritetsgrupper blir omtalt i media, men også *hvordan* disse blir omtalt. I diskurssammenheng kan analysen forklare redaksjonens prioriteringer og holdninger til minoritetsgrupper.

produktivt å undersøke hvordan ungdommenes innlegg påvirker de etablerte tenkemåtene i samfunnet (Hågvar 2007), og hvorvidt deres tekster opprettholder maktrelasjoner i samfunnet. Det er Si ;D som tekst jeg vil forstå, altså hvordan vi kan tolke og forklare debattsiden i forhold til posisjon, konsept og innhold. En kritikk av ungdommenes holdninger og ideologier i innleggene kan derfor ikke anses som like relevant. Det er heller hvordan deres budskap er oppbygd, og hvordan dette fungerer i sin kontekst som er interessant, for dette vil prege Si ;Ds diskurs. Jeg har av den grunn valgt å kalle denne oppgaven for en diskursanalyse og *ikke* en kritisk diskursanalyse til tross for at min metodetilnærming ligger nært opp mot det en benytter i en kritisk diskursanalyse.

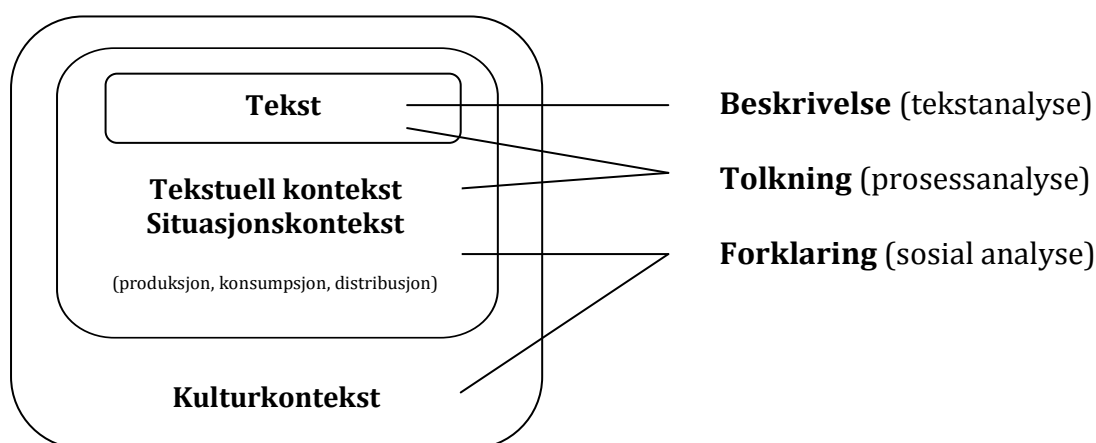
Oppgavens analyse som helhet vil bli delt i tre, der det i den ene delen blir redegjort for Si ;Ds kontekster, mens det i den andre og tredje delen vil bli presentert og redegjort for de funn som fremgår av den kvantitative innholdsanalysen og argumentasjonsanalysen. Deretter vil funnene drøftes i lys av Si ;Ds kontekstuelle rammeverk, men uten å trekke inn aspektet om ideologi og maktstrukturer. Samlet sett vil disse tre analysedeler gi en bedre forståelse for hvordan vi skal kjennetegne Si ;D som diskurs, da både tekstenes kontekst og selve tekstene er viktige for beskrivelsen av hvordan en diskurs konstitueres.

3 Metodiske valg

Målet med denne oppgaven er å avdekke hva som kjennetegner Si ;D som diskurs. I dette kapitlet vil jeg forsøke å gi en oversikt over mitt metodiske opplegg for å svare på mine problemstillinger, samt diskutere mine valg av metodetilnæringer, variabler og kodingsenheter. Som nevnt i kapitlet 2, vil jeg behandle debattsiden Si ;D som en egen tekst i utvidet forstand, og bruke Hågvars Fairclough-baserte modell (2007:35) for diskursanalyse (se figur 1). Kapitlet begynner med en beskrivelse av hvordan jeg, basert på denne modellen, kartlegger Si ;Ds kontekstuelle rammeverk.

3.1 Diskursanalyse

Ifølge Hågvar inngår alle tekster i sosiale prosesser på flere nivåer, og disse utgjør til sammen konteksten. Slik vil en tekst både reflektere og påvirke måten en gitt kultur arter seg på. Skal vi forstå hvordan en tekst kan tolkes ut ifra et sosialt og samfunnshistorisk perspektiv, må vi avdekke *kulturkonteksten* (som er det ytterste nivået i modellen). På det mellomste nivået - kalt *situasjonskonteksten* og *tekstkonteksten* - finner vi sosiale prosesser som er knyttet til teksten, det vil si produksjon, distribusjon og lesning av teksten, i tillegg til tekst- og normsamspillet i og rundt teksten. Kjernen i modellen blir selve *teksten(e)* som da må ses i lys av disse tre kontekstene. Poenget med denne diskursanalysen er altså å påvise sammenhengen mellom disse tre nivåene (ibid.).

Figur 1: Norman Faircloughs modell for diskursanalyse, gjengitt fra Hågvar (2007).

I beskrivelsen av den kulturelle konteksten vil jeg se på det generelle kulturhistoriske bakteppet til Aftenposten og Si ;D, der jeg går spesielt inn på planleggingsperioden før lanseringen av Si ;D. Her ønsket jeg å undersøke utredningsrapporter eller strategidokumenter som kunne fortelle noe om planleggingen av debattsiden, og som kunne si noe mer om hvorfor Aftenposten satset på Si ;D i 2005, men ”det finnes ingen egen strategirapport. (Men jeg) har noen interne notater fra planleggingsmøtene” (Liv Skotheim, i e-post datert 21.9.2010). Disse notatene har jeg benyttet i analysen. Endelig vil jeg i denne kontekstbeskrivelsen se på Aftenpostens posisjon i det norske avismarkedet.

Presentasjonen av situasjonskonteksten vil avdekke de mer overfladiske omgivelsene rundt Si ;D, og i denne sammenheng velger jeg å se på om debattsiden har vært aktuell og omtalt i andre medier, ved å ta flere søk ATEKST²⁴. En beskrivelse av hvordan leserne *tolker og leser* Si ;D vil også være en del av situasjonskonteksten, men dette ville blitt for omfattende og ikke mulig for meg å gjennomføre innenfor rammene av denne oppgaven. Likevel vil jeg gå litt nærmere inn på Si ;Ds lesere. Hvem kan vi anta leser Si ;D? Kartleggingen ble utført ved bruk av statistikk og offentlig tilgjengelige lesertall, og presentasjonen av situasjonskonteksten vil i tillegg bli beskrevet ved hjelp av leser- og brukerundersøkelser Aftenposten selv har fått utført. Endelig i situasjonskonteksten ser jeg på de mer umiddelbare omgivelsene til teksten, deriblant de produksjonsforhold tekstene er utformet fra. Konteksten vil også bli beskrevet gjennom kvalitative forskningsintervjuer av Si ;Ds redaksjonsmedlemmer, for å blant annet kartlegge avveininger rundt den daglige publiseringen av Si ;D. Funn fra intervjuene vil bli brukt som et supplement til tekstanalysen og til kontekstbeskrivelsene der det er relevant.

Tekstkonteksten er de omkringliggende omgivelsene til teksten. Samspillet mellom flere tekster kalles gjerne *tekstsamspill*, og ifølge Hågvar kan dette tekstsamspillet skje på to nivåer: *kotekst* og *annet tekstsamspill* (Hågvar 2007). Koteksten er ” den omkringliggende tekst som den eller de aktuelle ytringer inngår i” (Tønnesson (red). 2002:224). Debattsiden Si ;D som helhet vil da ha resten av Aftenposten som kotekst, og et debattinnlegg vil ha de resterende tekstene på debattsiden som kotekst. En analyse av koteksten kan fortelle noe om hva som forutsettes kjent for leseren. Dersom analyseteksten for eksempel står i kjendisleksjonen og ikke i nyhetsdelen av avisen, vil man lese og tolke teksten på forskjellig måte. Analyseteksten kan også være i samspill med andre tekster som den ikke direkte omringes av, som for eksempel tidligere Si ;D-utgaver, og dette kalles da annet tekstsamspill

²⁴ ATEKST er en nettdatabase som tilgjengeliggjør stort sett alle papiraviser, tidskrift og fagblader i Norge.

(Hågvar 2007:31). I forbindelse med denne oppgaven vil jeg kartlegge samspillet mellom de tekstene debattsiden Si ;D består av. Endelig i beskrivelsen av den tekstuelle konteksten ser jeg på hvor debattsiden er plassert i avisen Aftenposten og hvilke andre tekster og seksjoner som omgir debattsiden.

Fairclough mener den lingvistiske tekstanalysen er særlig viktig i en diskursanalyse, og kritiserer andre tilganger for å ikke utføre denne form for analyse (Jørgensen og Phillips 1999:152). Innenfor rammene av denne oppgaven kan jeg imidlertid ikke gå så grundig til verks i tekstanalysen som det Fairclough anbefaler, men for å kompensere for en mindre dyptgående tekstanalyse, har jeg valgt å bruke andre metodiske tilnærminger som en bredere kvantitativ innholdsanalyse, i tillegg til nevnte kvalitative intervjuer av Si ;Ds medarbeidere. Med disse ulike metodetilnærmingene, ved siden av en beskrivelse av Si ;Ds kontekst, vil jeg kunne kaste lys over problemstillingen min fra flere kanter, og dette vil styrke studiens validitet. I avsnittene nedenfor vil jeg redegjøre for hvilke andre metodetilnærminger jeg mener er nødvendige for denne diskursanalysen.

3.2 Metodetilnærminger og koding av materialet

3.2.1 Informantene

Før jeg går nærmere inn på de metodetilnærminger som brukes i denne oppgaven, vil jeg gi en presentasjon av utvalget mitt: først av intervjuobjekter, og så av Si ;D-materialet. I dette avsnittet vil jeg også reflektere over bruken av kvalitativt intervju som forskningsmetode.

Kvalitativ metode egner seg godt til å belyse sider ved teksten Si ;D som ikke umiddelbart kan leses direkte ut fra innleggene. Siden innleggene på Si ;D gjennomgår en god del bearbeiding før de trykkes (se avsnitt 4.2.2), vil de trykte versjonene derfor ikke gi en fullstendig bilde av diskursen. For å kompensere for ulike usikkerhetsfaktorer, har jeg, med et særlig fokus på den redaksjonelle bearbeidingen av innleggene, intervjuet flere tidligere og nåværende medlemmer av Si ;D-redaksjonen. Med intervjuene vil for eksempel hensikten med plasseringen i avisen, bakgrunnshistorien, intensjon med opprettelsen og så videre kunne beskrives mer detaljert.

Redaksjonen²⁵ til Si ;D har de siste årene (vanligvis) bestått av rundt tre personer av gangen, hvorav én er redaktør og de to andre er praksisvikarer²⁶. Derfor var det i utgangspunktet begrenset hvor mange informanter jeg hadde å velge mellom. Jeg besluttet

²⁵ For enkelhets skyld vil jeg omtale mine intervjuobjekter som ”Si ;D-redaksjonen” eller som ”redaksjonsmedlemmene”, selv om de jobbet i redaksjonen på forskjellige tidspunkt.

²⁶ På Si ;D omtales de som journalister, men reelt sett heter stillingen ”praksisvikar i Si ;D-redaksjonen”.

derfor å gjøre semistrukturerte intervjuer av kun fem personer som i større eller mindre grad har vært involvert i Si ;D-redaksjonen. Blant disse var Liv Skotheim som er tidligere redaktør for Si ;D. Hun var involvert i Si ;D fra oppstarten i 2005 til ut 2008. I 2009 overtok Randi Johannessen Buckley ansvaret for Si ;D, men hun var sykmeldt da jeg foretok intervjuene i mai 2010. Jeg har derfor intervjuet hennes stedsfortreder, Cornelia Kristiansen. Kristiansen var riktignok bare involvert i Si ;D i en kort periode, og hun har derfor bare kunnet gi et ”øyeblikksbilde” av situasjonen i Si ;D. Hennes uttalelser har dermed ikke blitt tillagt like stor vekt som de andres uttalelser.

Jeg fikk også snakket med to praksisvikarer, Jade Josefine Nordahl og Anne-Cathrine Lund, som var tilknyttet Si ;D henholdsvis fra 2007 til 2009, og fra 2009 til 2010, samt med Ragnhild Fjellro, som sporadisk i 2007 fungerte som vikar for Liv Skotheim. Jeg har dermed snakket med mennesker som på forskjellige, men overlappende tidspunkt (siden oppstarten i 2005 og frem til 2010) har vært tilknyttet Si ;D. Av de jeg også ville snakke med, men som dessverre ikke hadde anledning, var kultur- og debattredaktør i Aftenposten, Knut Olav Åmås, og praksisvikar Sandra Kolstad som jeg ikke fikk kontakt med.

Oppgavens validitet går på hvorvidt man måler det en sikter mot å måle, og reliabiliteten bestemmes av kvaliteten på innsamlingen, bearbeidingen og analysen av dataene (Østbye et al. 2002: 39). For å oppnå høyest mulig reliabilitet, tok jeg opp alle intervjuene med digital båndopptaker, og transkriberte dem senere. Spørsmålene mine var definert på forhånd i en intervjuguide (se vedlegg nr. 4), og alle informantene fikk tilsendt intervjuguiden på forhånd. En risiko ved en slik fremgangsmåte er at informantene oppgir strategiske svar eller ”offisielle” versjoner, men da enkelte av mine spørsmål krevde en del forhåndsarbeid fra informantenes side, fant jeg det mer fruktbart at informantene stilte forberedt. Jeg forsøkte å ikke stille altfor detaljerte spørsmål, slik at det ble rom for oppfølgingsspørsmål, og for å gi intervjusamtalen en grad av fleksibilitet (Østbye et. al 2002:102,122).

Siden informantene hadde forskjellig fartstid og ansvarsområde i redaksjonen, svarte de også på forskjellige spørsmål. Det var ingen som kunne svare på alle spørsmålene alene, men alle spørsmålene ble likevel besvart. Det var for eksempel bare Liv Skotheim som kunne svare på spørsmål om forhistorien til Si ;D, siden hun var den eneste av informantene som var tilknyttet Si ;D fra starten. Ragnhild Fjellro kunne ikke svare på spørsmål om helgeutgavene, siden dette ikke startet opp før hun var ferdig i Si ;D. Alle intervjuene ble gjennomført i mai 2010.

Semistrukturerte intervjusituasjoner fordrer også et møte ansikt-til-ansikt med forskerens informanter. En slik interaksjon med informantene mener Gentikow produserer et

datamateriale av høy validitet, fordi det direkte nærværet og samværet letter forståelsen av hva som blir sagt og vil fremme gode svar (Gentikow 2005:84). Intervjuene av Anne-Cathrine Lund og Ragnhild Fjellro foregikk på Institutt for medier og kommunikasjon (IMK) ved Universitetet i Oslo. Intervjuene av Liv Skotheim og Cornelia Kristiansen ble utført i Aftenpostens lokaler, mens intervjuet av Jade Josefine Nordahl foregikk på Universitetsbiblioteket på Blindern. Lund, Fjellro og Nordahl har alle hatt tilknytning til IMK. Samtalene foregikk derfor i settinger som var kjent for informantene selv, hvilket forhåpentligvis skapte større trygghet rundt intervjusituasjonen.

Som nevnt har det vært få personer som har vært tilknyttet Si ;D av gangen. Da jeg som masterstudent i journalistikk har vært tilknyttet IMK, var det vanskelig for meg å finne informanter som jeg ikke hadde et personlig forhold til. Dette kan være problematisk i forhold til det å ha en objektiv distanse til det som blir sagt. Samtidig er det viktig at en forsker har en såpass nærhet til informantene at forskeren oppnår tillit (Thagaard 2003:99), og får oppriktige svar fra informantene. For meg var dette en fordel, da de fleste informantene visste hvem jeg var, og hva jeg sto for. Derfor er sannsynligheten mindre for at de fremstiller seg selv og sine svar i et bedre lys, noe som styrker validiteten.

3.2.2 Si ;D-utgavene

Etttersom jeg innenfor denne oppgaven har begrenset med tid og ressurser, har det ikke vært mulig for meg å analysere alle utgavene av Si ;D fra 2005 og frem til i dag. Men for å få et representativt utvalg, har jeg gjort et strategisk utvalg av 25 Si ;D-utgaver. Utgavene er fra en konstruert uke i 2005, 2006, 2007, 2008 og 2009. Den konstruerte uken består av utgaver fra mandag til fredag. Jeg har valgt ut de konstruerte ukene fra de fire forskjellige kvartalene i året, slik at første kvartal består av januar, februar og mars, andre kvartal av april, mai, juni osv. I 2005 vil mandag være fra første uken i januar, tirsdag fra andre uken i januar, onsdag fra tredje uken i februar, torsdag fra fjerde uken i februar og fredag fra første uken i mars. I 2006²⁷ har jeg valgt ut en konstruert uke der mandag vil være fra første uken i april, tirsdag fra andre uken i april, onsdag fra tredje uken i mai, torsdag fra fjerde uken i mai og fredag fra første uken i juni. De konstruerte ukene for 2007 i tredje kvartal og 2008 i fjerde kvartal følger samme mønster. I 2009 har jeg valgt en konstruert uke fra første kvartal igjen, altså januar, februar og mars. Grunnen til at jeg bruker konstruerte uker er for å forsøke å forhindre at enkelte temaer og nyhetsbegivenheter skal dominere i de gitte periodene (Østby et al,

²⁷ I 2006 var det avisfri dag onsdag den 17. mai, derfor er utgaven fra den tredje uken tirsdag 16. mai. I 2006 var det også avisfri dag torsdag den 25. mai, så utgaven fra den fjerde uken er fra onsdag 24. mai.

2002:223, Allern 2001:79). Tidsspranget mellom de forskjellige utvalgene er også omtrent det samme, det vil si ca. et år, hvilket gir studien en viss regelmessighet. Dette kan være en fordel når jeg skal sammenligne de forskjellige utvalgene. Jeg har ikke tatt med utgaver fra lørdager og søndager, da helgeinnlegg ikke ble lansert før høsten 2007. Disse utgavene har i tillegg en litt annen profil enn ukeutgavene (Cornelia Kristiansen, intervjuobjekt 3 [IO3] – se kildeliste), og kunne således ha gitt andre resultater. Jeg vil se på hvordan de mer seriøse debattene utvikler seg fra 2005 til 2009, derfor har jeg bevisst utelatt helgeutgavene.

Si ;D-utvalget mitt fikk jeg tilsendt som pdf-filer²⁸ på e-post fra Aftenposten. Årsaken til at jeg ønsket å arbeide med slike pdf-filer, var fordi det ville gjøre analysearbeidet enklere for meg. De fleste aviser blir i dag lagret som pdf-filer, og de som ikke blir det, finnes tilgjengelig som tekstdokument på ATEKST²⁹ eller i Nasjonalbibliotekets arkiver. Således faller (norske) papiraviser inn under det som Ottar Dahl hevder er, referert i Østbye et al., ”mer eller mindre offentlige kilder”. At allmennheten har umiddelbart innsyn i slike kilder setter ”bestemte grenser for hvor meget man kan avvike fra sannheten” (Dahl 1991, ref. i Østbye et al. 2002:57). Papiraviser er på denne måten vanskelige å forandre på og manipulere etter publisering og distribuering. Eventuelle uoverensstemmelser mellom papirutgave og pdf-fil kan også enkelt avdekkes ved å sammenligne pdf-filen fra ATEKST med papirutgaven. Jeg har kun kontrollert mine pdf-filer fra og med 2007 opp mot ATEKST, og de er identiske. Derfor anser jeg det som svært sannsynlig at mine resterende Si ;D-utgaver fremstår slik de var på trykk i Aftenposten. Materialet kan derfor sies å være pålitelig.

3.2.3 Kvantitativ innholdsanalyse

Det siste leddet i en diskursanalyse er å beskrive selve teksten, og hva som kjennetegner den (Hågvar 2007:35). Formålet med denne oppgaven er å avdekke diskurskonstituerende tendenser ved Si ;D. En annen ambisjon er å se på hvordan disse trekkene utvikler seg over tid, fordi det hjelper oss til å definere diskursen ytterligere. En kvantitativ innholdsanalyse er således velegnet for å avdekke formale og innholdsmessige aspekter ved tekster (Østbye et al., 2002:214) og hvordan disse aspektene har utviklet seg. En stor del av denne analysen vil slik hvile mye på den kvantitative undersøkelsen.

Med en kvantitativ innholdsanalyse søker vi mot en systematisk, objektiv og tallmessig beskrivelse av innholdet i et budskap (2002:215). At innholdsanalysen er objektiv,

²⁸ En pdf-fil er et filformat som gjør det mulig å vise et dokument på samme måte som det ble produsert og distribuert, og slike dokumenter kan også publiseres på internett. URL: <http://www.adobe.com/no/products/acrobat/adobepdf.html>, [Lesedato 5.7.2010].

²⁹ Fra siste halvdel av 2007 lå de fleste aviser ute som pdf-filer på ATEKST. Siden utvalget mitt spenner helt tilbake til 2005, var det nødvendig å få tilsendt de resterende utgavene per e-post fra Aftenposten.

innebærer ikke i denne sammenheng at analysen vil gi en fullstendig beskrivelse av tekstmaterialet, eller at den vil samsvare helt med ”virkeligheten”. I denne sammenheng menes objektiv at man, så langt det er mulig, forsøker å redusere betydningen av en enkeltforskers skjønn. Holdningene til den enkelte forsker skal med andre ord holdes utenfor kodingen av materialet. Målet med en objektiv analyse er at forskjellige forskere skal kunne gå gjennom det samme materialet og oppnå det samme resultatet. Et størst mulig samsvar i kodingen av materialet på tvers av enkeltpersoner eller kodere vil også gjøre materialet etterprøvbart.

Et problem med innholdsanalysen er imidlertid at det kan være vanskelig for to kodere å få et analyseresultat som samsvarer ett hundre prosent (2002:215-216). Kravet om objektivitet er forsøkt oppfylt i min analyse, da jeg har fått ei bekjent av meg til å etterprøve materialet mitt. Med en reliabilitetstest av materialet, har jeg målt hvor stort samsvar det er mellom min koding og hennes koding. Jeg hadde i forkant utarbeidet et kodeskjema (se vedlegg nr. 2) som spesifiserer hvilke variabler og verdier jeg har brukt (Grønmo 2004: 197, Allern 2001:78). Kodeskjemaet lå til grunn for min venninnes koding, og jeg forklarte henne også nøye hvilke valg jeg har tatt under min koding. Hun fikk fem utgaver å kode, hvor de fem utgavene var tilfeldig trukket ut fra hvert av utvalgene. Til sammen fikk hun 40 innlegg å kode. Resultatet av reliabilitetstesting viste et samsvar på 93,3 prosent, og det viser at min koding er ganske konsistent, og at variablene mine er reliable. Dette er selvsagt ikke noen garanti for hvor godt mine resultater samsvarer med virkeligheten, men resultatet gir en god indikasjon på tendensene ved mitt materiale er reelle.

3.2.4 Variablene i innholdsanalysen

Kategoriseringen av variabler vil alltid være preget av en grad av skjønn, og tvilstilfeller vil alltid oppstå. Dette mener jeg imidlertid at jeg har tatt høyde for i min registrering, fordi mitt materiale er reliabilitetstestet. Nedenfor vil jeg redegjøre for de variablene jeg anså som mest relevante for materialet mitt.

Variablene jeg valgte ut til den kvantitative innholdsanalysen, var alder, navn, kjønn innleggstype, korte innlegg, omfang, tema og språktrekk. Disse variablene valgte jeg ut som en operasjonalisering av mitt teoretiske rammeverk og mine problemstillinger, og for å kunne avdekke eventuelle utviklingstendenser over tid. Hvordan har disse variablene utviklet seg fra 2005 til 2009? Med unntak av variabelen innleggstype, har jeg i min analyse kun konsentrert meg om variabler som gjelder for debattinnleggene og ikke for dikt, anmeldelse og så videre. Disse tekstene vil imidlertid bli registrert, men ikke tillagt like mye vekt som det

debattinnleggene vil bli i beskrivelsen av Si ;Ds diskurs.

Med variablene *alder*, *navn* og *kjønn* kunne jeg si noe om Si ;Ds skribenter; hvem får slippe til på Si ;D (og motsatt, hvem får ikke det)? Alder ble kodet til den oppgitte alderen bak navnet på skribenten. I noen tilfeller ble alderen oppgitt i overført form, slik skribenten *n93* har gjort (11.4.2006). Tallet *93* anså jeg å være året denne skribenten ble født, derfor ble alderen kodet til den alder skribenten ville fylt det året innlegget sto på trykk. I 2006 ville derfor *n93* vært 13 år. Identifisering av hva slags type *navn* skribenten skriver under med, ser jeg også på som relevant, da dette kan fortelle noe om Si ;Ds mål om å ansvarliggjøre skribentene for å styrke debattens kvalitet (se side 58). Her ble navnene kodet til det jeg anså som ”fullt navn”, ”fornavn” eller ”kallenavn” (nick)³⁰. Kjønnen ble kodet til å være for eksempel ”jente” hvis navnet var et jentenavn som *Ina 16* (7.9.2007), eller nick-navnet var av typen *Jente16* (16.5.2006) eller lignende³¹. De tilfeller der det var vanskelig å identifisere kjønnen, for eksempel der skribenten har skrevet under med initialer, ble kodet til ”ukjent”.

Med variabelen *innleggstype* kartla jeg hvilke type innlegg Si ;D besto av³². Verdiene ble kategorisert til innlegg, motinnlegg, dikt, juryvurdering, anmeldelser, redaksjonell leder/”Endelig helg”, ”Det fossile hjørnet”, egenreklame og reklame. Med *innlegg* mener jeg innlegg som (tilsynelatende) starter en ny debatt, og *motinnlegg* refererer til tidligere publiserte innlegg³³. En undersøkelse av forholdet mellom nye og refererende innlegg vil kunne si noe om debattgrunnet på Si ;D. Gjøres det rom for diskusjoner, eller fungerer debattsiden mer som en oppslagstavle?

Dikt er poetiske innlegg og med *anmeldelser* vurderer skribentene en film, bok, cd eller lignende. *Juryvurdering* er her skrevet av Si ;D-redaksjonen, der redaksjonen forteller hvilke skribenter som er kåret til vinnere av Si ;Ds anmeldelseskonkurranse i februar/mars 2005. Innlegg kategorisert under *Redaksjonell leder* eller ”Endelig helg”, som spalten senere ble kalt, er også skrevet av Si ;D-redaksjonen. Innlegg registrert under verdien ”Det fossile hjørnet” er skrevet av voksne og/eller kjendiser som sporadisk får slippe til på debattsiden. Endelig er *egenreklame* annonser med Aftenposten som reklameobjekt og *reklame* er annonser som reklamerer for andre produkter. En kategorisering av de forskjellige innleggene vil være relevant for denne oppgaven, da tolkningen av analyseteksten(e), ifølge Hågvar, vil

³⁰ ”Fullt navn” er både fornavn og etternavn på skribenten, men ”fornavn” er, som navnet tilsier, kun fornavnet. ”Kallenavn” forstås her som en form for alias, slik som *TIG3RN* (26.2.2009) eller *Miljøvernerjenta* (7.9.2007).

³¹ Av personvernshensyn fikk jeg ikke undersøkt de faktiske personopplysningene til ungdommene.

³² Med unntak av annonsene, velger jeg å kalle alle tekstene på Si ;D for ”innlegg”, da disse fungerer som alternative måter å uttrykke en mening eller et budskap på.

³³ Slike innlegg starter ofte med henvisninger som ”Til Marte (11.02)” (18.2.2010) eller ”Helt enig med Henrik Kviseth” (14.10.2010).

være betinget av andre tekster, tekstnormer og sjangre (Hågvar 2007:31-32). Kategoriseringen kan på denne måten bidra til å si noe om hvordan Aftenposten vil henvende seg til sine lesere.

Jeg kartla også antall *korte innlegg* for å se på hvorvidt innleggene har blitt lengre over tid. Jo lengre innleggene pr. utgave er, jo mer plass er det til argumentasjon og diskusjon. Alle innlegg i spalten ”SMS Kjappe meldinger” og ”Si ;D Kort” ble kodet til *korte innlegg*.

Omfanget på innleggene målte jeg i forhold til en A4-utskrift, der grunnlaget for variabelen er innleggets areal. Fordelen med en slik oppmåling er at en kan ”veie” tekstene i forhold til spalteplassen (Allern 2001:81). Størrelsen på innlegget kan på denne måten avspeile avisens prioriteringer: jo større plass et innlegg får, jo viktigere kan innlegget synes å være. Et innlegg ble oppmålt i den rektangulære spalten innlegget er plassert i, slik at avsnitt i innlegget ikke er trukket ifra. Jeg har heller ikke tatt med, der de finnes, den siste linjen dersom den er på fem tegn eller mindre. Beregningen av omfanget er på denne måten kun et overslag. Illustrasjoner innenfor den rektangulære flaten er ikke inkludert i omfanget. Da mange av overskriftene til innleggene blir redigert av redaksjonen (Ragnhild Fjellro, intervjuobjekt 2 [IO2] – se kildeliste), er disse heller ikke medregnet i omfanget. I tillegg er ikke forstørrede sitater tatt med i denne beregningen. Alle innleggene er målt opp to ganger, og alle utregninger er gjort to ganger for å sikre at eventuelle måle- og regnefeil oppdages. Da jeg målte omfanget på ”Dagens innlegg”, målte jeg først brødteksten og så ingressen der den finnes. Ingressen har større skrift enn brødteksten, derfor måtte jeg gjøre om ingressteksten til brødtekstens skriftstørrelse, slik at jeg kunne måle hvor stort omfang hvert innlegg faktisk hadde.

Jeg har også sett på tematikken i innleggene. Som en rettesnor for kategoriseringen av innleggene stilte jeg meg først spørsmålet ”Hva diskuteres her?”, for lettere å avgjøre hva *temaet* i innlegget var. Et tema kan ses på som en ”motsetning mellom to verdier eller verdiladde størrelser, som teksten så å si arbeider med” (Gripsrud 2007:205) Første gjennomgang fungerte som en oversiktsrunde, og kategorier ble definert underveis i lesingen. En andre gjennomgang ble gjort for å konkretisere kategoriseringen ytterligere. Flere kategorier som jeg først hadde opprettet, ble fjernet, deriblant temaet *Karakterer*, siden jeg etter andre gjennomgang anså dette som et undertema av temaet *Skolegang/forhold i skolen*. Jeg la også til noen nye temakategorier som jeg mente burde ha vært der allerede i den første gjennomgangen, slik som kategorien *Israel/Palestina*.

I de tilfellene et innlegg kunne plasseres under flere temafelt, har det overordnede temaet, så godt det lot seg avgjøre, blitt vurdert som det gjeldende. For eksempel var det i materialet mitt et innlegg kalt ”Sex til folket” (12.11.2008) som jeg var usikker på om skulle

kategoriseres til *Nasjonal politikk* eller til *Prostitusjon*. Derfor forsøkte jeg å finne det underordnede temaet i innlegget, slik at det underordnede temaet kunne vurderes i lys av det overordnede. Etter nærmere lesning viste det seg at skribenten diskuterte fordeler ved legalisering av prostitusjon, og innlegget ble derfor kategorisert under *Prostitusjon*. Enkelte temafelt har fått flere beslektede verdier i ett og samme felt, som for eksempel *Kjærlighet/sex*. De innleggene som havner i et slikt felt, omhandler enten det ene eller andre, og noen ganger begge deler. Andre ganger var det svært vanskelig å avgjøre hva som var det overordnede temaet, fordi innlegget var svært kort, slik som innlegget ”Fin historie” skrevet av *No drugs, never ever* fredag den 2. juni 2006: ”Jeg vil bare si: Det var helt nyyyydelig skrevet om ”Lille Line” (31.05) Det er det beste innlegget jeg har lest noen gang. Jeg reiv det ut av avisa, hang det opp på oppslagstavla mi, og lagde hjerteramme rundt det... Det var sååå bra skrevet!”. På grunn av innleggets tvetydighet, falt dette innlegget derfor inn under kategorien *Generell ris/ros/uttalelse*. Til slutt kunne jeg samle hele temauniverset under fem overordnede kategorier: *Fritid, Skole, Sosialisering, Politikk, Samfunn* og *Annet*. En slik registrering av overordnede og underordnede temakategorier gjorde det mulig for meg å finne hovedtendenser i temaet utvalget. Hadde jeg registrert utvalget etter noen få overordnede temaer, ville jeg sannsynligvis gått glipp av viktige trender i materialet mitt. Innleggene er satt inn i en temafordeling, se vedlegg nr. 3.

En svakhet ved innholdsanalyse er, ifølge de svenske forskerne i statsvitenskap Göran Bergström og Kristina Boréus (2005), at metoden tar lite hensyn til den sammenheng teksten eller ytringen ble sagt i (Bergström & Boréus 2005:79). En tallmessig oppramsing på hvor ofte et ord eller tema blir sagt i en debatt, kan derfor gi et unøyaktig bilde av hva skribentene faktisk er opptatt av. For eksempel vil en koding av temaet homofili i sammenheng med ekteskapsloven sannsynligvis gi få feilkodinger, da de fleste debatter rundt homofili de siste fem årene har dreid seg om hvorvidt de skal få lov til å gifte seg i kirken eller ikke. Jeg har derfor sammenlignet noen av de mest populære temaene med det generelle nyhetsbildet på det tidspunktet da innlegget ble publisert, for å se om det var en sammenheng mellom disse. Jeg tok kun for meg de mest frekventerte temaene i hvert utvalg, da dette var disse temaene som gjorde mest utslag på materialet mitt. Dette gir naturligvis ikke det hele og store bildet, men det vil gi en indikasjon på om temaet var i vinden eller ikke.

Til slutt så jeg på trekk ved Si ;D som gikk på selve språket i innleggene. Forskning viser at barn og unge bruker mye internett og mobiltelefon til sosialisering og for å kommunisere med hverandre (Kaare 2005, Green 2003, Ling & Helmersen 2000). Når unge fører samtaler på nett (eller SMS), fullfører de ikke alltid alle setninger. De har et annet

forhold til bruken av store og små bokstaver, er ikke så nøye med rettskrivning og følger ikke vanlige tegnsetningsregler (Otnes 1998, ref. i Roksvold 2005:333). Innenfor denne normen blir også ord forkortet ned, slik at man kan si mest mulig på kortest mulig tid. En egen språknorm, som på norsk ofte omtales som chattespråk eller SMS-språk, har oppstått som en følge av denne trenden. Språkforsker Ingrid Kristine Hasund (2006) hevder dessuten at bruk av slangord er forbundet med ungdom. Dessuten oppfattes bruk av fyllord, eller såkalte diskursmarkører, som *liksom*, *ass* og *sånn* osv. som typisk for ungdomsspråket (Hasund 2006:60,93). Denne form for ungdomsspråk kan vi også finne på Si ;D, derfor har jeg sett på skribentenes språkbruk i innleggene. En slik kartlegging vil være vesentlig for forståelsen av Si ;D som diskurs. Med variabelen *språktrekk* har jeg dermed sett på verdiene ”chattespråk”, som ”selvom [sic]de ik er dg” (3.1.2005), ”muntlig sjargong/slang”, som ”Sorry, snupper.” (3.4.2006), ”skrivefeil”, som vil si orddelingsfeil og andre grammatiske ukorrektheter, ”typografiske trekk”, som vil si bokstaver eller tegn etter hverandre: ”Du kan ikke si at LYN er en dårlig klubb bare fordi de har få supportere!!!” (16.2.2005), eller ord skrevet i kursiv, fet skrift eller store bokstaver: ”Men det er nettopp noen av grunnene til at jeg IKKE vil konfirmere meg.” (14.10.2008). De tilfeller der innlegg innholdt flere av disse forskjellige trekkene, ble kategorisert til å være en kombinasjon.

Ifølge Hågvar blir en tekst som regel lest visuelt først, derfor har layouten en del å si for hvordan en skal forstå en tekst (Hågvar 2007: 65). Si ;D består av flere bilder og illustrasjoner i hver utgave, og i denne oppgaven kunne jeg ha sett på forholdet mellom reelle bilder og grafisk fremstilte tegninger. Blir vi servert en knallhard virkelighet, eller blir denne virkeligheten dysset litt ned? Med en kartlegging av bildebruken kunne jeg også fortalt mer om hvem Aftenposten ønsker å henvende seg til. Dette er aspekter ved materialet som kunne vært interessant å undersøke nærmere, men som jeg vurderte som for omfattende og tidkrevende å gjøre innenfor rammene av denne oppgaven. På grunn av kapasitetshensyn har jeg derfor valgt å ikke gjøre en analyse av layouten og bildene på Si ;D.

3.2.5 Utvalgs-kriterium for argumentasjonsanalysen

Ved hjelp av innholdsanalysen dannet jeg meg et godt oversiktsbilde av de overordnede tendensene i materialet mitt. Man kommer imidlertid ikke ned i dybden på tekstene med en slik analyse. Følgelig har jeg, som et siste ledd i denne diskursanalysen, gjort en argumentasjonsanalyse av fem utvalgte *innlegg* fra hvert av utvalgene i mitt materiale. Disse innleggene ble vurdert til å være nokså typiske for den perioden de sto på trykk. Innleggenes argumentasjon er, slik jeg vurderer det, et helt sentralt diskurskonstituerende element ved Si

;D. Derfor ville ikke denne diskursanalysen vært komplett uten en nærmere undersøkelse av innleggenes argumentasjon.

Innleggene ble valgt ut på bakgrunn av kriteriene kjønn, alder, omfang, navn og tema. Da jeg skulle velge ut et typisk innlegg for næranalyse, støtte jeg imidlertid på flere utfordringer. Det som var typisk for det ene utvalget, var ofte like typisk for det andre utvalget. Skulle jeg lagt de samme kriteriene til grunn for utvelgelsen av innleggene, ville jeg endt opp med fem nærmest identiske innlegg. Jeg har derfor valgt ut innlegg på bakgrunn av det jeg anser som både representativt for materialet generelt og for utvalget spesielt.

For hvert av utvalgene i materialet, var det typiske innlegget skrevet av ei jente med kallenavn. Beskrivelsen er ikke representativ for materialet som helhet, da det i materialet også finnes mange jenter som har skrevet under med navn. I tillegg finnes det også gutteskribenter. Dermed blir det for unyansert å bare ta hensyn til hva som kjennetegner hvert utvalg basert på kjønn og navn. Her har jeg heller sett på materialets fullstendige kjønnsfordeling, i tillegg til fordelingen av navn og kallenavn. De fem innleggene jeg har valgt ut, er skrevet av to jenter (en med kallenavn og en med fullt navn), to ukjente (kallenavn begge to) og en gutt (kallenavn), og dette er nokså representativt for materialet som helhet.

I henhold til alder valgte jeg imidlertid å bruke snittalderen som kriterium. Dette var, i motsetning til kjønn og navn, målbart i form av tall. Snittet gir et uttrykk for sentraltendensen i hvert av utvalgene mine (Østbye et al. 2002:168). En ulempe med å finne snittet er at tallet er forholdsvis sensitiv for ekstremverdier. Jeg har imidlertid tatt høyde for det, og mener at snittalderen i innleggene gir en god indikasjon på hvor balansepunktet i fordelingen er. Snittalderen ble beregnet ut fra innlegg med oppgitt alder, og i samtlige utvalg ble den beregnet til 15 år. I 2009 har jeg imidlertid valgt ut et innlegg som er skrevet av en 16-åring, til tross for at snittalderen ble regnet til 15,9³⁴. Samlet sett samsvarte innlegget også best med de andre kriteriene jeg la til grunn for hvilke innlegg som skulle analyseres, derfor ble dette innlegget valgt ut.

Når det gjelder tematikken, hadde jeg flere temaer å velge mellom. Men på samme måte som fordelingen viste med kjønn og navn, var det én temakategori som dominerte, og det var *Media/kultur/kjendiser*. Derfor fant jeg det mer fornuftig å velge ut innlegg som diskuterte andre temaer, men som samtidig utmerket seg i de forskjellige utvalgene. Hva de forskjellige innleggene diskuterer, vil bli ytterligere redegjort for i kapittel 6.

Jeg la også innleggenes snittomfang til grunn for mitt valg av innlegg til

³⁴ Dette tilsvarer nesten 15 år og 11 måneder.

argumentasjonsanalysen. Snittomfanget kan, i likhet med alderen, tallfestes. ”Dagens innlegg” er på mange måter svært typisk for Si ;Ds diskurs, nettopp fordi den er med i hver utgave av Si ;D. Men sammenlignet med de andre innleggene som også er å finne på Si ;D, ville spalten dominert omfangsmessig. Spalten vil således ikke være like representativ for hva som er det typiske innlegget i hvert av utvalgene. Det er også flest og større variasjon blant de mindre innleggene, nettopp derfor har jeg ikke valgt ut et ”Dagens innlegg” for næranalyse. Jeg utelukket også andre innleggstyper og spalter som dikt, ”Det fossile hjørnet”, ”Endelig fredag” og så videre, fordi jeg mener det er lite hensiktsmessig å finne et arguments holdbarhet i innlegg som i utgangspunktet ikke er argumenterende. Utvelgelsen av innleggene er altså basert på kriterier for innleggene alene, og ikke for dikt, anmeldelse og så videre.

3.2.6 Argumentasjonsanalyse

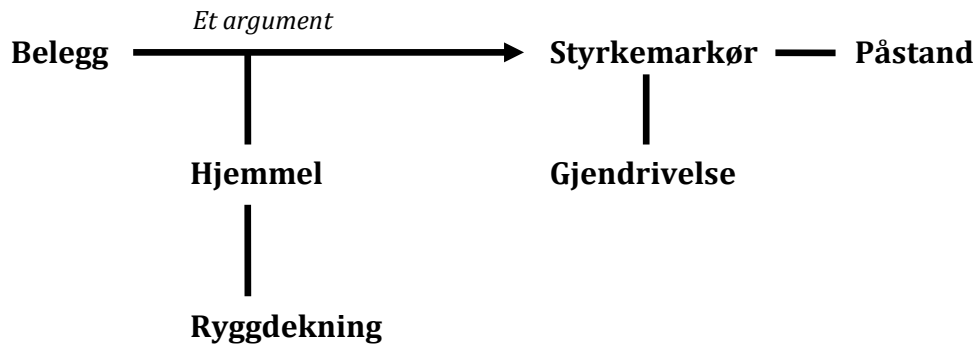
Basert på noen av variablene i innholdsanalysen har jeg som nevnt over valgt ut fem innlegg for en kvalitativ tekstanalyse, ett fra hvert av utvalgene i mitt materiale. Disse innleggene ble vurdert til å være nokså typiske for den perioden de sto på trykk. Debattinnlegg kan kategoriseres innen en argumenterende diskurs (Østbye et. al 2002:72), der avsender forsøker å overbevise mottaker om noe, og det gjør innleggene på Si ;D til argumenterende tekster. Å anvende argumentanalyse mener jeg derfor er sentralt for oppgaven min, fordi trekk ved argumentasjonen, både eksplisitte og implisitte, utgjør en del av hva som konstituerer Si ;Ds diskurs.

Det har blitt utviklet flere metoder å analysere argumentene i en tekst på. Stephen Toulmin ga i 1958 ut boken *The Uses of Argument*, en bok som siden har blitt svært innflytelsesrik innen argumentasjonsanalyse. Toulmin mente at den klassiske oppstillingen av argumenter, der man finner logiske slutninger, skjuler både kompleksiteten og mangfoldet i argumentet (Toulmin 1958, ref. i Bergström & Boréus 2005:109). Han utviklet derfor en modell som er spesielt egnet til å finne implisitte meninger og budskap som en ikke kan lese direkte ut fra teksten.

Jeg har i denne oppgaven valgt å benytte meg av Stephen Toulmins utvidete argumentmodell (se figur 2 under), slik den er gjengitt i boken *Praktisk argumentasjon* (3. utgave) av de danske retorikklektorene Charlotte Jørgensen og Merethe Onsberg (Jørgensen & Onsberg, 2008:27). Argumentasjonsanalysen vil avdekke hva som kjennetegner skribentenes argumentasjon i de enkelte innleggene, og ikke minst på hvilken måte skribentene forsøker å overbevise sine lesere på. Argumentasjonsanalysen krever også, ifølge Jørgensen og Onsberg, en fortolkning av konteksten. Det betyr at forskeren må sette seg inn i

ytringenes og tekstens opprinnelige situasjon for å bedre forstå tekstens budskap (2008:33). Da en kontekstbeskrivelse er en sentral del av denne diskursanalysen, mener jeg anvendelsen av Toulmins modell vil være et praktisk og nyttig verktøy i denne oppgaven.

Figur 2: Stephen Toulmins utvidete argumentmodell

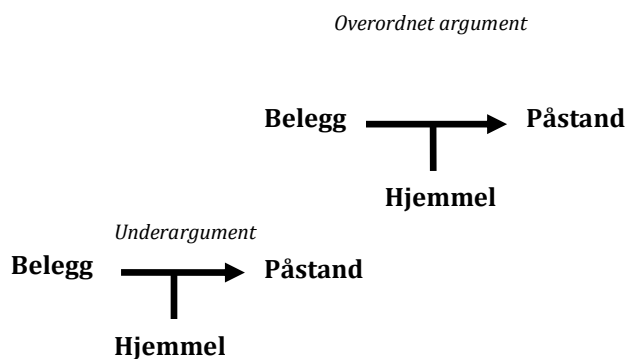
En argumentasjonsanalyse har minst tre formål, hevder Bergström og Boréus. For det første finnes det et *deskriptivt* formål, der en søker å beskrive argumentasjonen i tekst. Her ønsker man ikke bare å vise hvorvidt argumentasjonen er for eller mot en sak, men også *hvordan* argumentasjonen er for eller imot en sak. For det andre finnes det et *normativt* formål, der en bedømmer hvorvidt argumentasjonen forholder seg til normer som saklighet og rasjonalitet. Å klassifisere såkalte argumentasjonsfeil er vanlig i denne fremgangsmåten. Det tredje formålet med en argumentasjonsanalyse er å avgjøre argumentets beviskraft, det vil si i hvilken grad argumentet undergraver eller styrker et standpunkt. For å gjøre en slik vurdering må en først ha gjort en deskriptiv analyse av argumentasjonen (Bergström & Boréus 2005:91). Argumentasjonsanalysen i denne oppgaven vil basere seg mye på det tredje formålet beskrevet av Bergström og Boréus. I min argumentasjonsanalyse har jeg derfor gjort en deskriptiv beskrivelse av argumentene i innleggene, og i kapittel 7 vil jeg drøfte argumentenes holdbarhet i henhold til sentrale idealer om offentlig debatt.

Toulmins argumentmodell består alltid av tre faste elementer: påstand, belegg og hjemmel. Videre kan modellen utvides med tre valgfrie elementer: styrkemarkør, gjendrivelse og ryggdekning (Jørgensen & Onsberg, 2008). En *påstand* er det synspunktet som avsender ønsker mottakernes tilslutning til, og *belegget* er den informasjonen eller det grunnlaget som avsender fremsetter som direkte støtte for påstanden. *Hjemmelen* viser hvordan en kan akseptere påstanden på grunnlag av belegget, og er ofte implisitt. Innholdet i hjemmelen er gjerne et generelt synspunkt eller regel, som deles av avsender og mottaker, og er ofte så innlysende at den vanligvis ikke uttales. *Styrkemarkøren* angir styrkegraden av påstanden.

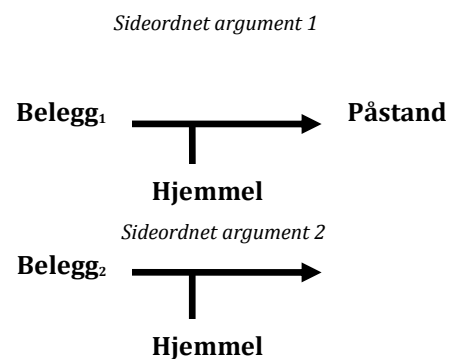
Dette elementet i argumentasjonen viser i hvilken grad avsender er villig til å stå inne for riktigheten i påstanden. Styrkemarkør virker på denne måten styrkende eller svekkende for påstanden. *Gjendrivelse* knytter seg til styrkemarkøren ved å vise til eventuelle forbehold eller usikkerhetsmomenter for tilfeller der påstanden ikke gjelder. Ved bruk av gjendrivelse kan avsender også foregripe mottakernes eventuelle innvendinger til å tilslutte seg påstanden. *Ryggdekningen* knytter seg direkte til hjemmelen, og brukes dersom det reises tvil om hvorvidt hjemmelen kan aksepteres. Ryggdekningen fungerer på denne måten som en ytterligere dokumentasjon for grunnlaget til den generelle regelen i hjemmelen (Jørgensen & Onsberg, 2008:16-29).

Argumentene i en tekst kan kombineres på to måter, enten i såkalte hierarkier eller i rekker, og en tekst vil ofte bestå av begge deler (se figur 3 og 4). Et argumenthierarki består av et overordnet argument og et eller flere underordnede argumenter. I slike argumenter behandles belegget i det overordnede argumentet som påstand i det underordnede argumentet og vice versa; påstanden i et underordnet argument fungerer som belegget i det overordnede argumentet. En argumentrekke består av to eller flere sideordnede argumenter, der strukturen gjerne er: Påstand: Jeg er uskyldig. Belegg 1: For det første... Belegg 2: For det andre... De forskjellige beleggene står til den samme påstanden i slike argumenter (2008:30-31). Oppbyggingen av argumentasjonen i en tekst kan på denne måten være kompleks, men en tommelfingerregel er likevel at hovedpåstanden(e) alltid står øverst i hierarkiet eller i rekkene (2008:31-33). Jeg har kun tatt for meg det jeg anser som de viktigste argumentene i de fem utvalgte innleggene, fordi det ville blitt for tidkrevende å analysere alle argumentene i hvert innlegg, samt at det ville gjort analysen ustrukturert og ufokusert.

Figur 3: Argumenthierarki

Figur 4: Argumentrekker

3.3 Oppsummering

Hvorvidt jeg har et godt forskningsprosjekt eller ikke, vil vises i hvor god validitet og reliabilitet oppgaven min har. Sagt på en annen måte; undersøker jeg det jeg tror jeg undersøker? Og hvor nøyaktig har jeg vært i min måling? Disse spørsmålene vil være tema for dette avsluttende avsnittet.

Problemstillingen min går ut på å undersøke Si ;D som diskurs. Oppgavens validitet mener jeg derfor styrkes, fordi jeg her har undersøkt både teksten Si ;D og Si ;Ds kontekst som begge er sentrale elementer i en diskursanalyse. Det essensielle spørsmålet er om oppgaven og mine resultater kan generaliseres fra det smale til det brede. Dette er blant annet avhengig av antall enheter i utvalget og hvilke kodinger man utfører. Siden jeg ikke har undersøkt utgaver fra hver dag i fem år, må jeg være forsiktig i stadfestingen av analysefunnene. Jeg mener likevel at jeg har et godt utgangspunkt med 206 enkelttekster som er fordelt på 25 utgaver, og ved å velge flere utgaver per utvalg, har jeg nok materiale til å dra konklusjoner om trekk og tendenser for hvert av utvalgene. Siden jeg også har valgt å se på utgaver fra da Si ;D ble startet opp i 2005 og frem til 2009, vil jeg i tillegg få en viss kontinuitet i materialet mitt. Slik kan jeg spore opp og peke på gradvise endringer.

Metodisk har jeg triangulert i min oppgave, hvilket innebærer at man oppveier for en svakhet i en metode ved å bruke andre metoder som kan komplettere for denne svakheten (Østbye et al: 2002:121-122). Ved bruk av forskjellige metoder vil en også kunne se flere og nye sammenhenger og nyanser ved oppgaven. Trianguleringen kan styrke oppgavens validitet. Metodetilnærmingene jeg har brukt i denne oppgaven mener jeg utfyller hverandre, og metodene vil gi de beste svarene for hvordan vi skal forstå Si ;D som diskurs. Det finnes dessuten flere masteroppgaver som kombinerer flere metodetilnærminger i likhet med min (se blant annet Bibiana Piene, 2006 og Line Nagell Ylvisåker, 2009), så det er mulig å gjøre dette på en god måte.

Samtidig er ulempen ved Faircloughs tilnærming til diskursanalyse, med den detaljmengde han krever, at man som forsker kun kan konsentrere seg om et fåtall tekster ad gangen (Jørgensen & Phillips 1999:152). Med min mangfoldige metodebruk og analyseenheter vil jeg stå i stor fare for ikke å komme dypt nok ned i materialet mitt. Gentikow (2005:35-36) mener til og med at kvalitativ og kvantitativ metode ikke bør kombineres, da en kombinasjon vil gi en overfladisk og for omfattende studie. Dette er et syn jeg kan være enig i, men jeg mener samtidig at en kombinasjon kan aksepteres så lenge utvalget ikke blir for stort; noe jeg ikke anser mitt materiale for å være.

Som nevnt er flere aspekter ved mine variabler og kodinger som ikke kan avgrenses

helt absolutt, og som gjør at de kan tolkes på forskjellige måter. Jeg har derfor, for sikkerhets skyld, fått en annen til å kode materialet mitt, og samsvaret på ble nokså høyt. På denne måten kan jeg med større sikkerhet si at avgrensningene av mine variabler og verdier er nokså presise. Dersom samsvaret ikke hadde blitt så høyt, er kravet om intersubjektivitet i denne oppgaven likevel etterfulgt, og variablene er operasjonalisert etter problemstillingen på en slik måte at også andre vil kunne kopiere denne analysen. Jeg har vært grundig i mine analyser, der hele materialet er gjennomgått og kodet to ganger, og intervjuene er tatt opp med en digital båndopptaker, slik at mine resultater kan anses som nokså pålitelige. Dessuten er materialet mitt offentlig tilgjengelig i diverse nettdatabaser, slik at alle kan etterprøve resultatene mine om nødvendig.

Forskeren er det fremste måleinstrumentet i kvalitative intervjuer, og det er forskeren som skal tolke og vurdere svarene ut ifra sine forutsetninger. I kvalitative analyser *måler* man derfor ikke per se, og fortolkningene kan være diskutabile (2005:58). På denne måten er det vanskelig å komme frem til hele sannheter. På den annen siden søker man ikke mot, som Thomas Lindlof i Gentikow hevder, å få leserne til å tro på at vi har oppnådd *den* riktige fortolkningen, men *de* riktige fortolkningene (Lindlof 1995, ref. i Gentikow 2005:60). Jeg har, gjennom hele oppgaven, vurdert meg selv og vært selvrefleksiv i forhold til oppgavens mål, der spørsmålet om jeg finner det jeg vil måle hele tiden har vært i bakhodet. Jeg har også hele tiden forsøkt å ha et distansert forhold til det jeg undersøker. Nå er det ikke gitt at man kan si noe om generelle tendenser og mønstre ved norske debattforum for ungdom ut ifra min undersøkelse, for jeg har tross alt bare undersøkt Aftenposten og Si ;D. Oppgaven min vil således stå i fare for bare å kunne vurderes ut ifra Aftenposten sitt ståsted og perspektiv. Jeg håper likevel å kunne vise til enkelte tendenser og bidra med funn som kan vise seg nyttig i kommende prosjekter om debattforum for ungdom.

4 Analyse del 1 – Si ;Ds kontekstuelle rammeverk

Ettersom en beskrivelse av det samfunnskulturelle og historiske bakteppet til en tekst er en viktig del av en diskursanalyse, vil beskrivelsen av Si ;Ds kontekst være tema for dette fjerde kapittelet i oppgaven. Målet med kapittelet er å gi et omriss av hvordan kan vi forstå Si ;D som konsept og hvordan debattene konstrueres og utspiller seg på Si ;D. Gjennom kapittelet vil det suppleres med sitater og funn fra intervjuene jeg har gjort med redaksjonsmedlemmene i Si ;D. Jeg vil her ta for meg både Si ;Ds situasjonskontekst og tekstuelle kontekst slik jeg beskrev dem i kapittel tre, men også Si ;Ds kulturkontekst, og det er her jeg begynner denne diskursanalysen.

4.1 Si ;Ds kulturkontekst – fra idé til produkt

Når man skal analysere en avistekst, er det hensiktsmessig å kartlegge den kulturelle og historiske bakgrunnen til den enkelte avis, slik at man bedre kan forstå motivasjonsgrunlaget for hvorfor enkelte valg har blitt gjort på desken og i avisredaksjonen (Hågvar 2007:30). Denne rammen rundt kalles tekstens *kulturkontekst*, og i dette avsnittet vil det legges vekt på Aftenpostens opplagstall og geografiske utstrekning, samt Si ;Ds bakgrunnshistorie.

Etter 150 år i drift, har Aftenposten blitt landets nest største avis etter opplag og den ledende norske abonnementsavisen. I 2010 hadde Aftenpostens morgenutgave (mandag til søndag) et opplagstall på 243 000 eksemplarer og et lesertall på 695 000³⁵, mens Aften i 2009 hadde et lesertall på 343 000 og et opplag på 111 566 eksemplarer³⁶. I underkant av ti prosent av avisene går til løssalg, mens resten går til abonnentene (Charlotte Grønvold Hansen, markeds konsulent i Aftenposten på e-post 29.1.2010). Tall fra TNS Gallup viser imidlertid at avisens lesertall har sunket mot slutten av 2009, selv om avisen innledet året med et lite oppsving i lesertallet. Nedgangen skyldes trolig at nettavisene har tatt over store deler av markedet for nyheter: Aftenposten.no økte for eksempel fra 2009 til 2010 med hele 70 000 brukere, og er nå det tredje største redaksjonelle nettstedet i Norge. Totalt samler mediehuset Aftenposten hele 27 prosent av Norges befolkning over 12 år i 2010.³⁷

³⁵ TNS Gallup, *Tilbakegang for papiravisene. Avislesing 2009/2010*.

³⁶ Mediebedriftenes landsforening, URL: <http://www.mediebedriftene.no/novus/upload/Helge/Lesertall%20per%20eks.pdf> [Lesedato 16.12.2010]. Opplagstall for Aften i 2010 var imidlertid ikke å oppdrive da oppgaven ble ferdigstilt.

³⁷ TNS Gallup, Forbruker og Media, *Daglig dekning for nasjonale mediehus 2. kvartal 2010*.

Som nevnt i kapittel 2, viser tall fra Norsk Mediebarometer 2009 at nedgangen i papiravislesning er størst blant barn og unge. Nettavisene har også passert papiravisene i daglig oppslutning blant eldre ungdommer, der 67 prosent av ungdom mellom 16 og 24 bruker internett til å lese nyheter. Bare 46 prosent av den samme brukergruppen har lest en papiravis en gjennomsnittsdag i 2009³⁸. Mediebarometeret viser i tillegg at ungdom mellom 9 og 15 år ikke leser like mye nyheter på internett som de eldre ungdommene, og at de bruker internett primært til å se filmer/videoklipp, spille spill og være i et nettsamfunn (Norsk Mediebarometer 2009). Nyhetslesning på papir og nett er med andre ord mindre populære aktiviteter hos de yngre ungdommene.

For å bremse opplagsfallet og opprettholde annonseinntekter gikk Aftenposten i januar 2005 fra fullformat og over til tabloidformat, og Si ;D ble opprettet i det samme tidsrommet som Aftenposten forandret på formatet. Satsningen på debattsiden skal ha vært etterlengtet, for tidligere redaktør Liv Skotheim mener det var ”mange under 20 år (som) savnet et ’eget rom’ i Aftenposten”, og at det verserte holdninger om at ”Aftenposten var en avis for 60-åringer, (så) det var på tide at det også ble en avis for 16-åringer” (Skotheim i e-post datert 14.9.2010). Aftenposten har også vært, sammenlignet med andre store nyhetsformidlere som NRK, TV 2, VG og Dagbladet, den avisen som står svakest blant tenåringene, og avishuset har på landsbasis en dekning på kun 16 prosent i aldersgruppen 12 til 19 år³⁹. For å gjøre Aftenposten mer attraktiv for de yngre leserne, ble det høsten 2004 nedsatt en planleggingsgruppe som skulle utvikle en debattside for ungdom. Ifølge tidligere redaktør Liv Skotheim var intensjonen med debattsiden motivert av to årsaker: en økonomisk og en idealistisk:

Tanken var at ungdom lenge hadde vært en neglisjert lesergruppe, så det var et motiv å gi en plass for ungdom i Aftenposten. I tillegg er det ikke til å stikke under en stol at det var en kommersiell motivasjon også. Ungdom er fremtidens lesere alle vil nå. Så jeg mener det kommersielle og det idealistiske gikk litt hånd i hånd. Vi tjener ikke penger på Si ;D direkte nå. Det er snakk om noe vi kanskje tjener på en eller annen gang i fremtiden. (IO1)

Bakgrunnen for Si ;D var med andre ord å kanalisere og synliggjøre meningsyttring og engasjement hos ungdom, men også at debattsiden skulle bidra til å få flere unge lesere til Aftenposten (Bergstuen et al. 2006:1).

³⁸ Antall minutter brukt på å lese en avis har også gått ned; i 2000 leste unge i aldersgruppen 16-24 år papiraviser i 23 minutter, mens de i 2009 bare brukte ti minutter. De yngre leserne, barn og ungdom mellom 9 og 15 år, brukte i 2009 bare fem minutter på å lese en papiravis, hvilket er en nedgang på tre minutter fra 2000.

³⁹ TNS Gallup, *Daglig dekning for nasjonale mediehus, 2. kvartal 2010*.

I 2005 fantes det ingen lignende tilbud⁴⁰ for ungdom i en riksdekkende avis i Norge, så inspirasjon til Si ;D ble hentet fra Sverige. Der har avisen *Sydsvenskan* (*Sydsvenska Dagbladet*) lenge hatt debattsiden *Postis* for ungdom opp til 17 år. Det er likevel noen forskjeller på den svenske og norske debattsiden: på *Postis* kan en rådspørre seg med andre ungdommer om sine problemer, og denne funksjonen har ikke Si ;D.

Si ;D ble utviklet i samråd med en gruppe ungdommer, og det var også ungdommene som kom på navnet Si ;D. Simon Flem Devold fra *På Skråss*⁴¹ ble tidlig inkludert i planleggingen. Han mente at en stor takhøyde for innsendernes meninger var en betingelse for at en debattside for ungdom skulle lykkes, og frarådet også at debattsiden skulle innta en kul og hipp stil, fordi det tidligere hadde vært et lignende prosjekt i A-magasinet som mislyktes (Flem Devold i e-post, oktober 2004). Flere forslag til hvordan Si ;D skulle være var på blokka, og *Aftenposten* konkluderte i 2004 med at debattsiden skulle være for ungdom under 17 år, og at gode innlegg skulle honoreres med for eksempel kontantkort. Planleggingsgruppen kom også frem til at innlegg som ikke ble publisert i papirutgaven, skulle legges ut på nett, og at debattsiden burde ha en fast signatur i form av en medarbeider eller fiktiv figur som skriver introduksjoner og kommentarer⁴². Den 3. januar 2005 sto Si ;D for første gang på trykk i avisen.

Den største utfordringen i oppstarten lå i å få ungdommer til å skrive inn til en avis med et helt nytt og ukjent konsept. Likevel lot *Aftenposten* være å gi debattsiden noen forhåndsomtale⁴³, hvilket kunne vært skjebnesvangert for Si ;Ds fremtid. Skotheim forteller at de løste utfordringen ved å la elever i en skoleklasse skrive innleggene i de første utgavene, slik at debattsiden var sikret innlegg i oppstarten (IO1). Engasjementet og interessen lot imidlertid ikke vente på seg, og redaksjonen fikk snart innlegg fra tenåringer rundt om i landet. *Aftenpostens* forsøk på ”å gi en stemme i offentligheten til de uten stemmerett” (Skotheim 14.9.2010) var dermed i drift, og er det fortsatt per januar 2011.

4.2 Si ;Ds situasjonskontekst – veien mot et landomfattende fenomen

Situasjonskonteksten er de mer overfladiske omgivelsene til teksten(e) (Hågvar 2007:31), og teksten er her forstått som Si ;D. Derfor vil jeg i dette avsnittet se på debattsidens posisjon i mediebildet og samfunnet generelt. I tillegg vil det her være særlig relevant med en nærmere

⁴⁰ Spalten ”Sterke meninger” i *Dagbladet FREDAG* har noen likhetstrekk, men til forskjell fra Si ;D, er innleggene i ”Sterke meninger” veldig korte og gjerne med en humoristisk og satirisk brodd.

⁴¹ Se avsnitt 4.3 for en nærmere presentasjon av *På Skråss*.

⁴² Flere av disse forslagene ble det ingenting av, deriblant at alle resterende innlegg skulle bli publisert på nettsiden og at debattsiden skulle være for ungdom opp til 17 år.

⁴³ I ettertid har imidlertid redaksjonen benyttet anledningen til å trykke flere innlegg som *roses* debattsiden (11.1.2005, 2.6.2006 og 7.9.2007).

beskrivelse av utformingsprosessen av Si ;D, fordi dette kan belyse hvorfor enkelte debatter fenger mer enn andre. Hvilke innlegg blir valgt ut og hvorfor? Endelig vil jeg legge vekt på hvem Si ;Ds lesere kan antas å være.

Siden oppstarten i 2005 har Si ;D-konseptet blitt ytterligere utvidet. Si ;D har blant annet blitt litteratur, der innsendte dikt ble samlet sammen og publisert i boken *Si ;D Poesi* i 2006. Tidligere redaktør Liv Skotheim ga også ut boken *Bitching* i 2008, som er en bok om jentemobbing, og flere innlegg fra Si ;D om temaet har blitt trykket i boken. *Si ;D Magasinet* ble lansert i september 2005, og magasinet var et ekstrabilag i Aftenposten som inneholdt, i tillegg til de vanlige debattinnleggene, reportasjer, tester, portrettintervjuer med mer⁴⁴. Innlegg fra Si ;D ble dessuten brukt i norskeksamenen for 10. klasse i mai 2006, og flere skoler har anvendt Si ;D i sin undervisning.

Debattsiden startet tidlig med å samarbeide med andre offentlige institusjoner. Fra september i 2006 ble det ukentlig arrangert debatt i ungdomsprogrammet *Kulturbo* på NRK P2 og tidligere ble også ”Dagens innlegg” lest opp hver fredag i programmet *Sånn er livet* på NRK P2. Per august 2010 blir ett av helgeinnleggene lest opp og diskutert hver lørdag i ungdomsprogrammet *Juntafil* på NRK P3.

På Nobels Fredssenter fikk ungdom i 2007 stille ut innlegg om ytringsfrihet, religion og diskriminering i utstillingen ”Hvor går grensen?”. Vinnerne av konkurransen ”Si ;D på Stortinget” fikk i samme år stille spørsmål til Jens Stoltenberg og 6 andre statsråder i *Barnas Spørretime*⁴⁵ på Stortinget, mens bloggere fra *FN-sambandets Ungdomspanel*⁴⁶ har fått innlegg og artikler trykket i Si ;D. Debatt i regi av Si ;D har også foregått utenfor avisspaltene: i oktober 2008 ble det arrangert debatt på Litteraturhuset hvor skribenter fra Si ;D fikk delta. Siden har det blitt arrangert flere slike debatter, der den seneste var i mai 2010 om språket vårt.

Også på internett har det vært en satsning. Nettsiden til Si ;D oppdateres daglig med tre av innleggene som har vært på trykk i papiravisa. Hvilke tre innlegg som kommer på nett, var tidligere lempevakter⁴⁷ sitt ansvar, men nå er det redaksjonen selv som velger ut de innleggene som ”passer bra på nettet i dag” (IO5). At ikke alle innleggene fra papirutgaven legges ut på nettsiden, begrunner Skotheim med ressursmangel: ” Det har handlet om interne

⁴⁴ Si ;D Magasinet har siden blitt borte (per november 2010).

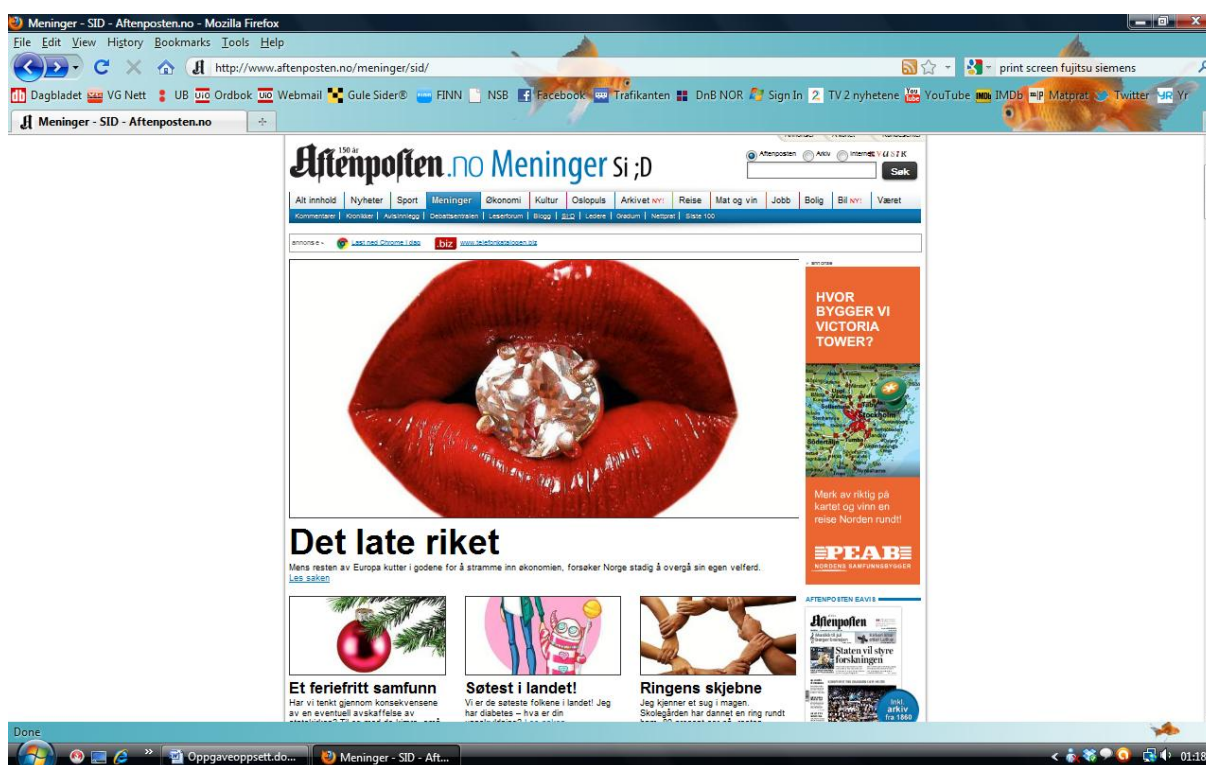
⁴⁵ *Barnas spørretime* er et årlig møte mellom politikere og utvalgte barn og ungdommer, der de sistnevnte kan stille spørsmål til politikerne om det de lurer på. URL: <http://www.tinget.no/no/Aktuelt/Artikkelsamling/Barnas-Sporretime-2009/>, [Lesedato 26.6.2010]

⁴⁶ *Ungdomspanelet* er satt sammen av åtte ungdommer fra forskjellige steder i landet, og som blogger om ting som har med FN og internasjonale forhold å gjøre. URL: <http://ungdomspanelet.fn.no/>, [Lesedato 26.6.2010].

⁴⁷ Lempevakter er redaksjonsmedarbeidere som har ansvar for å klargjøre og tilpasse saker fra papiravisen over til nettavisen.

ressurser. Jeg har kjempet en lang kamp for å få en ordentlig nettversjon til Si ;D, men jeg har foreløpig ikke vunnet den” (IO1). Noen av de nettpubliserne innleggene får et kommentarfelt⁴⁸, og Cornelia Kristiansen forteller at kommentarfeltene er opprettet ”for å skape mer debatt, og for å skape et ekstra forum” (IO3). Det er imidlertid veldig få av innleggene som får et slikt kommentarfelt. Ifølge Kristiansen er ”standarden at innleggene ikke skal være åpne for kommentarer for å utøve bedre kontroll”(IO3). Flere av redaksjonsmedlemmene mente også at nettdebatter ikke alltid holder samme kvalitet som debattene i papiravisene, da ”det er noen (i papiravisen, forf. anm.) som redigerer innleggene” (IO3). Et gjennomgående ønske om kvalitet og kontroll på debattene kan dermed være en årsak til at nettsidene ikke har hatt en større prioritet.

Ved siden av Si ;Ds egen nettside, www.sid.no, har debattsiden en egen Facebook-side som administreres av Si ;D-redaksjonen, samt en blogg, *Si ;D Blogg*, hvor faste skribenter og redaksjonen innimellom skriver innlegg. I juni 2010 fikk Si ;D en

Figur 5: Nettsiden til Si ;D, skjermdump fra 15.11.2010.

egen Twitter-konto⁴⁹, og debattsiden har også vært i et samarbeid med Habbo Hotel⁵⁰, et virtuelt nettsamfunn der brukerne bygger sine egne hotellrom, og hvor brukerne kan opprette

⁴⁸ Siden høsten 2010 har sakene som legges ut på Si ;Ds Facebook-side vært mulig å kommentere.

⁴⁹ Resten av Aftenpostens seksjoner har vært på Twitter lenge. Her har *Oslopuls*, *Reise*, *Pengene Dine* til *Innenriks*, *Verden*, *Politikk* osv. en egen brukerkonto. *Meningen* har også en egen konto, men Si ;D ble ikke innlemmet i denne.

⁵⁰ *Habbo Hotel*, URL: <http://www.habbo.no/>, [Lesedato 26.6.2010]

diskusjoner i de enkelte rommene.

Debattsiden har også fått mye omtale. Flere innlegg fra Si ;D har blitt frontet på forsiden⁵¹ av Aftenposten, og noen innlegg har til og med blitt til en egen sak. For noen år siden ble det for eksempel medieblest rundt stoffet melatonan, det såkalte Barbiedopet, som jenter tok for å bli brun i huden, og dette stoffet ble først omtalt i et innlegg på Si ;D (IO1). Aftenposten er imidlertid ikke alene om å bruke innlegg fra Si ;D i sin nyhetsdekning. Blant annet har Si ;D-innlegg blitt sitert i en sak om ungdom og seksualitet i *Klassekampen* (Klassekampen, 20.8.2005) eller i en sak om skilsmisse i *VG* (VG, 16.8.2005). Selve debattsiden som fenomen har også blitt omtalt i flere aviser og magasiner, som for eksempel *Dagsavisen* (4.3.2007), *Bergens Tidende* (18.8.2008) og *Ny Tid* (30.1.2009)⁵². Si ;D har med andre ord, på de få årene debattsiden har eksistert, blitt et landsomfattende og utbredt fenomen.

4.2.1 *Si ;Ds lesere – en ressurssterk elite?*

Seniorrådgiver Bjarne Kristiansen i TNS Gallup sier til fagbladet *Kampanje* at det å lese aviser er en del av oppdragelsen, og at det er nettopp i hjemmet de fleste ungdommer blir rekruttert til de forskjellige avisene (Kristiansen i *Kampanje* 3, 2007). En lesertallsundersøkelse som TNS Gallup har gjort for Aftenposten (i 2. kvartal av 2009) viser at 14,1 prosent av Aftenpostens lesere (i Oslo og Akershus) lever i familier med tenåringer mellom 13 og 19 år⁵³. Lesertallsundersøkelsen viser også at kun 6,4 prosent av Aftenpostens lesere (morgenutgaven, alle utgaver) er mellom 12 og 19 år (intern lesertallsrapport, Aftenposten 2009). Derfor er det sannsynlig at flere voksne enn ungdom leser Si ;D:

Det er jo litt av suksessen da, at voksne synes det er litt spennende og interessant å lese hva de unge mener. Men jeg vil jo anta at det er flere voksne enn barn som leser Si ;D, rett og slett fordi det er flere voksne enn ungdom som leser Aftenposten generelt. (IO5)

Også politikere og offentlige personer, som statsminister Jens Stoltenberg og barneombud Reidar Hjermann, har fortalt redaksjonen at de leser Si ;D. Nettopp derfor ser samtlige medarbeidere i Si ;D-redaksjonen på debattsiden som viktig. Ragnhild Fjellro utdyper: ”Det er

⁵¹ Onsdag 26. august 2009 ble det for eksempel presentert et oppslag på forsiden som lød: ”Kvinner, ta kontroll!” med Si ;D-logoen godt synlig ved siden av.

⁵² Se også *Dagbladet* (Dagbladet, 12.2.2007), *Nationen* (16.3.2009), *Vårt Land* (26.8.2009), *Stavanger Aftenblad* (17.11.2009), *Agderposten* (30.1.2010) m.m.

⁵³ Tall for tenåringsfamilier på landsbasis var ikke tilgjengelig da denne oppgaven ble ferdigstilt.

sted som tar tempen på hva ungdom er opptatt av, og på denne måten er debattsiden en ressurs for voksne i maktposisjoner” (IO2).

I en RAM-undersøkelse Aftenposten utførte i 2006, ble 357 intervjuede ungdommer mellom 14 og 17 år intervjuet, og 66 prosent av jentene og 47 prosent av guttene hadde kjennskap til Si ;D. Undersøkelsen viste også at 54 prosent av de intervjuede jentene og 39 prosent av guttene leste Si ;D ukentlig eller oftere. Ungdommene som er spurt kommer imidlertid fra skoleklasser i geografisk nærhet til Aftenposten, slik at undersøkelsen kun er representativ for de ungdommer som har besøkt mediesenteret til Aftenposten i Oslo (intern leseundersøkelse, Aftenposten 2006). Tallene gjelder med andre ord for østlandslokalisert ungdom.

Lesertallene fra overnevnte undersøkelse i 2009 trenger heller ikke speile mangfoldet i befolkningen. Hele 59,5 prosent av Aftenpostens lesere er lokalisert i Oslo og Akershus, og 91,2 prosent av leserne totalt bor på Østlandet⁵⁴. Fordelingen av lesere i Oslo viser også et tydelig mønster. I Oslo-bydelene Ullern og Vestre Aker har Aftenposten en dekning på henholdsvis 73,1 og 72 prosent. I østkantbydelen Østensjø har Aftenposten den tredje største dekningen (59,4), etterfulgt av vestkantbydelene Nordre Aker (57,4) og Frogner (55,7). Bydelene som Aftenposten har lavest dekning i er Alna og Grorud med henholdsvis 37,1 og 37,4 prosent. Også i Akershus er det på vestkanten Aftenposten har høyest dekning. Avisen har i de befolkningstette kommunene Asker og i Bærum dekning på henholdsvis 53,9 og 62,1 prosent. Til sammenligning har Aftenposten minst dekning i de østvendte kommunene Aurskog-Høland og Nannestad på henholdsvis 12,2 og 18,6 prosent.

I tillegg viser tall fra 1. kvartal av 2009⁵⁵ at hele 67 prosent av Aftenpostens lesere totalt (morgenutgave, mandag til fredag) har høyere utdanning, og at 68,3 prosent har en årsinntekt på 450 000 kr eller mer. Dessuten er avisens typiske leser, ifølge Aftenposten selv, en som er ”mer interessert i internasjonal politikk, rikspolitikk og næringsliv [...] (og) mer tilbøyelige til å være EU-tilhengere enn andre i Stor-Oslo” (A-magasinet, 14.5.2010). Aftenpostens signalement på den typiske Aftenposten-leser minner slik om de få beskrivelser som er gjort av norske leserbrevskribenter (Elvestad 2001, Elvestad 1999). Eiri Elvestad fant i sin rapport *Leserbrevskribenter: en studie av de som skriver leserbrev i lokalaviser* (2001) at en stor andel leserbrevskribenter er tilknyttet et politisk parti eller en organisasjon. Et annet interessant funn som kom frem i denne undersøkelsen er at leserbrevskribenter, helt

⁵⁴ ”Østre handelsfelt” er av Aftenposten definert som Oslo, Akershus, Østfold, Hedmark, Oppland, Vestfold, Telemark, Aust-Agder og Vest-Agder.

⁵⁵ Aftenpostens dekningskalkulator, URL: <http://papp2.aftenposten.no/dekningskalkulator/index.htm>, [Lesedato 28.9.2010].

uavhengig av kjønn, består av folk med høyere utdanning (Elvestad 2001:24). Nå er ikke ungdommenes utdanning eller lønnsnivå relevante variabler for denne oppgaven, da de fleste ungdommene fortsatt er skoleungdom. Flere i redaksjonen hadde imidlertid et inntrykk om at mange av Si ;D-skribentene kommer fra et ressurssterkt hjem. På spørsmål om hvor redaksjonen fikk flest innlegg fra, svarte Fjellro blant annet at det var vanskeligere å fylle opp Si ;D med innlegg fra Oslo Nord enn fra andre områder, og at ”vestkanten (var) lettere. Fra typiske tradisjonelle, ressurssterke områder kom det flere innlegg” (IO2). Sitatet viser at det kan være en sammenheng mellom Aftenpostens lesertall og Si ;D-skribentenes bosted⁵⁶. Dersom den typiske leserbrevspaltisten og Aftenposten-leseren kan beskrives slik de ble over, er det nærliggende å tro at en stor del av Aftenpostens *ynge* lesere kan beskrives på samme måte, eller i det minste bo i en familie som beskrives slik.

4.2.2 Utforming av Si ;D og redaksjonelle vurderinger

Som nevnt vil en beskrivelse av situasjonskonteksten også innebære en kartlegging av de produksjonsforhold en tekst er utformet under. I dette avsnittet vil derfor prosessen bak den daglige utformingen av Si ;D tydeliggjøres.

Ved siden av å ha det overordnede ansvaret for Si ;D, setter redaktøren debattsiden sammen slik den fremstår på trykk i avisen. Praksisvikarenes arbeidsoppgaver går mye ut på å avlaste redaktøren i det daglige arbeidet med siden. Hver dag blir innboksen for e-post gjennomgått, og alle nye innlegg blir lest. Av disse blir enkelte valgt ut for trykk, mens andre blir refusert og lagret til eventuell senere bruk. Antall innlegg som kommer i innboksen, varierer fra dag til dag. Enkelte dager får ikke redaksjonen inn flere enn fem innlegg, andre dager får de inn over tretti; mye avhengig av tema og perioden i året debattene utspiller seg på. Er det for eksempel eksamensperiode på skolen, merker redaksjonen et redusert engasjement. Før innleggene trykkes gjennomgår de en korrekturlesning og ”en ganske tung redigering, for det er mye skrivefeil og orddelingsfeil. Og innleggene må forkortes, for skribentene skriver så langt” (IO1). I tillegg gjøres en bakgrunnsjekk på de faktaopplysninger som eventuelt brukes i innleggene.

Ikke alle innleggene trenger like mye bearbeiding, og ifølge tidligere konstituert Si ;D-ansvarlig Cornelia Kristiansen kommer det av at: ”de som er ungdomspolitikere har lite skrivefeil, de (innleggene, forf. anm.) er veldig godt gjennomarbeidet” (IO3). Ragnhild Fjellro bekrefter dette: ”Det var noen som etter hvert lærte seg sjangeren bedre, og som kanskje blir

⁵⁶ En ytterligere kartlegging av ungdommenes demografiske bakgrunn har ikke vært mulig for meg å undersøke i denne oppgaven.

politikere når de blir store. Det var lettere å redigere de innleggene fordi de (skribentene, forf. ann.) kunne det, og de visste at ingressen var sånn og sånn” (IO2).

Deretter blir det til de fleste innlegg funnet frem bilder eller illustrasjoner⁵⁷ som (tilsynelatende) gjenspeiler temaet. Bildene blir funnet i diverse arkiver som Aftenposten har gjort tilgjengelige for Si ;D-redaksjonen, og hver fredag og hver søndag (fra 2009) har en fast illustratør, Nina Nordal Rønne, tegnet det som skal illustrere Dagens innlegg.

Når Si ;D er ferdig utformet, blir debattsiden levert på desken for godkjenning. Her går siden gjennom en ny runde med korrektur og sensur, og ikke alt passerer. Noen ganger må for eksempel bilder erstattes med en mer tekkelig illustrasjon, mens andre ganger publiseres ord og uttrykk som til vanlig ikke hadde fått komme på trykk, men som slipper igjennom fordi redaktørene ikke er klar over ordenes rette betydning. Tilslutt publiseres Si ;D i Aftenposten, og man kan lese hva redaksjonen har satt sammen.

4.2.2.1 Dagsorden på Si ;D

I avsnittene over har Si ;Ds layoutsmessige utforming blitt presentert. I dette avsnittet vil jeg gå nærmere inn på utsorteringen av de innleggene som blir publisert. Hva er kriteriene for at noen innlegg velges framfor andre? Og hvordan utspiller debattene seg?

Som vi har vært inne på, er det å velge ut hvilke innlegg som skal publiseres, en del av den daglige utformingen av debattsiden. Ikke hvilke innlegg som helst får komme på trykk. Innlegg som for eksempel blir valgt ut til ”Dagens innlegg”, bør ideelt sett ”være godt skrevet”(IO5), og komme med tanker og synspunkter som ingen tilsynelatende har hatt før, i hvert fall ikke på en god stund. Redaksjonen opplever nemlig at det er mange av de samme temaene som diskuteres i innleggene. For å forhindre ensformighet hender det at redaksjonen, gjennom spaltene på Si ;D oppfordrer leserne til å skrive om andre ting:

Det hendte at vi sa at dette temaet var viktig, og at det må vi snakke mer om og diskutere. Men det var også fordi vi så at mange av temaene var gjengangere. Det tror jeg de opplever i alle faste spalter. Derfor måtte vi på en eller annen måte styre det litt, i forhold til at vi nå har diskutert dette lenge, men det kan vi ikke gjøre mer. Dermed måtte vi plukke ut temaer vi tenkte kunne være interessante. (IO2)

I tillegg til enkelte innlegg blir også skribenter valgt bort, da mange av Si ;D-skribentene er gjengangere. Redaksjonen forsøker å la det gå litt tid mellom hver gang disse gjengangerne

⁵⁷ Illustrasjoner skal her forstås som grafikk eller tegninger.

får komme på trykk, slik at disse skribentene ikke dominerer spaltene på Si ;D (IO4)⁵⁸.

Redaksjonen benytter seg samtidig av faste skribenter hver søndag. Disse blir vurdert som spesielt gode skribenter, hvilket er et krav til skribentene som praksisvikar Jade J. Nordahl mener er nødvendig: ”det hadde vært risikofylt å operere med en fast spalte, uten at spaltistene er kvalitetssikret, for så i siste liten å måtte kaste rundt på ting hvis innlegget ikke var bra nok” (IO5).

Ikke alle temaer fenger like mye. På et evalueringsmøte i august 2006 kom det frem at ungdommene ønsket et mindre fokus på ”kjedelige” debatter om krig, rettferdighet og lignende, og mer fokus på debatter om ungdomsrelaterte temaer som fritid og identitet (referat fra internt evalueringsmøte i Aftenposten 27.8.2006). Forsøk på å skape debatt rundt interessante temaer forekommer også, men med varierende hell. Å premiere⁵⁹ innleggene, slik det blir gjort med ”Dagens innlegg”, er et tiltak som ble iverksatt for å stimulere til debatt. På spørsmål om hvorfor redaksjonen har en slik type premiering, oppgir tidligere praksisvikar Nordahl flere forklaringer: ”Jeg tror det er viktig for å opprettholde engasjementet i perioder hvor det er litt tregt. Og så tenker jeg at det er en god motivator for nye skribenter, som ikke har skrevet før” (IO5). Dessuten blir en premiering av innlegg også gjort ”for å løfte frem de beste innleggene” (IO1). En premiering skal med andre ord fungere som motivasjonsfaktor for å holde engasjementet oppe, og for å få flere gode skribenter til Si ;D.

Andre ganger trykker redaksjonen innlegg som de antok ville få stor respons, men som likevel ikke fikk det. Motsatt hender det at innlegg som redaksjonen antok ikke ville trigge leserne til å skrive, likevel gjorde det. Av og til blir en debatt satt i gang fordi redaksjonen merket en økende pågang rundt et enkelt tema: ”Det var for å lytte til hva som faktisk er av debatter der ute, for å sette det i gang. Her er det mange som ville si noe om det samme, men som ikke har blitt sluppet til” (IO5). Cowling og Hamilton (2010) beskriver denne form for styring av debatter som ”orchestration”, der noen debatter stilnes, mens andre forsterkes. På denne måten ledes debattene etter dynamikken i diskusjonene (Cowling & Hamilton 2010, Cowling 2010:79). Samtlige redaksjonsmedlemmer er imidlertid ikke helt enig i at de leder debattene på Si ;D. Fjellro forklarer for eksempel at hun kun forholdt seg til nyhetskriteriene når hun valgte ut innlegg til trykk og redigering. Hun la vekt på å gjøre Si ;D interessant og nyansert: ”som journalist kan jeg gjøre noe med formidlingsprosessen. Jeg kan forenkle formidlingen, gjøre den mer effektiv ved at jeg lager overskrifter som fenger og

⁵⁸ I mitt materiale fant jeg imidlertid den samme gjengangeren hele fire ganger (6.10.2008, 5.12.2008, 18.2.2009 og 26.2.2009).

⁵⁹ Si ;D-redaksjonen arrangerer i tillegg konkurranser der beste innlegget premieres med en mobiltelefon, Ipod eller lignende.

ingresser som gjør terskelen lav, språket lett og enkelt, og at det som leses oppleves som relevant, spredt og variert (IO2). Andre i redaksjonen mener det er ungdommene som har det siste ordet:

På debattsiden er det jo vi som løfter frem de vi vil, men samtidig kan vi jo ikke løfte frem innlegg som ikke er der. Så det er til syvende og sist ungdommen som setter agendaen. Jeg bestemmer hva som skal få liten plass, og hva som skal få stor plass. Men jeg hadde jo makt i den forstand at det var noen ting jeg ikke ville skulle slippe igjennom (IO1).

Redaksjonen mener med andre ord at det er ungdommene som bestemmer hva Si ;D skal inneholde, da redaksjonen må ta utgangspunkt i de innleggene de har fått inn.

4.3 Si ;Ds tekstuelle kontekst – avissider for unge lesere

Den tekstuelle konteksten avdekker man ved å se på hvor teksten er plassert i avisen, og på hvilke andre tekster analyseteksten omringes av. Analysetekstenes mening vil nemlig være betinget av samspillet med andre tekster, tekstnormer og sjangre (Hågvar 2007). I dette avsnittet vil jeg derfor fokusere på hvor Si ;D er plassert i avisen, hvilke andre tekster en finner på siden foran og etter, og på hvilke type innlegg debattsiden Si ;D består av.

Aftenposten som helhet er delt opp i flere innstikk. De forskjellige delene kan separeres fra hverandre, slik at avisen i all hovedsak består av flere forskjellige deler i en og samme avis. Hovedseksjonen kalles ”Nyheter”, og ligger ytterst og omfavner de andre delene. De andre innstikkene plasseres lagvis inne i avisen, slik at neste del, ”Kultur”, vanligvis omfavner ”Økonomi”- delen⁶⁰. Fremst i ”Kultur”-delen finner man meningsstoffet, fra ledere til kommentarer og kronikker. Her er det også satt av en spalte til leserbrev, men leserbrevene er viet betydelig mindre plass enn det øvrige meningsstoffet. I tillegg finner man i ”Kultur”-delen artikler og reportasjer om kjendiser og kulturbegivenheter, film- og musikkannmeldelser, kinoprogrammet, salgsannonser, bursdagshilsninger og så videre. Siden lanseringen i 2005, har Si ;D kommet ut i hver morgenutgave på ukedagene (og senere i helgene) bak i ”Kultur”-delen, og sammen med debattsiden finner vi tegneserier, tv-guiden og værvarselet. Dessuten har Aftenposten hatt, hver lørdag i siden 1984, en fast spalte kalt *På skråss*⁶¹ der leserne, for det meste barn, kan sende inn spørsmål om råd og ting som opptar dem. Mange av brevene blir besvart eller kommentert av Simon Flem Devold som er ansvarlig for siden. *På Skråss* er

⁶⁰ I 2009 forandret Aftenposten også en del på layouten sin, slik at det nå finnes en egen utenriksseksjon kalt ”Verden” i avisens hoveddel. ”Sport” blir plassert i hoveddelen.

⁶¹ *På skråss*, www.paskrass.no, [Lesedato 28.6.2010].

som oftest plassert ved siden av Si ;D. Praksisvikar Anne-Cathrine Lund mener miljøet rundt hadde noe å si for hvor man kan finne Si ;D i avisen: ”Si ;D er plassert opp mot kinoprogram og tegneserier, for det var en teori om at det er de sidene i avisa ungdommen leser” (IO4). I tillegg mener Skotheim at ungdommens lesemonster spiller inn:

Det har vært oppe til diskusjon med jevne mellomrom om debattsiden bør flyttes. Det har til og med blitt diskutert om vi skulle ha den på baksiden, og flyttet været. Men det har ikke vært noen stemming i målgruppen for å flytte den lengre frem. Ungdommene blar opp Kulturdelen på en annen måte enn voksne: de begynner bakerst. (IO1)

Hovedsakelig består Si ;D av debattinnlegg, men en kan også finne andre tekster av forskjellige sjangre på debattsiden, som enquêter eller fotospalter. Foruten enkelte faste spalter⁶² er det tilfeldig hvilke dager de forskjellige innleggene kommer på trykk. Noen ganger blir det for eksempel trykket anmeldelser av en bok, film eller lignende i spalten ”Anmeld ;D”. Politikere og andre profilerte voksne får av og til slippe til i spalten ”Det fossile hjørnet”, der de voksne gjerne svarer på et innlegg som allerede har vært på trykk. Skotheim hevder sjangerblandingen av tekster er gjort for å gjøre debattsiden mer lesevennlig: ”Det er for å ha noen gjenkjennelige spalter som hører til ulike dager. Det er for å løse opp, slik at det ikke skal være så teksttungt. Å ha forskjellige bolker er alltid mer leseverdige” (IO1). Tidligere praksisvikar Nordahl forteller i en e-post at en sjangerblanding er noe ungdommene selv har initiert frem: ”Det har vært et ønske om det fra skribentenes side. De sender inn noveller, dikt etc. i stedet for innlegg, og da har det vært naturlig å slippe til dette innimellom, som litt friske pust mellom det tyngre debattstoffet”(Nordahl, i e-post datert 20.5.2010). Ungdommene har altså selv initiert frem disse innleggene, for å kunne uttrykke seg på forskjellige måter. Fra 2007 ble mange av disse tekstene flyttet over i helgeutgavene, slik at det i ukedagene holdes en mer samfunnsorientert og seriøs linje, mens det i helgene skapes rom for de mer filosofiske og følelsesrettede innleggene. Tonen i helgene er dermed litt mykere enn på hverdagene.

Oppsummering, Si ;Ds kontekst

I dette kapitlet har jeg avdekket Si ;Ds *kulturkontekst*, det ytterste nivået i Faircloughs modell for diskursanalyse, og *situasjonskonteksten* og *tekstkonteksten* på det mellomste nivået. Vi har sett at Aftenposten er en av de største riksdekkende avisene i Norge og har som

⁶² De faste spaltene er ”Endelig helg”, ”Nå til ;Dags”, ”Dagens innlegg”, ”Si ;D med foto” og enquêter. ”Endelig helg” er en leder skrevet av noen i Si ;Ds redaksjon, og blir trykket fredager. ”Nå til ;Dags” er spalten for de faste skribentene, og blir trykket hver søndag.

avis lange tradisjoner med sine 150 år i drift. Frem til 2005 kom avisen ut i fullformat, men opplagsfall og reduserte annonseinntekter, har ført til en omprioritering i forhold til layout, format og innhold. Nedgangen i papiravislesning er også størst blant unge, og avisen er, sammenlignet med de andre riksavisene, den minst populære blant ungdom. Med svensk inspirasjon, ble derfor et nytt konsept for ungdom lansert i 2005. Ingen aviser i Norge hadde et tilsvarende tilbud, og Si ;D var derfor først i sitt slag. Aftenposten ønsket med Si ;D å gi ungdom en stemme i offentligheten, men også å forhindre fremtidig opplagsfall. Si ;D skulle derfor fungere som en investering i fremtidige lesere.

Etter hvert har konseptet Si ;D blitt utvidet i form av bøker, magasin og lignende. Vi så i tillegg at det satses på debatt utenfor avisspaltene, for eksempel i radioprogrammer på NRK eller i andre offentlige institusjoner som Litteraturhuset eller Stortinget. Nettsamfunn blir brukt som en ekstra kanal for å skape ekstra blest om debattsiden, der Facebook og Habbo Hotel er noen av nettsamfunnene som har en egen Si ;D-profil. Noen ganger blir innlegg som diskuteres på Si ;D til egne saker i Aftenposten og andre medier, og debattsiden som fenomen har dessuten blitt mye omtalt i norsk presse.

Tall viste at nokså mange ungdommer leser Si ;D ukentlig. I tillegg leser kjente personer som statsministeren og barneombudet Si ;D. Samtidig vet vi at Aftenposten har flest voksne lesere, og at flere av disse er tenåringsfamilier. Tall viste også at Aftenposten har størst dekning på Østlandet, og vi finner de største opplagstallene på vestkanten av Oslo og Akershus. Aftenposten selv beskrev sine lesere som ressurssterke og politisk engasjerte, noe som er sammenfallende med tidligere beskrivelser av typiske lesebrevskribenter i lokalaviser.

Si ;D-redaksjonen står for utformingen av debattsiden, og innleggene gjennomgår mye redigering og bearbeiding før dagens utgave leveres til desken for godkjenning. Vi så også at det er visse kriterier som ligger til grunn for at innlegg skal få komme på trykk. Blant annet må ”Dagens innlegg” være godt skrevet og komme med noe nytt. For å stimulere til debatt utloves premier for gode bidrag, mens andre ganger blir skribentene oppfordret til å diskutere utvalgte temaer. Faste skribenter blir også brukt for å holde et høyt nivå på innleggene, og gjengangere velges tidvis bort for å løfte frem nye stemmer.

Nettsidene til Si ;D hadde ingen fast moderator og er etter sigende nedprioritert. Derfor har nettsidene til nå bare fungert som et ufullstendig arkiv for hva som har vært på trykk i papiravisen. En mangel på moderator begrunnes blant annet med et ønske om kontroll, men også et ønske om kvalitet på debattene; noe som enkelte av medarbeiderne indirekte uttrykker er uforenlig med debatt på nett.

Si ;D er plassert i ”Kultur”-delen av Aftenposten, men ikke blant det andre

meningsstoffet. Plasseringen er dog ikke tilfeldig. På grunn av en gjengs oppfatning om at ungdom leser bakerst i avisen først, har debattsiden blitt plassert deretter. Det trykkes også andre, mykere innlegg som dikt og anmeldelser på *Si ;D* av hensyn til større leservennlighet, og for å gi ungdommene en mulighet til å uttrykke seg på flere måter.

Som nevnt skal man i en diskursanalyse etter Faircloughs modell påvise sammenhengen mellom de gitte kontekstene og de(n) utvalgte teksten(e), så teksten er også et sentralt element i Faircloughs diskursanalyse. Derfor vil nettopp *teksten Si ;D* være tema for de to neste kapitlene; hvilke trekk ved teksten er konstituerende for diskursen?

5 Analyse del 2 – Teksten Si ;D

Med det kontekstuelle bakteppet presisert, vil jeg nå gå Si ;Ds innlegg mer etter i sømmene. Denne delen av analysen tar for seg selve materialet, og jeg vil her redegjøre for de funn som fremgikk av den kvantitative innholdsanalysen. Analysen innledes med en nærmere beskrivelse av Si ;Ds skribenter, før en karakteristikkk av de mest fremtredende trekkene ved selve innleggene presenteres. Alle funnene blir sammenlignet fra år til år slik at jeg kan beskrive potensielle utviklingstrekk over tid. Jeg går kronologisk til verks, og år for år vil jeg gi et bilde av de viktigste tendensene i materialet. Enkelte tendenser vil også bli sammenlignet med det aktuelle og samfunnshistoriske nyhetsbildet. For å gi en helhetlig oversikt over materialet mitt, er noen av funnene presentert i tabeller og figurer som viser fordelingen av de kodete variablene. Samlet sett vil dette kapittelet redegjøre for noen av de mest sentrale diskurskonstituerende trekkene ved Si ;D. Jeg starter kapittelet med å avdekke hvem som får komme på trykk i Si ;Ds spalter.

5.1 Si ;Ds skribenter

Alder

Målgruppen til Si ;D var i utgangspunktet for ungdom mellom 13 og 18 år, men har senere blitt utvidet til å være for ungdom mellom 13 og 20 år. Ingen yngre eller eldre enn dette skal i utgangspunktet få slippe til på debattsiden. Derfor kontrollerer Si ;D-redaksjonen alltid personopplysningene til skribentene opp mot folkeregisteret. Dette gjør redaksjonen for å være sikre på at det er ungdom som skriver innleggene, og ikke voksne eller yngre barn. Liv Skotheim forteller at hun har opplevd tilfeller der voksne har forsøkt å få et innlegg på trykk ved å gi seg ut for å være ungdom (Kampanje 3, 2007). En dobbeltsjekking av skribentenes alder vil på denne måten forhindre at andre enn ungdom får komme til orde på Si ;D.

Skribentenes alder er et identifikasjonstrekk ved de fleste innlegg på Si ;D. Alderen blir likevel ikke alltid påført, selv om det har vært et ønske om at alderen skal tilkjennevis så ofte det lar seg gjøre (referat fra internt evalueringsmøte i Aftenposten 27.8.2006). Likevel byr en identifisering av skribentene på ulike problemstillinger, og redaktørens overordnede ansvar for Si ;D omhandler derfor mye etikk. Når skal en innsender få lov til å tilkjenne seg med fullt navn og alder? Hvor mye kan avsløres i innleggene uten at det får konsekvenser for innsender eller andre omtalte personer? I visse tilfeller blir derfor noen innsendere

anonymisert⁶³. Tidligere redaktør Liv Skotheim forklarer at anonymiseringen skyldes skribentenes unge alder:

Jeg måtte rett og slett beskytte noen av skribentene mot seg selv. Det var ofte en upopulær avgjørelse. Folk ville skrive med fullt navn, men det kom ikke på tale. Når du er 14 år er det litt vanskelig å skjønne helt rekkevidden av å bli eksponert for så mange lesere med svært personlige fortellinger om tunge opplevelser eller familieforhold. (IO1)

Alder, i likhet med navn, er trekk som kan identifisere skribentene, og som derfor blir utelatt dersom en identifikasjon kan være ødeleggende for skribenten.

Vi ser ut ifra tabell 1 under at det i 2005 var 17 innlegg⁶⁴, det vil si under halvparten, som ble signert med alder. I 2005 var det også flest 15-åringer blant debattantene, og snittalderen, som er regnet ut ifra de innleggene med oppgitt alder, ble på 15,1 år. Et annet interessant funn er at hele 11 skribenter i dette utvalget er 15 år og yngre, mot kun seks på 16 år og eldre. Det er med andre ord to tredjedeler av innsenderne som befinner seg på den nederste delen av aldersskalaen. Hovedtyngden av innleggene i 2005 ser vi derfor at har blitt skrevet av ungdom midt i tenårene.

Tabell 1: Alder

Alder på skribenter	2005	2006	2007	2008	2009	Totalt
12 år				2		2
13 år	2	3	1	4	1	11
14 år	3	2	6	4	4	20
15 år	6	11	4		8	29
16 år	4	7	4	13	9	37
17 år	1	1	4	4	6	16
18 år	1		4	1	2	8
19 år		1	1	3	1	7
20 år					1	1
Ukjent alder	23	19	12	2	5	61
<i>SUM skribenter med og uten alder</i>	40	44	36	33	37	190

Snittalder	2005	2006	2007	2008	2009	Totalt
Kjent snittalder pr. utvalg	15,1	15,2	15,8	15,6	15,9	15,6

⁶³ I ett av innleggene (6.10.2008) i mitt materiale fortelles det om ”Robert i 9c på Klingløkka skole” som ikke ’skater’ så bra.

⁶⁴ Antall skribenter og antall innlegg er ikke sammenfallende, da det i mitt utvalg finnes tilfeller der et enkelt innlegg har flere forfattere.

I 2006 finner vi litt flere innlegg oppført med alder. I dette utvalget er 25 av totalt 44 innlegg blitt signert med alder, hvilket utgjør over halvparten av innleggene. Det er en klar overvekt av 15-åringer også i dette utvalget, og snittalderen har blitt regnet ut til 15,2 år. Snittalderen har med andre ord steget litt siden 2005. Dette året har også øvre alder blitt hevet og den eldste skribenten er nå 19 år. Vi finner i denne aldersfordelingen en økning av skribenter på 16 år og eldre, men det er fortsatt en overvekt av yngre skribenter.

Disse tendensene forandrer seg i 2007-utvalget. I dette utvalget er det bare 12 skribenter som *ikke* har oppført alder. I henhold til aldersfordelingen ser vi også et skifte: i motsetning til 2005 og 2006, er det i 2007 flere skribenter på 16 år og eldre, enn det er skribenter på 15 år og yngre. I dette utvalget er det nå bare 11 skribenter som er 15 år eller yngre, mens 13 stk. er 16 år eller mer. Dette er ingen klar overvekt, men hovedtyngden ser vi likevel består av eldre tenåringer. Snittalderen i 2007 øker også og ble beregnet til 15,8. Snittalderen viser seg dermed å ha økt i forhold til 2005 og 2006, og nærmer seg nå 16 år. Den typiske Si ;D-skribent i 2007 har med andre ord blitt eldre enn den typiske innsender i 2005 og 2006.

Når det gjelder aldersidentifisering av skribenter, skiller 2008-utvalget seg mest ut. Kun to innlegg i utvalget sto på trykk uten påført alder, hvilket er materialets laveste andel. I tillegg har antall eldre skribenter i 2008-utvalget økt siden 2007, så her finner vi hele 21 skribenter på 16 år og over, mens kun ti debattanter er 15 år og yngre. At antall debattanter fra 16 år og eldre øker, mens antall debattanter på 15 år og yngre minker, er en viktig og interessant tendens. Snittalderen i 2008 ble også regnet til 15,6 og har således minket litt fra året før. Dette kan skyldes av vi i dette utvalget finner materialets yngste skribenter på 12 år, og disse kan ha dratt snittalderen nedover.

Endelig ser vi i 2009-utvalget at 32 av 37 innlegg fått påført alder, hvilket er en liten reduksjon fra året før. Vi ser også at det totalt er 13 skribenter som er 15 år eller yngre i 2009 utvalget, og at hele 19 debattanter er 16 år og eldre, hvorav én er 20 år gammel. Dette er den eldste debattanten i hele materialet. Antall eldre skribenter ser vi dermed har minket siden 2008, enn om i en liten grad. Samtidig er den kjente snittalderen beregnet til 15,9 år, slik at snittalderen fra oppstarten i 2005 og fram til 2009 har økt med nesten et år.

Vi har sett at det er en god indikasjon på at den typiske Si ;D-innsenderen ikke bare har blitt eldre, men også at det er *flere* eldre innsendere som får komme på trykk enn før. Samtidig er det nok ikke helt tilfeldig at aldersnittet øker, da ungdom opp til 20 år fra 2009 fikk slippe til på Si ;D, og det vil bidra til å heve snittet litt. Men tendensen kan også ha flere

årsaker. Som Fjellro utdyper:

Jo eldre de blir, jo mer reflekterte blir de. Samtidig er temaene de tar opp og perspektivene deres litt annerledes enn de voksnes. Å få inn stemmer, også blant unge, som er gjennomtenkte og gode, og ikke sånn søppel som mye av det nettdebattene er, det tror jeg er lurt. Si ;D kan være en type overgang der det rekrutteres til den andre debatten (meningsstoffet foran i Aftenposten, forf. anm.) (IO2).

Inntrykket hennes er at kvaliteten på innleggene blir bedre jo eldre skribentene er. Samtidig er det mange av de eldre ungdommene eller unge voksne [...] som ikke får innpass på voksendebatten (IO1). Med Si ;D får flere skribenter øvd seg i å diskutere før de deltar i voksendebatten i Aftenposten, så det at flere eldre innsendere får komme på trykk kan skyldes en bevisst rekrutteringsprosess, hvilket igjen kan indikere et håp om at skribentene fortsatt bruker Aftenposten som debattarena også når de har blitt (mer) voksne.

Navnsetting

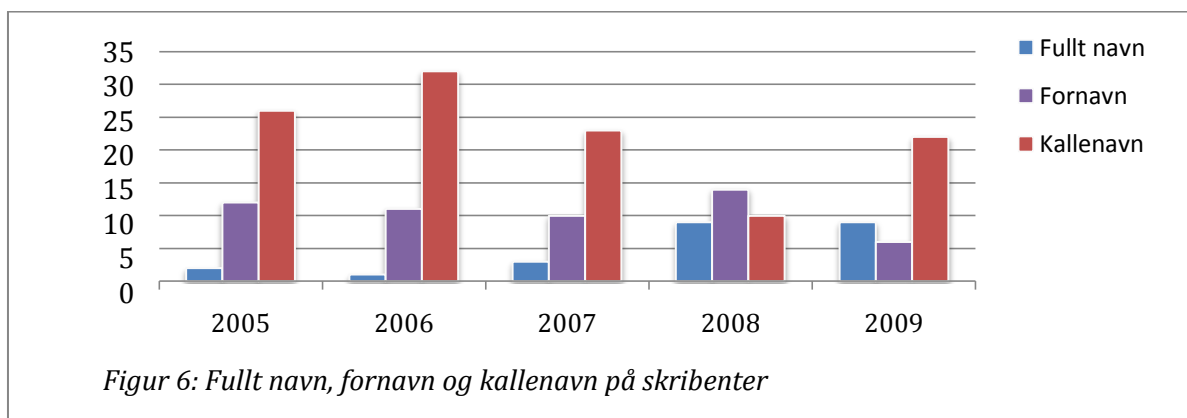
Et annet trekk ved innleggene på Si ;D er at de alltid blir signert, enten med skribentens navn eller et kallenavn. Noen skriver under med kun fornavnet sitt, mens andre også tar med etternavnet. Hvorvidt debatt deltakere i offentlige fora bør identifisere seg selv med fullt navn eller ikke, har vært lenge omdiskutert. Kultur- og debattredaktør i Aftenposten Knut Olav Åmås hevder blant annet at en anonymisering vil dyrke "[...] frem debattkultur preget av feighet og tidvis rabiatt mangler på disiplin. Ingen fronter sine meninger åpent. Da er det fritt frem for å si hva som helst, relevant og viktig eller ikke" (Åmås, 17.8.2006).

Mediekommentator i Dagbladet, Jan Omdahl, mener på den andre siden at terskelen for å delta vil synke betraktelig dersom en kan delta uten å måtte identifisere seg (Omdahl, 2006). Redaksjonen i Si ;D har i det siste lagt seg mer på samme linje som Åmås, hvor de har oppfordret Si ;D-skribentene til å skrive under med fullt navn. I Aftenposten den 14.6.2009 hevder daværende Si ;D-ansvarlig Randi Johannessen Buckley at:

[...] Nivået på debattene heves når man krever fullt navn. Innholdet hefter ved deg, og mange vil dermed tenke seg om to ganger før de fyrer løs. I tillegg kan navn, og hvem man representerer, være viktig informasjon for leserne. I tillegg fremstår sidene som mer seriøse. Det er viktig for oss – for Si ;D at, til tross for sin fargesprakende og «vågale» layout og språkbruk, er en seriøs debattsider. (Buckley, 2009)

Når det gjelder bruk av kallenavn eller fullt navn speiler imidlertid mitt materiale en annen

tendens; kallenavn har vært og er fremdeles mye brukt. Tilbake i 2005, som vi kan se av figur 6 under, hadde 26 skribenter underskrevet med et alias, mens 12 skribenter skrev under med fornavn. Bare to skribenter skrev under med fullt navn. Året etter, i 2006, hadde hele 32 skribenter skrevet under med kallenavn, mens 11 brukte fornavnet. Kun én skribent skrev under med fullt navn. Dette utgjør materialets desidert høyeste andel av kallenavn, samtidig som vi i dette utvalget finner materialets laveste andel skribenter som skriver under med fullt navn. I 2007 minker antallet skribenter som bruker et alias, og tallet er nå nede i 23. Ti skribenter skrev under med fornavn, og det skjer også en liten økning i antallet skribenter som

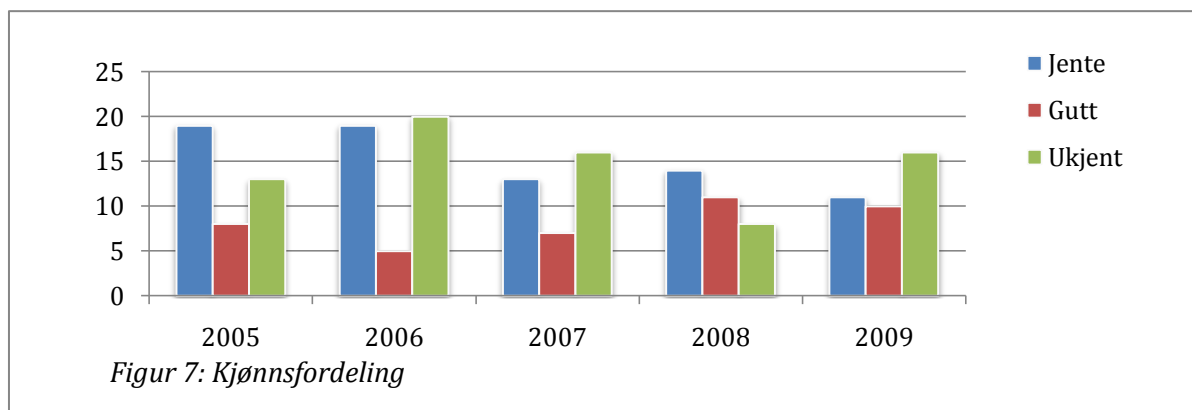

tilkjenner seg med fullt navn. Denne utviklingen fortsetter i 2008 og vi finner materialets laveste andel med kallenavn i dette utvalget. Kun ti skribenter bruker nå et kallenavn for å signere innlegget sitt. Det er også 14 skribenter som skriver under med fornavnet sitt, hvilket utgjør materialets høyeste andel. Hele ni skribenter skrev under med fullt navn. Deretter tar utviklingen en helomvending, og i 2009 er vi oppe i 22 skribenter som bruker et kallenavn. Skribenter som signerte med fornavn i 2009 er i tillegg nede i seks stykker. Antall skribenter som signerer med fullt navn i 2009 verken øker eller minker fra året før, og teller også ni skribenter.

Fram til 2009 ser vi altså en nokså tydelig tendens på at flere og flere skribenter lar seg identifisere ved å signere med fullt navn, og færre skriver under med kallenavn. Men så reverserer det, og bruken av kallenavn øker igjen på tampen av materialet. Tallene viser på denne måten ingen entydig og konsistent tendens, og det er ikke helt rimelig å si at færre og færre skribenter signerer med kallenavn. Vi finner derimot en økning i antall skribenter som skriver under med fullt navn i 2008 og 2009 *sammenlignet* med i 2005, 2006 og 2007, noe som kan tyde på at skribentene i høyere grad enn før vedkjenner seg innholdet i innleggene.

Kjønn

Alle innleggene blir som nevnt signert, og basert på disse navnene kodet jeg også skribentenes kjønn. Tidligere undersøkelser (Elvestad 2001, Elvestad 1999, Olsen 1988) har også sett på kjønnsfordelingen i norske leserbrevpalter, og disse undersøkelsene viser at spesielt kvinner er underrepresentert, men også at kvinner skriver leserbrev sjeldnere enn det menn gjør. I dette avsnittet skal vi se hvordan variabelen kjønn fordeler seg mitt materiale.

I 2005 var det 19 jenter, åtte gutter og 13 ukjente. I dette utvalget var det altså over dobbelt så mange jenteskribenter som gutteskribenter. Året etter, i 2006, dominerer jentene enda mer, til tross for at det her ble registrert like mange jenter som i 2005. Jentedominansen ser vi skyldes den lave andelen av gutter, som dette året er på materialets bunnivå med fem stykker. Andel ukjente er på toppnivå med 20 stykker. Deretter snur trenden litt, og i 2007 ser vi at 13 jenter skrev inn til Si ;D, mens antall gutter har økt til syv. Ukjente skribenter ble her registrert til 16 stykker, så det er flere ukjente skribenter enn det er jenter i dette utvalget. I 2008-utvalget nærmer andelen jente- og gutteskribenter seg ytterligere. Det er også i 2008, som eneste tilfelle i dette materialet, at vi finner færre ukjente skribenter enn det både er jenter og gutter, med henholdsvis 14 jenter, 11 gutter og åtte ukjente. Endelig er det i 2009-utvalget, på ny, flere ukjente skribenter enn det er gutte- og jenteskribenter. Samtidig kan vi nå registrere at kjønnsfordelingen nesten flater ut med 11 jenter og ti gutter.

Vi ser altså at andelen jenter og gutter jevnes mer ut fra begynnelsen i 2005 og frem til 2009. Det er likevel en liten overvekt av jenter, til tross for at helgeutgavene, med det mykere innholdet, ikke innlemmes i denne registreringen. Mine funn er heller ikke helt sammenfallende med det inntrykket flere av Si ;D-medarbeiderne har av skribentenes kjønnsfordeling. Av de i redaksjonen som anslo en prosentfordeling, hevdet samtlige at kjønnsfordelingen på skribentene lå på rundt 60 prosent jenter og 40 prosent gutter. Fordelingen, slik det fremgår på trykk i mitt materiale, ser vi altså er en ganske annen. Guttene utgjør bare litt over 20 prosent av utvalget, mens ukjente skribenter og antall jenter

ligger på 40 prosent. Ifølge Nordahl har den lave oppslutningen fra gutter sin naturlige årsak: ”det kom færre innlegg fra gutter, men det ble veldig mye like innlegg fra gutter, så det var kanskje problematisk å slippe til mange som skriver om det samme” (IO5). Skotheim tror tendensen har å gjøre med at jenter har en større formidlingstrang, ”jenter har alltid skrevet dagbøker og blogger mer enn andre”(IO1). Den skjeve fordelingen forklares altså ikke bare med at gutter skriver sjeldnere, men også at de skriver om de samme tingene. Dermed kan det tenkes at guttene oftere siles ut. Samtidig begrunnes tendensen med at gutter ikke har et like sterkt formidlingsbehov som jenter, derfor skriver jenter oftere innlegg enn gutter.

5.2 Si ;Ds innlegg

Vi har nå sett på hva som kjennetegner den typiske skribenten på Si ;D. I de neste avsnittene vil jeg gå mer inn på hva som er hovedtendensene ved og i selve innleggene på Si ;D. Jeg vil i denne presentasjonen også trekke inn andre type innlegg⁶⁵ som en kan finne på Si ;D, rett og slett fordi de forskjellige innleggene er med på å gi Si ;D sitt særpreg.

Innleggstyper

Debattsiden har siden oppstarten i 2005 gjennomgått en del forandringer, både i innhold og layout⁶⁶. I 2007 ble konseptet endret på slik at Si ;D også kom ut i helgene. Omleggingen har ført til at Si ;Ds ukeutgaver og helgeutgaver har fått en litt forskjellig profil: ”innlegg som vi velger ut til helgen, går litt mer på følelser og lignende, så de heftigste politiske debattene skjer ikke i helgene (IO4).

Som vi kan se av tabell 2 under, kan en finne innlegg som dikt og anmeldelser i dette materialet. Diktene forsvinner imidlertid ut av materialet etter 2007, og det kan ha en sammenheng med at slike ”myke” innlegg har blitt flyttet til helgeutgavene. Dermed får ukeutgavene (tilsynelatende) en mer seriøs profil, og et større rom for alvorlige debatter. Vi kan også i 2005 finne to filmanmeldelser og en juryvurdering av hvorfor disse anmeldelsene er godt skrevet. Ikke overraskende finner vi ett innlegg i fredagsspalten ”Endelig helg” (Redaksjonell leder, min navnsetting på spalten før den fikk sitt endelige navn) for nesten hvert av årene⁶⁷, da denne spalten er fast hver fredag. Spalten ”Det fossile hjørnet” er derimot ikke fast, og dukket opp tre ganger i dette materialet.

⁶⁵ Videre presentasjon av annonser vil ikke bli gitt.

⁶⁶ Blant annet fikk den redaksjonelle lederen i 2008 navnet ”Endelig helg”, og spalten ”Det fossile hjørnet” dukket opp i samme år.

⁶⁷ Med unntak av fredagsutgaven i mitt 2005-utvalg, da denne utgaven hadde et annet innhold enn det Si ;D har til vanlig.

Tabell 2 viser også at Si ;D-materialet mitt består av totalt 206 tekster fordelt på 25 utgaver fra årene 2005, 2006, 2007, 2008 og 2009. Av disse 206 tekstene er det 187 innlegg og motinnlegg. Redaksjonsmedarbeiderne har uttalt at en debatt vanligvis går så lenge noen

Tabell 2: Innleggstyper

Debattinnlegg	2005	2006	2007	2008	2009	Totalt
Innlegg	30	24	25	23	18	120
Motinnlegg	9	20	11	9	18	67
<i>SUM</i>	39	44	36	32	36	187

Andre innlegg og tekster	2005	2006	2007	2008	2009	Totalt
Dikt	2	1	1			4
Juryvurdering	1					1
Anmeldelser	2					2
Redaksjonell leder/"Endelig helg"		1	1	1	1	4
"Det fossile hjørnet"				2	1	3
Egenreklame		1		1		2
Annen reklame	1		2			3
<i>SUM</i>	6	3	4	4	2	19

<i>SUM tekster totalt</i>	45	47	40	36	38	206
---------------------------	----	----	----	----	----	-----

Snitt	2005	2006	2007	2008	2009	Totalt
Antall innlegg pr. utgave (i snitt)	10	9	7	6	7	7

kommer med et nytt synspunkt i saken, og debatten kan derfor vare alt fra kun én dag til to-tre uker. Ofte pågår flere debatter samtidig, men en gang iblant lages også ekstraordinære utgaver av Si ;D, der kun én debatt utspiller seg. Videre i dette avsnittet skal vi se hvordan Si ;D som debattarena har utviklet seg over tid.

Vi ser av 2005-utvalget (øverst i tabell 2) at hovedvekten av innleggene er nye i en eventuell debatt, og at et fåtall av innleggene er et tilsvarende på andre innlegg. Med et utvalg på 39 innlegg à fire utgaver, er 30 av disse nye og ni refererer til tidligere innlegg. Rundet opp gir dette i snitt ti innlegg per utgave. Så ser vi i 2006 at antall nye innlegg går ned til 24 stykker; til tross for at 2006-utvalget som helhet består av flest innlegg. Totalt består utvalget av 44 innlegg, og fordelt på fem utgaver, blir antall innlegg per utgave ni stykker i snitt. Antall motinnlegg har også økt betraktelig siden 2005 og er nå oppe i 20 stykker, hvilket betyr at andelen motinnlegg og nye innlegg nesten utjevnes. Deretter snur denne tendensen igjen og

andelen motinnlegg er i 2007 nede i 11 stykker, noe som nesten er en halvering fra 2006. Vi ser også at den totale andelen av innlegg er nokså mye lavere i 2007 enn i 2006, og færre innlegg kom på trykk i dette utvalget, enn i 2005 og 2006. I snitt er det også bare syv innlegg per utgave. I 2008-utvalget skjer det ikke store endringer i andelsforholdet mellom nye innlegg og motinnlegg, og samlet sett inneholder dette utvalget færrest innlegg. Dermed ble det i snitt i dette utvalget kun seks innlegg per utgave. Deretter går antallet innlegg opp igjen, og i 2009-utvalget kan man finne 36 innlegg totalt, og nå er det like mange motinnlegg som det er nye og uavhengige innlegg. Snittet er også gått opp til syv innlegg pr. utgave, hvilket er en økning på ett innlegg siden i 2008-utvalget. Avslutningsvis ser vi også en annen, enn noe mindre, påfallende tendens i dette materialet, og det er at antall innlegg pr. utgave har gått ned siden oppstarten i 2005. Mens det i snitt var rundt ni-ti innlegg pr. utgave i de tidligere utvalgene, var det i de senere utvalgene kun seks-syv innlegg pr. utgave. Det er med andre ord færre innlegg som får komme på trykk enn før, og denne tendensen alene indikerer også at innleggene har blitt større over tid.

Korte innlegg

Spalten for korte meldinger⁶⁸ SMS Kjappe meldinger har også gjennomgått forandringer fra 2005 og frem til 2009. I 2007 ble denne spalten kun illustrert med smilefjes, såkalte

Tabell 3: Korte innlegg

Spalte	2005	2006	2007	2008	2009	Totalt
SMS Kjappe meldinger	18	24	12			54
Si ;D Kort				11	9	20
<i>SUM</i>						74

emoticoner⁶⁹ som er typisk for SMS- og chattespråk. I 2008 er smilefjesene borte, og spalten fikk navnet "Si ;D Kort". Det er med andre ord ikke lenger like åpenbart at spalten består av innlegg skrevet med SMS. Her er det også interessant at spalten "SMS Kjappe meldinger" har fått navnet "Si ;D Kort". Navneendringen mener Nordahl har med spaltens innhold å gjøre:

⁶⁸ I 2005 er flere av de korte innleggene kun noen få setninger lange. Enkelte innlegg mangler eksplisitt argumentasjon, og fungerer kun som et generelt utsagn. Innlegget "Lyn 1" (16. 2,2005) er et eksempel på dette. Debattanten skriver: "Sosselaget Lyn, tror de har penga, og tror de tar Enga! Når Lyn kommer med stallen, tar Enga fra dem ballen...". Andre innlegg er såpass korte at det kun inneholder ett argument. "MP3-kriminalitet" (fra samme utgave) illustrerer dette: "MP3-spillerloven er ikke bra, fordi den vil gjøre alle ungdommer til kriminelle".

⁶⁹ Et *emoticon* (*smilefjes* på norsk) kan defineres som "several combinations of symbols used in electronic mail and text messaging to indicate the state of mind of the writer, such as :-) to express happiness". Dictionary.com, URL: <http://dictionary.reference.com/browse/emoticon>, [Lesedato 19.1.2011].

”Å kalle det SMS-spalte ble litt feil, i og med at mesteparten av innleggene kom på mail”(IO5). Fra 2008 dukker spalten også bare sporadisk opp, og ikke daglig, slik den i mitt materiale gjorde frem til 2007. Dette gjenspeiles i tabell 3 over, og andelen korte innlegg halveres også fra oppstarten i 2005 og frem til 2009. Funnene er nok en indikasjon på at flere innlegg har fått større plass enn tidligere, men også at skribentene resonnerer mer, da det er begrenset for hvor man kan si med et SMS- innlegg.

Omfang

Som vi har vært inne på, har andelen innlegg per utgave gått ned siden 2005 og frem til 2009. Jeg hadde derfor en mistanke om at omfanget på innleggene økte, og regnet ut omfanget til hvert innlegg ved å måle dets spalteplass i kvadratcentimeter. Deretter delte jeg totalomfanget på antall innlegg fra hvert år for å finne snittomfanget.

Når det gjelder omfanget i dette materialet, fant jeg en klar utviklingstendens (se tabell 4 under). I 2005 har et gjennomsnittlig innlegg fått 23,6 cm² med spalteplass. Allerede i 2006 økte omfanget, og ett snittinnlegg ble beregnet til 31,2 cm². Også i 2007 ble snittinnlegget målt til 31,2 cm², det vil si at snittet forble det samme som i 2006. I 2008 økte snittomfanget på et innlegg ytterligere og ble målt til 40,2 cm². Et innlegg har da omfangsmessig gått opp med ni cm² fra 2007-utvalget. Utviklingen stopper likevel ikke der, for i 2009 topper omfanget seg, og ble beregnet til 41,9 cm². Dermed er omfanget i snitt, slik det fremgår i mitt materiale, på sitt største. Ingen andre utvalg har større snittomfang på innleggene enn 2009-utvalget. Med andre ord har innleggene fra oppstarten i 2005 og frem til 2009 har økt

Tabell 4: Omfang på innlegg

Ukedag	2005	2006	2007	2008	2009	Totalt
Mandag	150,4	315,4	199,1	254,4	245,7	1165
Tirsdag	291	320,4	270,9	264,2	313,5	1460
Onsdag	236	202	303,7	272,7	389,7	1404,1
Torsdag	244,5	261	148,2	296,5	296,6	1246,8
Fredag		273,6	200,9	198,4	262,4	935,3
<i>SUM</i>	921,9	1372,4	1122,8	1286,2	1507,9	6211,2
Antall innlegg per utvalg	39	44	36	32	36	187
Snittstørrelse	23,6	31,2	31,2	40,2	41,9	33,2

med hele 18,3 cm², altså nesten en fordobling. Med grunnlag i disse funnene, er det derfor rimelig å si at det trykkes færre innlegg i 2009 enn i 2005, og at de innleggene som trykkes i 2009 oftere skrives på e-post og er av større omfang enn tidligere.

Tematikk

I denne analysen har jeg også sett på hva debattene på Si ;D handler om, og det ungdommene diskuterer på Si ;D varierer veldig. Flere skribenter diskuterer temaer som faller inn under en tradisjonell ungdomskultur, der venner, skole, hobbyer og utfordringer man møter som ung er sentrale temaer. Ved et nærmere ettersyn kan en også se at ungdommene tar opp mer alvorlige temaer, deriblant rasisme, krig, politikk og lignende.

I materialet som helhet diskuterte ungdommene 42 forskjellige temaer. I 18 av disse temaene diskuteres det diverse sider av ungdommens liv og hverdag. Disse temaene er som nevnt i kapittel 3 fordelt i tre overordnede kategorier: *Fritid, Skole og Sosialisering*. De resterende 24 temaene ble fordelt i de to andre overordnede kategoriene *Politikk og Samfunn*⁷⁰. Videre i avsnittet gis en presentasjon av hvilke temaer som dominerer de forskjellige utvalgene (se vedlegg 3 for fullstendig oversikt). Noen av de mest frekventerte temaene vil også bli sammenlignet med det generelle nyhetsbildet i det tidsrommet innleggene sto på trykk.

De temaene som forekommer oftest (minst tre ganger eller mer) i utvalget fra 2005, er *Sport (Fritid), Egne valg/meninger/selvstendighet (Sosialisering), Media/kultur/kjendiser og Bybilde/samferdsel* (begge *Samfunn*). Som nevnt består materialet av konstruerte uker for å forhindre at enkelte temaer skal dominere utvalgene. Likevel er det ikke til å unngå at vi finner sesongavhengige temaer. Innlegget ”Strø da vel!” (3.1.2005) er et eksempel på dette, der skribenten oppfordrer Samferdselsetaten til å strø veiene bedre fordi det er så glatt. Med tanke på at det var vinter da dette innlegget sto på trykk, er det ikke så overraskende at enkelte velger å skrive om dette. Vi finner også andre innlegg i dette utvalget der det diskuteres aktuelle nyhetsbegivenheter. Innlegget ”Feil overgang!!” (3.1.2005) handler for eksempel om Martin Andresens overgang til Brann SK framfor Rosenborg BK. Innsenderen er meget misfornøyd med Andresens valg av lag, og mener Brann er et dårligere internasjonalt lag enn

⁷⁰ Av omfangsmessige hensyn, har jeg ikke sett på forholdet mellom alder, kjønn og temavalg i denne oppgaven, selv om det ville vært et interessant moment å ta med. Jeg vil likevel vise til andre undersøkelser (Elvestad 2001, Elvestad 1999, Olsen & Sætren i Olsen1988) som har sett på dette forholdet. Blant annet fant Elvestad at kvinner oftere enn menn skriver om temaer som helse og omsorg, barnehage og skole (2001:22). Flere av Si ;D-medarbeiderne hevdet at jenteskribentene skriver mer om de ”nære ting”, og de yngste skrev gjerne om ”merkeklær, slankepress og hundevalper” (IO5). Fordelingen i vedlegg 3 kan tenkes å være delt i et slikt mønster, der jentene dominerer de tre øverste kategoriene, mens guttene er mer fremtredende i de to nederste, men dette elementet har altså ikke blitt undersøkt nærmere.

Rosenborg⁷¹. Et søk i ATEKST med søkeordene ”Brann” og ”Martin Andresen” viser at dette var en omtalt begivenhet ved juletider 2004, altså rett før dette innlegget sto på trykk.

Vi finner også innlegg hvor temaet er nokså aktuelt, men som blir mindre diskutert på Si ;D. Et eksempel er innlegget ”Skjerpings, Clemet” (3.1.2005) som handler om de nasjonale skoleprøvene og Pisa-testene. Et søk i ATEKST på søkeordet ”Pisa” viser at flere aviser i januar 2005 skrev om de norske skoleelevenes prestasjoner etter at resultatene ble sluppet i starten av desember 2004. Her er det i tillegg verdt å nevne at mediene i tidsrommet romjulen 2004 og utover vinteren i 2005 var sterkt preget av tsunami-katastrofen i Sørøst-Asia, der 84 nordmenn mistet livet⁷². I 2005-utvalget fant jeg imidlertid kun ett innlegg om tsunami-katastrofen (11.1.2005), og i innlegget diskuterer skribenten først og fremst måten mediene fremstilte katastrofen på. Store mediebegivenheter trenger med andre ord ikke farge debattene på Si ;D i utpreget grad.

I 2006-utvalget ble temaene *Popularitet/klesstil, Rus/tobakk* (begge *Sosialisering*), *Teknologi/utvikling/ Internett* og *Media/kultur/kjendiser* (begge *Samfunn*) diskutert flest ganger. 2006-utvalget skiller seg noe ut fra de andre utvalgene, fordi i dette utvalget finnes flere innlegg om ungdomskultur enn det gjør i de andre utvalgene. Sammenlignet med de andre utvalgene har også nesten dobbelt så mange temaer blitt kategorisert under den overordnede kategorien *Sosialisering* i 2006. Som en konsekvens finner vi færre nyhetsaktuelle temaer i dette utvalget enn ellers. I denne utvalgte perioden av materialet mitt var det imidlertid russetid og 17. mai. Derfor finner vi flere innlegg som omhandler disse temaene, deriblant ”Mai = russ” og ”17.mai er politikk” (kategorisert til henholdsvis *Generell ros/ros/uttalelse* og *Nasjonal politikk*, begge fra 16.5.2010). Vi får også opplyst i innlegget av *Dama fra Oslo, 15* (2.6.2006) at Si ;D har hatt en tosiders spesial om rus den 31. mai 2006, og dette kan ha hatt innvirkning på hvorfor innlegg om *Rus/tobakk* forekommer så ofte i dette utvalget.

De oftest diskuterte temaene i 2007-utvalget ser vi er *Mangel på tilbud (Fritid)*, *Politikere/partier, USA* (begge *Politikk*), *Rasisme*, og *Miljø/dyrevern* (begge *Samfunn*). At disse temaene preger temadifferensieringen i 2007, kan ha flere årsaker. Blant annet var det kommunevalg i 2007, og en kan derfor anta at norske politikere og partier opptok ungdommene mer dette året enn ellers. Den 6. august 2007 skjedde også det som ble forløpet

⁷¹ I ettertid vet vi at Brann vant seriegull i 2007 med kaptein Martin Andresen i spissen!

⁷² *Tsunami*, Store Norske Leksikon, <http://www.sn.no/tsunami>, [Lesedato 9.6.2009]

til den mye omtalte *Ambulansesaken*⁷³, der norsk-somaliske Ali Farah ble slått ned i Sofienbergparken i Oslo. Ambulansen kom til stedet, men forlot parken uten å ta med seg den skadede Farah. Dette vakte stor medieoppmerksomhet, og det oppstod spekulasjoner om det var rasisme som lå til grunn for at ambulansen ikke tok med seg Farah. I Si ;D-utgaven fra onsdag 15. august er det to innlegg som diskuterer akkurat dette.

Det temaet som likevel opptar ungdommene mest i dette utvalget er USA. I disse innleggene er det hovedsaklig USAs håndtering av Irak-krigen som diskuteres, og om USA hadde legitime grunner for å innvadere Irak⁷⁴. Et søk i ATEKST viser at ”krigen i Irak” i august 2007 ble nevnt i 4411 artikler⁷⁵. Tallet er relativt høyt, så det er fullt mulig at ungdommene har diskutert USA som en følge av mediedekningen. Søket viste imidlertid at omtalen av krigen varierte i hele 2007, og at deknningen i august ikke skilte seg nevneverdig ut fra andre måneder i 2007. En tydelig sammenheng mellom USA-omtalen i media og hvor mye temaet er omtalt i mitt utvalg, er derfor ikke å finne. Samtlige innlegg som i mitt utvalg ble kodet til ”USA”, finner man dessuten i samme utgave (15.8.2007). Temaets popularitet er på denne måten ikke like representativt for utvalget som helhet.

I utvalgene fra 2005, 2006 og 2007 har de mest omtalte temaene vært diskutert tre ganger eller mer. I mitt 2008-utvalg diskuteres imidlertid ingen temaer mer enn to ganger. Temaene som ble diskutert opptil to ganger, var *Skolepolitikk (Skole)*, *Kroppsideal*, *Mobbing/overgrep (begge Sosialisering)*, *USA (Politikk)*, *Likestilling*, *Media/kultur/kjendiser* og *Bybilde/samferdsel (alle tre Samfunn)*. Med andre ord er det flere temaer som er fremtredende i dette utvalget.

Som nevnt over, trenger ikke mye omtalte mediebegivenheter nødvendigvis være noe ungdommene er like opptatt av. Tendensen gjelder også i 2008-utvalget. For eksempel brøt den store finanskrisen⁷⁶ ut for fullt dette året, men til tross for en tung mediedekning finner vi bare ett innlegg (14.10.2008) om finanskrisen i mitt utvalg. I 2008 var det også presidentvalg i USA og den amerikanske valgkampen ble omhyggelig fulgt av norske medier i 2008. Et søk i ATEKST på ordet ”Obama”, etternavnet til daværende presidentkandidat Barack Obama, viser for eksempel at dette navnet i oktober 2008 ble nevnt i 8331 artikler. Likevel var det kun ett innlegg, ”Obama-ralley” (6.10.2008), om presidentvalget i dette utvalget.

Praksisvikar Lund har en forklaring på hvorfor aktuelle begivenheter ikke alltid

⁷³ Se blant annet VGs omfattende dekning av saken, URL:

<http://www.vg.no/nyheter/innenriks/spesial.php?id=3682> [Lesedato 29.10.2010].

⁷⁴ De fleste innleggene er motsvar til to tidligere innlegg, som sto på trykk den 6. august og 9. august 2007.

⁷⁵ Søket får opp alle papirartikler som nevner frasen ”krigen i Irak” minst én gang.

⁷⁶ Søk i ATEKST viser at ”finanskrisen” ble nevnt i 22 668 artikler bare i oktober 2008.

omtales på Si ;D: ”de (ungdommene, forf. anm.) ligger ofte litt etter. Det tar noen dager før de får satt seg ned og skrevet et innlegg, så det tar tid før de engasjerer seg”(IO4). Om en sak dekkes mye i media, men ikke diskuteres på Si ;D like etterpå, skyldes det ikke nødvendigvis lite engasjement blant leserne og skribentene.

Vi ser at de temaene som oftest ble tatt opp i 2009-utvalget er *Skolegang/forhold i skolen (Skole)*, *Politikere/partier*, *Religion/religiøse symboler* (begge *Politikk*) og *Media/kultur/kjendiser (Samfunn)*. Igjen ser vi at temaet *Media/kultur/kjendiser* er blant de mest frekventerte. En gjennomgående tendens (i dette utvalget), er at flere innlegg som har blitt kodet inn under samme temakategori ikke omhandler det samme. Dette gjelder for innleggene i kategorien *Media/kultur/kjendiser*, der det diskuteres alt fra mediernes skjeve dekning av konflikter, til tv-rettigheter og anmeldelser av filmer. Andre ganger finner man flere innlegg i samme kategori som omhandler det samme temaet. Innenfor kategorien *Religion/religiøse symboler* finner man flere innlegg om den såkalte hijab-debatten. I februar 2009 var det mye fokus på hvorvidt norske politikvinner kunne få bære hijab i tjenesten eller ikke. Justisdepartementet kunngjorde først at dette skulle tillates, men etter massivt press fra politiet selv, opposisjonen og andre politikere la departementet saken på is⁷⁷. Hijab-debatten var på denne måten en stor del av den norske medieoffentlighet i denne perioden⁷⁸. Like før årsskiftet 2008/2009 brøt også den tre uker lange krigen på Gazastripen ut, en mediebegivenhet som ble nøye dekket av norske medier. I januar 2009 ble ”Gaza” nevnt i hele 22 538 artikler, hvilket er nokså overveldende. Den store medieoppmerksomheten rundt krigen kan også skimtes i mitt 2009-utvalg, da vi finner tre innlegg som direkte eller indirekte handler om konflikten.

Vi ser et varierende samsvar mellom nyhetsbildet og tematikken på Si ;D. Det er også en stor variasjon i temadifferensieringen, og kun et fåtall temaer går igjen som de mest populære. Temaene *Bybilde/samferdsel* og *Politikere/partier* er av de få temaene som går igjen i flere utvalg, mens *Media/kultur/kjendiser* er det mest populære temaet. I denne kategorien diskuteres imidlertid ikke nyhetsbegivenheter per se, men selve mediene; tv-programmer, nettsteder, mediepersonligheter, hvordan mediene opptre ovenfor kjendiser eller dekker begivenheter og så videre. Over tid er det heller ikke en helt enstydig utviklingstendens for noen av de fem overordnede temakategoriene. Kategoriene ”Fritid” og ”Samfunn” har kun hatt en *antydning* til en utvikling. I ”Fritid”-kategorien ser vi at det har

⁷⁷ Se oppsummerende artikkel i Dagsavisen, URL: <http://www.dagsavisen.no/innenriks/article399718.ece> [Lesedato 29.10.2010].

⁷⁸ Søk i ATEKST viser at ”hijab” ble nevnt i 5610 norske artikler i januar 2009.

skjedde en merkbar nedgang av innlegg fra 2005 til 2009, og det samme gjelder for kategorien ”Samfunn”; der antall innlegg har sunket siden 2005. Unntaket er i 2009, der antall temaer innen ”Samfunn” økte igjen, enn om i en liten grad. Andel innlegg i kategorien ”Skole” begynte på seks stykker i 2005, men antallet sank betraktelig de neste årene. Mot slutten av mitt materiale har kategorien likevel fått en renessanse, og har i 2009 nesten fordoblet seg sammenlignet med 2005. Med unntak av 2007, er størrelsesforholdet mellom de ungdomsrelaterte og samfunnsrelaterte temaene noenlunde likt, der de samfunnsorienterte temaene er i et lite overtall. Analysen viser også at de ungdomsrelaterte temaene frekventerer såpass ofte at det er rimelig å si at diskusjonene på Si ;D nokså ofte dreier seg om personlige temaer, det vil si temaer som angår enten skribenten selv eller Si ;Ds målgruppe som helhet. Skribentene er på denne måten bare delvis opptatt av politikk og samfunnsrelaterte spørsmål.

Andre diskurskonstituerende tendenser i materialet

Aftenposten har tradisjonelt sett vært en konservativ avis, og ungdomssjargongen på Si ;D kan således sies å ikke alltid være forenlig med resten av avisens uttrykk. Redaksjonen forsøker likevel å bevare så mye som mulig av det autentiske språket, til tross for at det må gjøres en stor redigeringsjobb før innleggene kommer på trykk. Moteord fra populærkulturen eller slanguttrykk slipper derfor som regel igjennom, mens banneord og obsceniteter opplever en litt striktere sensur. I dette siste avsnittet skal det følgelig handle om hvilke språktendenser en kan spore i mitt materiale.

For dette materialet er det spesielt i de kortere innleggene man finner eksempler på chattespråk og slang. Et eksempel på chattespråk finner vi den 3. januar 2005: ”Voffor skal alle mtv videoene alltid ha masse ææææseje hos som danser og er kvalme? d r ikke de som synger heller!!!??? d r ik fine d r STYGGE!!!”. Her forstår vi at ”d r ik” skal bety ”de er ikke”, og ”hos” skal her forstås som horer, tøser eller lignende på slangengelsk⁷⁹.

Andre innlegg får også et ganske muntlig og dagligdags preg ved bruk av ord og uttrykk som diskursmarkøren ”liksom” (3.4.2006), det engelske ordet ”sorry” (3.4.2006), interjeksjonene ”eh, ja!” (15.8.2008) og ”HÆ?!”(14.10.2008), evaluerende uttrykk som ”det er tragisk” (12.11.2008) og ”hva i huleste”(11.4.2006), og slangordet ”runka” (11.4.2006). Nyord som ”Face”, kort for Facebook, har også blitt brukt i dette materialet (26.2.2009). Dessuten kan en finne innlegg med flere like tegn etter hverandre: ”Går det an å være så gammeldags????” (2.6.2006), eller ord skrevet med store bokstaver: ”Jeg skrev faktisk at

⁷⁹ Hos, URL: <http://dictionary.reference.com/browse/hos>, [Lesedato 30.6.2010].

VELDIG mange jenter blir beglodd grundig på puppene og rumpa osv”(3.4.2006).⁸⁰ Store bokstaver eller flere tegn etter hverandre er også det mest brukte typografiske virkemiddelet i mitt materiale.

Tabell 5: Språktrekk

Språktrekk	2005	2006	2007	2008	2009	Totalt
Chattspråk	(2)*					(2)
Slang/muntlig sjargong		11	7	5	6	30
Typografi	9	11	4	1	7	32
Skrivefeil/orddelingsfeil ⁸¹	1		1		1	2
Kombinasjon	5	2		1	1	9
SUM	15	24	12	7	15	73

* To innlegg var skrevet med chattespråk i 2005, men det var også andre typografiske trekk i samme innlegg. Dermed ble disse kodet til å være en kombinasjon.

I tabell 5 over ser vi hvordan språkbruken har utviklet seg fra 2005 til 2009. Av de 187 innleggene var det 73 innlegg som inneholdt ett eller flere tilfeller av ungdomsspråk, og det utgjør litt over en tredjedel av innleggene. Fordelingen viser også at vi i nærmest hvert utvalg finner innlegg med typografiske trekk, muntlig språk og slang. Fordelingen viser imidlertid få andre tydelige tendenser. Den mest merkbare tendensen er at chattespråket forsvinner ut allerede etter 2005, og at andelen innlegg med en kombinasjon av flere trekk minker. Man kan muligens se antydninger til en nedgang i bruken av flere språktrekk frem til 2008, men så øker andelen igjen i 2009. Derfor er det ikke store forskjellene på andelen innlegg med slike språktrekk i 2005-utvalget og 2009-utvalget. 2006-utvalget skiller seg dog markant ut fra de andre utvalgene, der over halvparten av innleggene i utvalget (24 av 44) hadde et eller flere språktrekk. Med en slik ukonsistent utvikling i materialet, er det grunnlag for å si at bruken av typografiske virkemidler og ungdomsspråk ikke har avtatt over de fem årene materialet omfatter, og at disse trekkene særpreger debattsiden i forholdsvis stor grad.

⁸⁰ En annen tendens vi kan finne i dette materialet, men som jeg ikke har kodet og registrert i tabell 5, er innleggenes setningsoppbygging. I ”Dagens innlegg” fra 3. januar 2005 klager *Volumgutten @90.no* over datidens utdanningsminister Kristin Clemet: ”[...] Hun er helt på jordet når det gjelder å være elev selv at hun sikkert ikke kan 2+2. Da svarer hun 2 sikkert og da blir vi imponert”. Et annet eksempel kan vi finne fra onsdag 18. februar 2009, der skribenten ønsker seg sunnere skolemat servert i kantinen: ”Jeg gomler svette brødskiver hver dag, og ofte hopper jeg over. Politikerne sier at det blir for dyrt, herregud vi er NORGE!” (3.4.2006). Setningsoppbyggingen er altså ikke alltid like god.. Et innlegg i mitt utvalg var også skrevet på dialekt/nynorsk (10.7.2007).

⁸¹ Redaksjonen retter opp alle reelle skrivefeil, men i mitt materiale fant jeg likevel en orddelingsfeil (3.1.2005) og to skrivefeil (10.7.2007 og 13.1.2009).

Oppsummering, teksten Si ;D del 1

Hittil har jeg undersøkt to vesentlige aspekter ved teksten Si ;D; henholdsvis skribentene og enkelte egenskaper ved innleggene. Undersøkelsen viste at en aldersanonymisering skjer for å beskytte de unge skribentene mot ufrivillig og uønsket medieeksponering. Dette skjer imidlertid unntaksvis, og de fleste innlegg får en alderssignatur, i motsetning til slik tilfellet var ved oppstarten i 2005. Jeg fant også at hovedvekten av skribentene er midt i tenårene, at det over tid har blitt flere eldre skribenter og at snittalderen har økt med ett år fra 2005 til 2009. Videre viste undersøkelsen også at skribentene oftest signerer med et kallenavn, samtidig som at andelen ikke-anonyme skribenter øker. Sammenlignet med de første årene Si ;D var i drift, har det i de senere utvalgene blitt betydelig flere som skriver under med fullt navn, mens bruken av fornavn har holdt seg på et nokså stabilt nivå. Vi så i tillegg at det fra 2005 og frem til 2009 er færre jenter og flere gutter har fått et innlegg på trykk. Hvert utvalg viste likevel en overvekt av jenteskribenter. Samlet sett får redaksjonen også flest innlegg fra jenter, og dette kan forklare årsaken til hvorfor jenter i større grad kommer på trykk.

Forholdet mellom innlegg og motinnlegg så vi varierte fra år til år. En større andel innlegg som opponerer, kan være en indikasjon på flere debatter, og motsatt kan en liten andel motinnlegg tyde på få debatter. Forskjellene på utvalget fra 2005 og 2009-utvalget viste at det kan være flere debatter i 2009 enn i 2005. Undersøkelsen viste imidlertid ingen klar utviklingstendens og dette kan skyldes flere ting; blant annet vet vi at enkelte temaer ikke fenger like mye og at det er perioder av året hvor engasjementet er mindre enn til vanlig. Tallene viste imidlertid at flere *større* innlegg kommer på trykk, da omfanget per innlegg økte betraktelig fra 2005 til 2009. SMS-innleggene blir også mer og mer fraværende i slutten av materialet, og snittandelen innlegg per utgave har gått ned fra 2005 til 2009. Funnene kan slik tyde på at ungdommene resonnerer mer enn før.

Hva ungdommene er mest opptatt av, var ikke alltid påvirket av hva som skjedde i samfunnet eller nyhetene ellers. Analysen viste en liten overvekt av innlegg i kategoriene ”Politikk” og ”Samfunn”, men materialet preges også i stor grad av kategoriene ”Fritid”, ”Skole” og ”Sosialisering”. Med unntak av *Media/kultur/kjendiser*, var det kun noen få temaer som gikk igjen i flere utvalg. Temadifferensieringen varierte derfor veldig fra utvalg til utvalg.

Avslutningsvis viste undersøkelsen at typografiske trekk, muntlig sjargong og ungdomsspråk brukes i alle utvalgene og at en tredjedel av innleggene inneholder disse trekkene. Med unntak av at chattespråket har blitt borte etter 2005, viste analysen ingen store forskjeller på utvalget fra 2005 og utvalget fra 2009 når det gjaldt variabelen språktrekk.

6 Analyse del 3 – Debatt i praksis

Jeg har til nå i denne analysen sett på hva som kjennetegner Si ;Ds innsendere og innlegg, og beskrevet flere sentrale trekk ved debattsiden. I dette kapitlet vil jeg ta for meg oppgavens siste analysedel, som er en kvalitativ tekstanalyse av fem utvalgte innlegg, et fra hvert av utvalgene i mitt materiale. Fordi Si ;D hovedsakelig består av argumenterende innlegg, vil argumentasjonen i disse innleggene særprege Si ;Ds diskurs. En kartlegging av argumentasjonen vil også gi en bedre pekepinn på hvor godt Si ;D fungerer som debattformidler for ungdom, og det kommer jeg tilbake til i neste kapittel. Alle innleggene er ført opp i en kronologisk segmenteringsoversikt, og argumentene i sin helhet er også satt opp i argumentmodeller (se vedlegg 5 og 6). De fem innleggene gjengis i sin helhet i hvert av avsnittene. Vi starter kapitlet med en argumentasjonsanalyse av det utvalgte innlegget fra 2005.

6.1.1 2005

En norsk ordbok definerer debatt som et ”ordskifte mellom flere personer som hver håper å vinne frem med sin oppfatning”⁸². En debatt støtter seg derfor mye på de retoriske grunnprinsippene om å overtale gjennom strategiske og velvalgte argumenter og en tilpasset språklig stil (Corbett 1990, ref. Kaldberg & Mral 1998:10). Retorikk er slik en interaktiv kommunikasjonsprosess som har et mål om å overbevise, og mulighetene til å overbevise sine lyttere avhenger mye av den situasjonen ytringene finner sted i. I retorikken brukes gjerne det greske begrepet *kairos* om det rette øyeblikket til å si noe, hvilket kan beskrives som en fornemmelse for *hva* som bør sies til *hvem* og *når* dette skal sies (Kjeldsen 2004:69). Derfor kan det hende at et argumenterende innlegg er overbevisende til tross for at det logisk ikke holder mål. Videre under skal vi se hvorvidt skribentenes innlegg har potensial til å overbevise sine lesere.

Fra mitt 2005-utvalg har jeg valgt innlegget ”Hva venter vi på?” fra tirsdag 11. januar for næranalyse. Innlegget er skrevet av debattanten *Oppfordrende hilsen fra jente 15 år*, heretter kalt *jente 15 år*, og i innlegget skriver skribenten om den økende utryddingen av dyr og planter. Innlegget har derfor blitt kategorisert under temaet *Miljø/dyrevern*.

Skribenten innleder innlegget med å takke Si ;D for en fin debattside før hun starter

⁸² *Debatt*, URL: www.ordnett.no [Lesedato 2.12.2010].

En spøkelsesape (Tarsius syrichta) får mat av en dyrevokter et sted på Filippinene. Dyret er på listen over truede dyrearter. FOTO: VIC KINTANARI/AP

Hva venter vi på?

Takk Si ;D for en kjempefin og engasjerende ungdomsside!

En dyreart og tre plantearter utryddes hver dag på jorda! Det er over 60 millioner år siden en lignende katastrofe rammet kloden vår, og da var det krefter i rommet som hadde skylden. Denne gangen er det oss, menneskene, sin skyld. Et indiansk ordspråk er slik: «Først når det siste treet er hugget, og den siste fisken er død, skjønner menneskene at man ikke kan spise penger». Skal vi virkelig vente så lenge med å gjøre noe? Er menneskene så likegyldige? Eller skal vi begynne å skjerpe oss, så vi kan fortsette å leve her på jorda, sammen med alle de vakre dyrene og plantene som finnes?!

Oppfordrende hilsen fra jente 15 år

diskusjonen sin. Påstanden i hovedargumentet er ikke uttrykt eksplisitt, men blir bygget opp under flere implisitte forutsetninger. Hovedpåstanden, eller det jente 15 vil ha tilslutning til, er at vi som mennesker må ta grep nå for redde utrydningstruede dyr og planter før det er for sent.

Innleggets hovedargument bygges opp av to underargumenter (U1 og U2, se argumentmodell for 2005, vedlegg 5), og disse argumentene utgjør to forskjellige aspekter ved belegget (B) i hovedargumentet. Belegget i hovedargumentet fortøner seg slik: ”jorden er rammet av en katastrofe som menneskene er skyld i”. Hjemmelen (H) forutsettes da til: ”hvis jorda er rammet av en katastrofe som menneskene er skyld i, må vi ta grep nå for å bevare utrydningstruede dyr og planter”. Det ene underargumentet (U1) tar for seg katastrofeaspektet i belegget (og således i hovedargumentet), og det andre underargumentet (U2) tar for

seg skyldspørsmålet. Påstandene (P₁ og P₂) i de to underordnede argumentene utgjør til sammen belegget for hovedpåstanden (P), og underargumentene er satt i argumenttrekker for hovedargumentet.

I det første underargumentet (U1) finner vi påstanden: ”det er 60 millioner år siden en lignende katastrofe rammet kloden vår.” Implisitt sies det her at jorden (i dag) er rammet av en katastrofe, og dette er da påstanden i første underargument. Hun begrunner påstanden med belegget (B₁): ”en dyreart og tre plantearter dør ut hver dag på jorda”. Hjemmelen utledes på denne måten til: ”når en dyreart og tre plantearter utryddes hver dag, er det en katastrofe”.

I det andre underargumentet ser vi at påstanden (P₂) er: ”denne gangen er det oss, menneskene, sin skyld”. Vi har allerede fastslått at jorda er (og har vært) rammet av en katastrofe, fordi dyr og planter utryddes hver dag. Påstanden begrunnes videre med belegget (B₂): ”da (forrige katastrofe, forf. anm.) var det krefter i rommet som hadde skylden”. Hjemmelen kan vi dermed forstå som: ”hvis en katastrofe ikke skyldes krefter i rommet, er det menneskenes skyld”.

Skribenten uttrykker ingen form for modalitet for noen av sine argumenter. Hun er med andre ord verken skråsikker eller usikker på holdbarheten til påstandene sine. Da er det heller ikke så rart at vi ikke finner noen gjendrivelser, det vil si forutsette innvendinger mot argumentene. Selv ikke hjemlene problematiseres med det som ville vært resonnementets

ryggdekning. Hjemlene forventes derfor å være underforståtte og aksepterte.

For at *jente 15* år skal få tilslutning for argumentene sine, må leseren akseptere den generelle regelen i hjemlene (Jørgensen & Onsberg, 2008:18). Holdbarheten til hovedargumentet, ”Vi må ta grep nå for å bevare utrydningstruede dyr og planter”, baserer seg derfor mye på hjemlenes gyldighet. Hjemmelen i første underargument så vi forutsatte at en katastrofe er ensbetydende med at en dyreart og tre plantearter dør hver dag. Selv om en ikke nødvendigvis er uenig i at en utryddelse av dyr og planter er en katastrofe, vil likevel den generelle regel i hjemmelen stå i fare for å ikke bli akseptert i dette tilfellet. På nyåret av 2005, da dette innlegget sto på trykk, var Sørøst-Asia rammet av en tsunami som forårsaket store ødeleggelser, og mediene dekket begivenheten i overveldende grad. Så selv om miljøproblematikken et evig aktuelt tema, vil tidspunktet for da dette innlegget sto på trykk bidra til å svekke innleggets potensielle gjennomslagskraft.

Vi får også konstatert at det ikke er krefter i verdensrommet som er årsaken til katastrofen, dermed forutsetter hjemmelen i andre underargument at menneskene har skylden. Samtidig vet vi at en katastrofe også kan skyldes naturkrefter som tørke eller flom o.l. At dyr og planter dør ut hver dag, kunne i så måte skyldes klima, og det er en potensiell innvending til argumentet. Skribenten dokumenterer heller ikke for at det faktisk dør ut en dyreart og tre plantearter hver dag på jorda, ei heller at jorden ble rammet av såkalte ”krefter i rommet” for 60 millioner år siden. Oppbyggingen av argumentasjonen indikerer at hun tar for gitt at dette er allmennkunnskap, og det kan forklare hvorfor en ytterligere utbrodering mangler i resonnementet. Basert på oppbyggingen av disse underargumentene, overbeviser innlegget derfor i mindre grad.

6.1.2 2006

Innlegget som jeg har valgt til næranalyse fra 2006-utvalget er kalt ”Rik oppvekst”. Det er skrevet av *Krümelmonster quinze ans*⁸³, og sto på trykk tirsdag den 11. april 2006. Innlegget er en del av en pågående debatt om hvordan ungdommer kler seg, og hvorvidt

⁸³ Alderen til skribenten er ikke oppført i tall, men ”quinze ans” er fransk for femten år. Heretter omtales debattanten kun for *Krümelmonster*.

dette virker inn på deres intelligens, personlighet og sosiale status, og i utvalget kan man derfor finne flere innlegg som omtaler det samme temaet, blant annet fra 3. april 2006⁸⁴.

Innlegget har blitt kategorisert under temaet *Oppførsel/oppvekst*.

Jeg har funnet to hovedargumenter i dette innlegget: et som diskuterer oppvekst (A1, se argumentmodell for 2006, vedlegg 5) og et som diskuterer klesstil (A2). Argumentene forenes til slutt i en sammenfattende konklusjon med et implisitt budskap. Under skal vi se på hvordan *Krümelmonster* argumenterer for å få frem sine poeng.

I det første argumentet finner vi påstanden (P1): ”alle er et resultat av sin oppvekst”, og som begrunnes med belegget (B1) i påfølgende setning: ”miljøet rundt en sammen med de

Rik oppvekst

Jeg har fulgt nøye med i babe/anti-babe saken, og vi har noen gode eksempler på vår skole også. Det er likevel en mening om saken ingen har hatt ennå; min. Alle er et resultat av sin oppvekst. Derfor tror jeg at miljøet rundt en, sammen med de grunnleggende egenskapene fra foreldrene, danner ens personlighet etter lang tid i dette miljøet. Hvis man har vokst opp med venner og familie som er mer opptatt av å kle seg pent med dyre klær, er det sannsynlig at man arver dette synet. Men det motsatte krever like mye respekt. Og at man velger å se bra ut for omverdenen, lukte godt og ha fint hår, betyr ikke at man må være dum, likegyldig, bitchy eller overlegen. Det er bare resultat av en subkultur. Punktum.

**Krümelmonster
quinze ans**

grunnleggende egenskapene fra foreldrene, danner ens personlighet etter lang tid i dette miljøet”. Den underforståtte hjemmelen blir dermed: ”alle som vokser opp i et visst miljø over lengre tid, blir et resultat av dette”. Skribenten argumenterer for at alle, og ikke noen, blir påvirket av det miljøet en er vokst opp i. Likevel modererer *Krümelmonster* seg og bruker styrkemarkøren (S1) ”tror jeg” for påstanden sin. Skribenten uttrykker slik en form for usikkerhet og har lagt inn et forbehold på hvor sannsynlig påstanden er.

Skribenten argumenterer også for at ens personlige klesstil og smak skyldes det nærmiljøet man vokser opp i. Påstanden (P2) i neste argument er da at: ”man arver dette synet” (på å kle seg pent forf. anm.), og *Krümelmonster* begrunner påstanden videre med belegget (B2): ”hvis man har vokst opp med venner og familie

som er mer opptatt av å kle seg pent med dyre klær”. Hjemmelen forutsettes derfor til: ”hvis man vokser opp i et miljø der venner og familie er opptatt å kle seg pent med dyre klær, arver man dette synet”. Vi ser også

⁸⁴ Henholdsvis innleggene ”Bimbo World” og ”Hjernetrim”. I innlegget ”Hjernetrim” refereres det dessuten til en ”anti-babe_89”, den samme referansen *Krümelmonster* bruker i dette innlegget.

at *Krümelmonster* dokumenterer hjemmelen ytterligere ved å vise til at de ”har noen gode eksempler på vår skole”. Dette elementet kalles ryggdekning, og brukes for å vise hvilke holdepunkter avsender har for den generelle regel i hjemmelen (Jørgensen og Onsberg, 2008:29). Ryggdekningen vil derfor bidra til å gi *Krümelmonster* bedre hold i egen argumentasjon. Skribenten uttrykker likevel en usikkerhet rundt dette argumentet også, og modererer riktigheten i påstanden med å legge til styrkemarkøren (S2): ”er det sannsynlig at”, slik at hele argumentet blir som følger: ”hvis man har vokst opp med venner og familie som er mer opptatt av å kle seg pent med dyre klær, er det sannsynlig at man arver dette synet.”

Endelig forstår vi det implisitte hovedbudskapet i dette innlegget, og utledet fra argumentenes påstander ”alle er et resultat av sin oppvekst” og ”man arver dette synet (om å ha en kostbar klesstil)”, kan vi litt omskrevet si: *Man er opptatt av å kle seg pent fordi man er oppvokst i et miljø der andre også er det.*

I likhet med *jente 15* i 2005, finner vi svakheter *Krümelmonsters* argumentasjon. For at leserne av Si ;D skal slutte seg til *Krümelmonsters* påstand, må de som nevnt være enig i det synspunktet som anføres som hjemmel i argumentene. Dersom leserne er enig i at miljøet er den avgjørende faktor for ens personlighet, ja, da vil *Krümelmonster* få tilslutning til påstanden i sitt første argument. En mulig innvending kan være at arv og gener spiller like mye inn på ens personlighet, eller at man (mot alle odds) har opparbeidet seg helt andre interesser til tross for en oppvekst i enkelte miljøer. Som vi kan se av argumentmodellen (se vedlegg 5), gjør heller ikke *Krümelmonster* leseren oppmerksom på, i form av noen gjendrivelse, tilfeller der påstanden ikke gjelder. Skribenten vurderer imidlertid påstanden som noe usikker, og modererer den med en styrkemarkør. For å oppveie for usikkerheten i argumentet, generaliserer *Krümelmonster* slutningen sin med å vise til eksempler fra skolen; som en ytterligere stønad for hjemmelens (eventuelle) tvilsomme premiss.

Noen ville kanskje innvendt mot hjemmelens implisitte premiss i innleggets andre argument, og hevdet at det slett ikke er sikkert at man vil arve klesstilen til sine venner og familie. En mulig gjendrivelse kunne i dette tilfellet vært det nevnte genetikkargumentet, men det bruker altså ikke skribenten. Her har *Krümelmonster* imidlertid moderert seg litt i forhold til riktigheten i påstanden, og mener det kun er *sannsynlig* at man arver et bestemt syn på klær og stil fra venner og familie. Hjemmelen har på den andre siden ingen ryggdekning, noe som kan tyde på at skribenten vurderer eget resonnement for såpass gyldig at det ikke trenger ytterligere dokumentasjon.

Felles for argumentasjonen i dette innlegget er at hjemlene også her forventes å være aksepterte. Vi ser også at store deler av argumentasjonen baserer seg på personlige

synspunkter, slik at *Krümelmonster* vil sannsynligvis kun få større tilslutning hos lesere som er av lik oppfatning. Skribentens eneste tilleggsdokumentasjon på at man er et resultat av sin oppvekst er en vag, selvobservert henvisning til noen eksempler fra skribentens egen skole. *Krümelmonsters* subjektive synspunkter gjør at argumentasjonen også har en mer påståelig form framfor en objektiv og evaluerende form, og innlegget kan slik skape innvendinger hos leserne.

Innleggets tema kan heller ikke anses for å være særlig relevant for allmennheten, verken på det tidspunktet da innlegget sto på trykk eller senere, og innlegget vil på denne måten ha en mindre gjennomslagskraft. Temaet i innlegget kan likevel interessere Si ;Ds målgruppe nok til at det er mer vilkårlig hvilket tidspunkt som er best å fremme disse synspunktene på. Å fremme et mindre samfunnsaktuelt tema, har kanskje i dette tilfellet ikke så mye å si for innleggets gjennomslagskraft, mye fordi det først og fremst er Si ;Ds målgruppe som skal overbevises og ikke Aftenpostens andre lesere. Innlegget kan derfor være overbevisende, til tross for den mangelfulle argumentasjonen.

6.1.3 2007

Fra 2007-utvalget har jeg valgt ut innlegget "Bullshit" skrevet av *Commie-boy (15)* for næranalyse. Innlegget sto på trykk onsdag 15. august 2007. Vi ser at innlegget først er en tilslutning til debattanten *Alpane* (fra ukjent dato), der temaet er USAs utenrikspolitikk og stormaktens framferd i verden. *Commie-boy* refererer så til et annet innlegg, skrevet av *Elise Flåten Øygaren* (fra 9.8.2007), som han ikke er like enig i, og redegjør for (hva han mener er) den egentlige årsaken til USAs invadering av Irak i 2003. Innlegget er av den grunn blitt kategorisert under temaet *USA*.

Bullshit

Alpane (17) har fullstendig rett. Helt siden Amerika ble kolonisert av Vesten, har de som nasjon undertrykket, kriget og massakrert så å si alt og alle som kunne ha vært en trussel for amerikansk økonomi og makt. I perioden 1798 til 2004 er det dokumentert flere hundre amerikanske militæroperasjoner utenfor USA som kan regnes som direkte angrep, ifølge FNs krigslover. «Elise Flåten Øygaren (15)», du sier at amerikanerne gikk inn i Irak for å hjelpe folket, og nå skal de bygge opp landet igjen. Det er bullshit. Tror du ikke at Irak hadde hatt bruk for all oljen sin til gjenoppbyggingen av landet? Er det ikke rart at allerede før krigen kom i gang drev den amerikanske regjeringen og delte ut oljereservoarene til amerikanske selskaper? **Commie-boy (15)**

uredelig vis, og redegjør på denne måten for hvorfor han mener at *Elise Flåten Øygaren* tar

Siden innlegget samlet er et motsvar til to tidligere innlegg, har jeg delt hovedargumentets oppbygging inn i to. Den ene delen dreier seg om hvorvidt *Alpane* har rett i det hun sier. *Commie-boy* konkretiserer ikke hva debattanten *Alpane* har rett i, men utdyper hvordan USA har blitt en stormakt. Vi kan forstå dette som en type forlengelse av diskusjonen i *Alpanes* innlegg. I den andre delen ønsker *Commie-boy* å få tilslutning til at USA har blitt en stormakt på

feil. Hovedargumentet i innlegget har på denne måten en implisitt påstand: ”USA er en imperialistisk krigernasjon som stjeler Iraks olje”. Under redegjøres det for hvordan vi kommer frem til dette hovedargumentet.

Hovedargumentet har to underordnede argument (U1 og U2, se argumentmodell for 2007, vedlegg 5) som står i et hierarki til hovedargumentet. De to underargumentene står i argumenttrekker ovenfor hverandre, slik at påstandene (P₁ og P₂) i disse underargumentene samlet utgjør hovedargumentets belegg (B): ”Alpane har rett og Elise Øygaren tar feil”. Påstanden i det første underargument forstår vi som at (*Alpane* har rett i at) USA ”som nasjon (har) undertrykket, kriget og massakrert så å si alt som kunne ha vært en trussel for amerikansk økonomi og makt”. *Commie-boy* er faktisk så sikker i sin sak at han bruker styrkemarkøren (S) ”fullstendig” for påstanden sin. Han nevner derfor, ikke overraskende, ingen gjendrivelser, det vil si mulige innvendinger for hvorfor *Alpane ikke* skulle ha rett (i at USA er en uredelig stormakt). Skribenten begrunner så påstanden sin med belegget (B₁): ”I perioden 1798 til 2004 er det dokumentert flere hundre amerikanske militæroperasjoner utenfor USA som kan regnes som direkte angrep.” Dermed forutsettes hjemmelen til: Hvis flere hundre amerikanske militæroperasjoner utenfor USA kan regnes som direkte angrep, så gjør det USA til en nasjon som undertrykker, kriger og massakrerer alt og alle (som kunne ha vært en trussel for amerikansk økonomi og makt). For sikkerhets skyld benytter skribenten seg også av en ryggdekning (R), for å forhindre at det kan reises tvil om hvorvidt hjemmelen kan aksepteres. Ryggdekningen står som ”ifølge FNs krigslover”. Skribenten viser altså til FNs krigslover som dokumentasjon på at de amerikanske militæroperasjonene faktisk kan regnes som angrep.

I den andre delen av innlegget finner vi to konkrete spørsmål som inneholder implisitte premisser. Påstanden (P₂) i det andre underargument fastslås som ”Det er bullshit at amerikanerne gikk inn i Irak for å hjelpe folket, og nå skal bygge opp landet igjen”. Ordet *bullshit*⁸⁵ er et obskønt slangord fra engelsk, og kan her oversettes til tullprat eller drittprat. Hvis det er tull at USA gikk inn i Irak for å hjelpe folket, slik *Commie-boy* påstår, sier han også implisitt at nasjonen gikk inn i Irak av helt andre årsaker. Amerikanerne hadde altså en annen agenda enn å bygge opp landet igjen. Videre spør skribenten: ”Er det ikke rart at allerede før krigen kom i gang drev den amerikanske regjeringen og delte ut oljereservoarene til amerikanske selskaper?”. Spørsmålet kan vi tolke som retorisk, der innsenderen ikke forventer et konkret svar. Amerikanske styresmakter delte altså ifølge *Commie-boy* ut

⁸⁵ *Bullshit*, URL: <http://dictionary.reference.com/browse/bullshit>, [Lesedato 19.1.2011].

oljereservoarene før Irak-krigen i 2003 brøt ut. At det er irakiske oljereservoarer det er snakk om, og ikke amerikanske, forstår vi på bakgrunn av neste spørsmål: ”Tror du ikke at Irak hadde bruk for all oljen sin til gjenoppbyggingen av landet?”. Igjen er dette et retorisk spørsmål, der *Commie-boy* hevder implisitt at Irak trengte oljen sin selv til å gjenoppbygge landet (men at Irak ikke fikk anledning til dette fordi USA tok oljen i stedet). Disse to spørsmålene (og således de implisitte premissene) utgjør til sammen belegget (B₂) i det andre underargumentet. Litt omskrevet blir da påstanden i andre underargument: *USA gikk inn i Irak for å sikre seg den irakiske oljen, ikke for å hjelpe folket*. Ergo, Elise Flåten Øygaren tar feil. Endelig får vi satt sammen innleggets hovedargument: *når Alpane har rett, så er USA en imperialistisk krigernasjon, og når Elise F. Øygaren tar feil, så stjeler USA irakisk olje*.

Igjen ser vi at det er oppbyggingen av underargumentasjonen som avgjør hvorvidt hovedargumentet er holdbart eller ikke. Spesielt er det hjemlenes gyldighet som argumentenes holdbarhet står og faller på. Dersom leserne er enig i at de nevnte militæroperasjonene gjør USA til en undertrykkende nasjon, kan *Commie-boy* få tilslutning til påstanden sin. En kunne imidlertid satt spørsmålsteget ved troverdigheten til *Alpane*, eller hevdet at *Commie-boys* faktafremstillingen ikke er presis nok. Han oppgir heller ingen reel kilde til opplysningene sine. Ryggdekningen er derfor noe vag her. Hva er egentlig FNs krigslover, og hva står der? Det får vi ikke vite, så vi må ta *Commie-boys* ord på at FN-lovene har konkludert med det samme som han.

Skulle leserne også være enig i at USA gikk inn i Irak for å stjele oljen deres, vil *Commie-boy* kunne få full støtte for påstanden sin. Her er det imidlertid, i det som ville vært hjemmelens eventuelle ryggdekning, ikke fremstilt noen tilleggsdokumentasjon på at dette stemmer. Hverken i underargument 1 eller i underargument 2 kan vi finne gjendrivelsler for de tilfeller der påstanden ikke gjelder. Derimot finner vi en styrkemarkør som gjør første underargumentet svært fastslående.

Argumentasjonen er bygget opp på premisser som (tilsynelatende) har grobunn i *Commie-boys* egne meninger, derfor er argumentasjonen mer subjektiv enn faktabasert. Dette gjør argumentasjonen relativt svak. *Commie-boy* generaliserer også mye i resonnementene sine, og det ser vi blant annet ved hvordan han omtaler USA. Med bruk av ironiske spørsmål tar han det for gitt at vi som lesere er enige i det han sier, til tross for at han ikke fremstiller noen håndgripelig dokumentasjon for riktigheten i sine påstander. Slik inviteres det her nærmest til innvendinger, fordi argumentasjonen ikke er like overbevisende. Samtidig har krigen i Irak siden 2003 vært omstridt i store deler av verden, og invasjonen ble mye omtalt i norske mediers utenriksdekning. Irak-krigen så vi i forrige kapittel var et aktuelt tema på det

tidspunktet dette innlegget sto på trykk i 2007. Fordi temaet var nokså aktuelt og relevant, styrkes innleggets potensielle gjennomslagskraft.

6.1.4 2008

Fra 2008-utvalget har jeg valgt innlegget ”Mindre lønn, mer skatt” av *M (16)* for næranalyse. Innlegget er fra onsdag 12. november 2008, og temaet som diskuteres er likestilling mellom kvinner og menn, og konsekvensene av å kutte ned arbeidsdagen fra åtte til seks timer. Det har derfor blitt kategorisert under temaet *Likestilling*. Reformen for en 6-timers arbeidsdag har vært et nokså flyktig tema i samfunnsdebatten, og et søk i ATEKST viser at temaet kun ble

Mindre lønn, mer skatt

Enja Sæthren klarer nok en gang å knytte de rareste ting opp mot likestillingssaken, og det seneste er 6-timersdagen (10.11). Dette forslaget vil ikke føre noen vei. For det første, 6-timersdagen vil også si at vi skal jobbe for seks åttendedeler av den lønnen vi har i dag, men sannsynligvis betale det samme i skatt som nå. Vi koster ikke mindre for samfunnet selv om vi jobber mindre. Dette gir seks åttendedeler av dagens verdiskapning, seks åttendedeler av dagens pengestrøm, seks åttendedeler av dagens økonomiske sirkulasjon, men like mye inntekter til staten. Dette vil, ironisk nok, føre til større skiller mellom kjønnene, fordi karriøremenn og karriørekvinner da sannsynligvis vil jobbe mer overtid. Det er ikke alle kvinner som vil jobbe fullt, så å innføre 6-timersdagen som en likestillingsreform, er et alvorlig feilgrep, mest på grunn av de økonomiske konsekvensene for folk flest. **M (16)**

omtalt et trettitals ganger i hele 2008, hvorav det i november 2008 ble omtalt fem ganger i norske medier. Temaet har tydeligvis også vært diskutert på Si ;D, da skribenten starter innlegget ved å referere til et tidligere innlegg skrevet av *Enja Sæthren*. Hun er, etter alt å dømme, en debattant som har fått flere innlegg publisert på Si ;D, og *M* forsøker med dette innlegget å opponere mot *Enja Sæthren*.

Vi finner i dette innlegget en hovedpåstand, men hovedargumentets mening og oppbygging kan deles inn i to (se argumentmodell for 2008, vedlegg 5). Det vil si at oppbyggingen av argumentet kan, etter min mening, vinkles i to aspekter: henholdsvis et økonomiaspekt og et kjønnsaspekt (likestilling). For ordens skyld kaller jeg disse for argument 1 (A1) og argument 2 (A2).

Disse argumentene troner på toppen i et argumenthierarki med underordnete argumenter. For argument 2 (kjønnsaspektet) er også de to underordnete argumentene satt i argumenttrekker. Vi skal nå se på hvordan innsenderen bygger opp hovedpåstanden, og vi starter med hovedargumentets økonomiaspekt.

Hovedpåstanden (P) i innlegget er: ”Å innføre 6-timersdagen som en likestillingsreform, er et alvorlig feilgrep.” Skribenten utbroderer videre med å si at 6-timersdagen vil få ”økonomiske konsekvenser for folk flest”, og dette fungerer som belegg (B₁) for påstanden i det første argumentet. Hjemmelen i dette tilfellet blir da: ”hvis man innfører reformer som får økonomiske konsekvenser for folk flest, er det et alvorlig feilgrep”.

Påstanden (P_{1.1}) i det underordnete argumentet (U₁), 6-timersdagen vil få

”økonomiske konsekvenser for folk flest”, er det samme som belegget i det overordnede argumentet (A1). *M* begrunner påstanden med belegget (B_{1.1}): ”Vi koster ikke mindre for samfunnet, selv om vi jobber mindre”. Hjemmelen forutsettes da til: ”dersom vi ikke koster mindre for samfunnet, vil en 6-timersdag få økonomiske konsekvenser for folk flest”. Skribenten utbroderer hjemmelen ytterligere i en ryggdekning (R), og ramser opp mulige konsekvenser for hva som kan skje dersom denne reformen blir innført: ”6-timersdagen vil si at vi skal jobbe for seks åttendedeler av den lønnen vi har i dag, men sannsynligvis betale det samme i skatt som nå. [...] Dette gir seks åttendedeler av dagens verdiskapning, seks åttendedeler av dagens pengestrøm, seks åttendedeler av dagens økonomiske sirkulasjon, men like mye inntekter til staten”.

Det legges også vekt på likestilling mellom kjønnene i dette innlegget. I argument 2 er påstanden fortsatt det samme som i argument 1: ”Å innføre 6-timersdagen som en likestillingsreform er et alvorlig feilgrep”, men her underbygges hovedpåstanden i stedet med belegget (B₂): 6-timersdagen vil ”føre til større forskjeller mellom kjønnene”. Dermed utledes hjemmelen til: ”hvis en reform fører til større skiller mellom kjønnene, er det et stort feilgrep”.

Hovedpåstanden i forhold til kjønnsaspektet bygges som nevnt over opp av to underargument satt i argumenttrekker, der belegget for det overordnede argumentet fungerer som påstanden for begge de underordnede argumentene. I det første underordnede argumentet ser vi påstanden underbygges av belegget (B_{1.2}): ”karrieremenn og karrierkvinner vil jobbe mer overtid”, og det hevdes dermed implisitt at karrieremenn og karrierkvinner vil jobbe mer overtid enn andre kvinner og menn. Hjemmelen forstås derfor som: ”når karrieremenn og karrierkvinner jobber mer overtid enn andre, fører det til større skiller mellom kjønnene”. Skribenten er imidlertid ikke skråsikker i sin sak, og moderer påstanden i underargument 1 med styrkemarkøren (S) ”sannsynligvis”.

Andre underargument forklares med belegget (B_{2.2}): ”det er ikke alle kvinner som vil jobbe fullt”. Implisitt sies det her at menn vil, i motsetning til kvinner, komme til å jobbe fullt. Dermed blir hjemmelen: ”ettersom ikke alle kvinner vil jobbe fullt, vil reformen føre til større skiller mellom kjønnene”.

Antakeligvis vil mange akseptere den generelle regelen i hjemmelen i både argumentet om økonomiaspektet og i argumentet om kjønnsaspektet. Dersom en reform skaper større skiller mellom kjønnene og økonomiske konsekvenser for folk, er det plausibelt å si at reformen er et feilgrep. Det er når vi ser på oppbyggingen av underargumentene at det blir mer problematisk, spesielt i forhold til kjønnsaspektet. Skribenten *M* baserer seg mye på

stereotypisk kjønnsrollemønster i disse underargumentene, og går regelrett ut ifra at kvinner ikke kommer til å jobbe like mye som menn om en likestillingsreform skulle tre i kraft. Hvis leserne deler *M*s oppfatning om at karrierekvinner ikke ønsker å jobbe mer enn nødvendig, da vil *M* kunne få mer støtte i sine synspunkter. Motsatt vil skribenten få mindre tilslutning dersom leseren ikke er enig. Argumentasjonen er altså mye bygget opp av skribentens subjektive holdninger. Dessuten tyder mye på at *M* anser sine egne synspunkt for allmenne kjensgjerninger, fordi det nok en gang mangler en gjendrivelse i resonnementet, det vil si forbehold for de tilfeller der påstanden ikke gjelder. Inntrykket forsterkes av at skribenten kun én gang uttrykker en viss usikkerhet rundt en av sine påstander. Skribenten vil likevel kunne vinne på at innlegget er en del av pågående debatt, da dette er et tegn på at temaet fenger. Tidspunktet for å komme med et innspill til debatten er derfor fordelaktig for skribentens muligheter til å overbevise leserne.

Ryggdekningen i innlegget gir mening så lenge vi aksepterer hjemmelens premiss om at færre arbeidstimer ikke gir staten reduserte kostnader. En nokså fornuftig slutning, men igjen, hva baserer *M* dette på? *M* viser til egne utregninger og ikke til noen konkret dokumentasjon. Skribentens tar det for gitt at hans/hennes utregninger er grunnlag nok til at vi som lesere skal akseptere resonnementene som gyldige. Utover det at kvinner og menn må jobbe mer overtid, nevnes det ikke *hvilke* økonomiske konsekvenser reformen vil få for folk. Når oppbyggingen av argumentasjonen er noe tvilsom, er kanskje det implisitte premisset i hjemlene for de overordnede argumentene ikke så plausible likevel, og innlegget overbeviser i mindre grad.

6.1.5 2009

Det femte og siste innlegget som er valgt ut til næranalyse, er hentet fra tirsdag 13. januar 2009. Det kalles ”Mediene overdriver!” og er skrevet av Sarah Selaihi på 16 år. Lørdag 10. januar 2009 ble det, i regi av blant annet Norsk Folkehjelp og Palestina-komiteen, arrangert en demonstrasjon utenfor Stortinget⁸⁶. Demonstrasjonstoget forflyttet seg etter hvert til Israels ambassade i Oslo, og det deltok mange barn i det som i utgangspunktet skulle være en fredelig markering. Ved ambassaden utviklet demonstrasjonen seg til kraftige opptøyer, og flere demonstranter havnet i sammenstøt med politiet. Opptøyene fikk bred mediedekning, og det er denne hendelsen *Sarah Selaihi* refererer til. *Sarah Selaihi* forteller hvordan hun

⁸⁶ Bakgrunnen for demonstrasjonen var Israels treker lange krig mot den palestinske islamistiske gruppen Hamas som ble innledet i romjulen 2008. Konflikten oppsto ved en rekke Israelske luftangrep mot Gazastripen, og i løpet av konflikten ble det rapportert om store ødeleggelse og tap av sivile liv på palestinsk side. Se Aftenposten.no for full dekning, URL: <http://www.aftenposten.no/nyheter/uriks/midstosten/article2849039.ece>, [Lesedato 3.12.2010].

Mediene overdriver!

Jeg var vakt under lørdagens demonstrasjon. Ifølge mediene ble barna som gikk fremst i toget «brukt som skjold». Noen mente til og med at barnevernet burde vært blandet inn.

Jeg må si at saken er kraftig overdrevet! Det første vi vaktene gjorde, var å evakuere barna, og få dem i sikkerhet. Politiet gjorde ingenting, vi måtte ta oss av barna samtidig som vi prøvde å stoppe galskapen. Egg, fyrverkeri og steiner ble kastet mot oss hele tiden. Det var bare en liten del av demonstrantene som var med på dette bråket.

At 100-200 bråkmakerne skal representere de 3000 demonstrantene, er rene vanviddet! Jeg syns mediene burde skjerpe seg, og få en mer balansert fremstilling av saken. Dessuten har fokuset på at barn og kvinner dør i Palestina, gått over til å handle om unggutter som raserer byen. Jeg tar sterkt avstand fra det som skjedde, og blir flau på guttenes vegne. Men det er på tide å se på hva det virkelig handler om. Støtt Palestina nå!

Små barn deltok i demonstrasjonen for å hindre vold, men endte med å bli evakuert.

Sarah Selaihi (16)

FOTO: LISÉ ÅBERUD / SCANPIX

opplevde opptøyene, og hvordan hun som vakt fikk barna i sikkerhet. Ifølge henne skjedde det helt andre ting enn det som ble fortalt i mediene. Hennes hovedpåstand, slik overskriften til innlegget tilsier, er at mediene overdrev opptøyenes hendelsesforløp, og at de fremstilte saken feil ved å si at barna i demonstrasjonstoget ble ”brukt som skjold”. Innlegget ble derfor kategorisert til *Media/kultur/kjendiser*, fordi det er mediefokus som diskuteres i dette innlegget. Videre skal vi se på hvordan Sarah Selaihi forsøker å få frem budskapet i innlegget sitt.

Hovedpåstanden i dette innlegget er at mediene overdrev og fremstilte saken ubalansert når det påstås at barna i demonstrasjonstoget ble bruk som skjold. Skribenten begrunner hovedpåstanden sin med flere belegg. Dermed består innlegget av flere sideordnete argumenter der påstanden altså er den samme for alle beleggene. De sideordnete argumentene (S1-S4, se

argumentmodell for 2009, vedlegg 5) har jeg plassert i argumenttrekker.

Skribenten innleder hele innlegget med å fortelle: ”jeg var vakt under lørdagens demonstrasjon”, hvilket utgjør det første belegget (B₁) for hovedpåstanden. Sarah Selaihis tilstedeværelse skal implisitt fortelle oss at hun vet hva som skjedde under opptøyene, fordi hun var der selv og kan bekrefte eller avkrefte mediens versjon. Hun bruker altså egen erfaring som belegg. Hjemmelen i dette tilfellet blir derfor: ”når en var til stede, kan en også bekrefte at mediene overdriver”.

Belegget (B₂) i det andre sideordnete argumentet (S2) kommer litt lenger ned i innlegget, der hun forteller om hvilke tiltak som ble gjort når opptøyene startet: ”det første vi vaktene gjorde, var å evakuere barna, og få dem i sikkerhet.” Demonstrasjonsvaktene tok altså ansvar og hadde noenlunde kontroll over situasjonen. Hjemmelen forutsettes til å være: ”ettersom vaktene fikk barna i sikkerhet, ble de ikke brukt som skjold”. Og dersom barna ikke ble brukt som skjold, fremstiller mediene saken ubalansert, jamnført hovedpåstanden. Her finner vi også et underordnet argument (U_{1,2}) som står i et hierarki for det andre sideordnete argumentet. Påstanden (P_{1,2}) i dette underordnete argumentet, ”det første vi vaktene gjorde, var å evakuere barna, og få dem i sikkerhet”, fungerer som belegg i det andre sideordnete

argumentet (S2). Skribenten forteller om politiets innsats under demonstrasjonen, og hevder at de ”gjorde ingenting”. Dette elementet fungerer da som belegget (B_{1,2}) for påstanden i det underordnete argumentet. Hjemmelen blir dermed: ”da politiet ikke gjorde noe, var det vaktene som fikk barna i sikkerhet”.

Det tredje belegget (B₃) for hovedpåstanden finner vi lenger ned i innlegget: ”det var bare en liten del av demonstrantene som var med på dette bråket”. Argumentet forutsetter da hjemmelen til å bli: ”hvis bare en liten del av demonstrantene (og ikke alle) er skyld i bråket, så gir mediene en ubalansert fremstilling”. Skribenten ser vi hevder implisitt at mediene fremstiller saken som om alle demonstrantene deltok i opptøyene, og dette forsøker hun å dokumentere ytterligere for: ”at 100-200 bråkmakere skal representere de 3000 demonstrantene, er rene vanviddet”. Dette elementet i argumentet fungerer da som ryggdekning (R_{1,3}) for hjemmelen. Når *Sarah Selaihi* i belegget sier det bare var en liten del av demonstrantene som var med på bråket, er det de 100-200 demonstrantene hun referer til.

Belegget (B₄) i det fjerde og siste sideordnete argumentet finner vi nederst i innlegget. *Sarah Selaihi* mener mediene retter oppmerksomheten mot de mindre viktige sidene av Israel-Palestina-konflikten. Derfor oppfordrer hun Si ;Ds lesere til å ”se hva dette virkelig handler om”. Å bruke barn som skjold i et demonstrasjonstog mener hun altså ikke er det Israel-Palestina-konflikten handler om, og den underforståtte hjemmelen blir derfor: ”hvis mediene bare fokuserer på bråkmakere eller at demonstrasjonsvaktene bruker barna som skjold, så fremstiller de saken ubalansert”. På mange måter oppsummerer det fjerde siderargumentet hele innlegget til *Sarah Selaihi*, og det siste belegget blir det viktigste i hennes resonnering. Hjemmelen har også fått ryggdekning (R_{1,4}) som en ekstra dokumentasjon på viktigheten til det siste belegget. Hun sier: ”fokuset på at barn og kvinner dør i Palestina, (har) gått over til å handle om unggutter som raserer byen”. Dette vil nok virke plausibelt for de fleste og den generelle regelen i hjemmelen kan aksepteres.

I motsetning til i de fleste andre innleggene jeg til nå har undersøkt, er mange (første, andre og tredje) av de sideordnete argumentenes påstander begrunnet med belegg som er basert på skribentens egne erfaringer. *Sarah Selaihi* gir på sett og vis innlegget mer tyngde og troverdighet ved å kunne vise til egne opplevelse av hendelsesforløpet, siden det er få som kan protestere på hvordan akkurat *Sarah Selaihi* opplevde demonstrasjonen. Derfor kan vi i disse tilfellene lettere godta den generelle regelen i hjemmelen: overgang fra belegg til påstand blir mer akseptabel. Samtidig må vi stole på at det hun forteller oss er den riktige fremstillingen, og flere kan være kritiske og sette hennes objektivitet og pålitelighet under tvil. Hennes egne øyenvitneskildringer fungerer også som ryggdekning i det tredje

sideordnete argumentet. Med andre ord er det ingen reell dokumentasjon hun viser til. For at hun skal få tilslutning til disse argumentene, må leserne velge å tro på henne. Samtidig bygges hovedpåstanden opp med flere belegg, noe som virker styrkende på argumentasjonen, og innlegget tilegnes et større potensial for overbevisning.

Belegget i det fjerde sideordnete argumentet er på den andre siden både en idealistisk uttalelse og hennes egen vurdering av hva som anses å være konflikten kjerner. Likevel, bedømmer man det relevante med unggutter som raserer deler av Oslo opp mot barn som dør i Palestina, vil gjerne ungguttene rasing komme til kort. Derfor vil skribenten sannsynligvis få medhold i at mediene fremstiller saken feil, fordi såkalte ”uvesentligheter” i Midtøsten-konflikten er i medias fokus. Man forstår likevel at demonstrasjonen blir brukt til å fremme innleggets intenderte hovedbudskap; ”Støtt Palestina nå!”, et budskap som ytterligere understreker poenget i *Sarah Selaihi* diskusjon om den urelevante medievinlingen. Innlegget til *Sarah Selaihi* kom dessuten på trykk mens krigen fortsatt raste i Midt-Østen, og var på denne måten et veldig aktuelt tema i januar 2009⁸⁷. Med demonstrasjonen i Oslo som bakteppe, blir innleggets tema desto mer aktuelt, og det kan styrke innleggets potensielle gjennomslagskraft.

Oppsummering teksten Si ;D, del 2: argumentanalyser

I siste del av analysen har jeg undersøkt argumentasjonen i fem utvalgte innlegg fra Si ;D. Argumentene i innleggene så vi har en variert oppbygging, og skribentenes resonnering overbeviser i svært ulik grad. I hvert innlegg, med unntak fra 2005, brukes ryggdekning i resonneringen for å veie opp for eventuelle svakheter ved hjemmelens implisitte premiss. Vi så imidlertid at skribentenes egne oppfatninger, egne erfaringer eller vage henvisninger blir brukt som ryggdekning framfor dokumenterte, pålitelige fakta, og ryggdekningene vil på denne måten ha en mindre overbevisende effekt. Muligens skyldes denne tendensen en forventning om at de underforståtte hjemlene vil bli akseptert og at en bruk av en mer omfattende kildedokumentasjon ses overflødig. Det vil forklare flere av de tvilsomme hjemlene.

I tre av innleggene (2006, 2007 og 2008) brukes styrkemarkører for å moderere styrkegraden til påstanden. Med unntak av innlegget fra 2007, uttrykkes det svak modalitet, det vil si usikkerhet rundt påstanden, i de argumenter hvor styrkemarkørelementet blir benyttet. Skribentene viser på denne måten en viss beskjedenhet rundt egen argumentasjon.

⁸⁷ Et søk i ATEKST viser en omfattende dekning av krigen med mellom 500 og 1000 artikler daglig.

På den andre siden mangler samtlige argumenter gjendrivelse, slik at ingen av skribentene tar forbehold for tenkte innvendinger til påstanden. Når skribentene ikke problematiserer påstandenes potensielle ugyldighet, blir skribentene mer entydige og konstaterende i sin resonnering.

Analysen viste at innleggene ”dokumenteres” mer og mer i form av en ryggdekning. I 2005 brukes ikke dette elementet overhodet, men frem til 2009 ser vi at hjemlenes tvilsomme premiss oftere styrkes med ryggdekning. Tendensen viser en større evne til å resonnerer hos skribentene. Ellers viste analysen ingen klare utviklingstendenser, og jeg fant mangler i skribentenes argumentasjon i alle fem innlegg. Innleggenes relevans i forhold til kontekst varierer, men så er det også relativt hvilken kontekst som synes aktuell for leserne – som ungdom vil kanskje livsstil og klær være like aktuelt og viktig tema som en 6-timersdag i arbeidslivet. Skribentene vil nok en gang ha varierende muligheter for å overbevise sine lesere. Endelig så vi at flere av skribentene skriver fra et holdningsbasert utgangspunkt. Med en gjennomgående subjektivitet i argumentasjonen er skribentene mer avhengig av at leserne allerede deler deres oppfatninger, dersom skribentene skal få tilslutning til sine meninger. *Sarah Selaihi* vil muligens få tilslutning uavhengig av å ha medhold hos leserne på forhånd, fordi det er vanskelig å opponere mot hennes selverfarte opplevelser.

Gjennom denne analysen har vi sett på sentrale trekk ved teksten Si ;D og på debattsidens kontekster. Siste del av denne diskursanalysen gjenstår: hvordan skal vi forstå debattsiden Si ;D som tekst i lys av sin kontekst? Sagt på en litt annen måte; hva kjennetegner Si ;D som diskurs?

*"[...] en kan umulig bli tatt seriøst i en norsk avis hvis en skriver på "sms-språk".
j18oZlo zom zynz zmoz-zpråk r zhikkli uzeriøzt, lizzm, Si ;D 24. februar 2005.*

7 Diskursen Si ;D

Målet med oppgaven er å undersøke hva som kjennetegner Si ;D som diskurs. Med bruk av en diskursanalyse, der jeg har gått kvantitativt og kvalitativt til verks, har jeg avdekket flere utviklingstrekk og tendenser ved debattsiden. I dette kapitlet vil jeg drøfte funnene mine opp mot oppgavens teoretiske rammeverk og mine forskningsspørsmål som jeg stilte innledningsvis i denne oppgaven.

7.1 Diskurskonstituerende tendenser

7.1.1 Konseptet Si ;D

Analysen viser at Aftenpostens strategi med Si ;D kan knyttes opp mot flere av grunnene Maasø, Sundet og Syvertsen fant i sin studie om hvorfor medieorganisasjonene velger å satse på økt publikumssatsning. Selv om redaksjonen ikke nevner samtlige årsaker direkte, kan en likevel anta at årsaker som merkevarebygging og innovasjon også har vært en del av Aftenpostens strategiske satsning med Si ;D. Under vil jeg nærmere diskutere disse årsakene og hvilke andre strategier Aftenposten har lagt vekt på i etableringen av Si ;D.

Aftenpostens etablering av Si ;D, skjedde i en tid da papiravisenes opplagstall var i endring. I de siste årene har papiroplagene til de største avisene i Norge gått jevnt nedover, og flere og flere lesere bruker de digitale medieplattformene til nyhetslesning. Den økte konkurransen mellom papiravisene og de digitale mediene har dermed skapt et behov for å bedre leserlojaliteten, spesielt med tanke på at de yngre leserne bruker mye internett og sosiale medier i hverdagen. Aftenpostens håp er at nåtidens unge lesere danner et såpass godt forhold til avisen, at de i fremtiden fortsetter å lese avisa, eller i det minste fortsetter å bruke Aftenposten som debattforum. Med Si ;D skal altså Aftenpostens fremtidige lesere og debatt deltakere sikres, og da helst i form av nye abonnenter.

Aftenposten tjener ingenting på Si ;D på nåværende tidspunkt, da selve deltakelsen på Si ;D er gratis for brukerne⁸⁸. Strengt tatt har Aftenposten mer utgifter med Si ;D enn inntekter, da avisen blant annet har daglig premiering av "Dagens Innlegg" og sporadiske konkurranser med kostbare premier. Si ;Ds papirutgave er i tillegg annonsefri, så avisen innhenter ingen direkte annonseinntekter fra debattsiden. Fortjenesten med Si ;D vil kun komme fra betalende abonnenter, men hvor mange nye lesere Aftenposten har fått og hvor

⁸⁸ Med unntak av SMS-innleggene. Disse koster en krone å sende inn, men fortjenesten på disse innleggene vil være så liten at den knapt er av betydning.

mange av disse som har vært Si ;D skribenter, vil ikke kunne stadfestes før en gang i fremtiden. Etableringen av debattsiden vil slik være et forsøk på å styrke avisens fremtidige inntjeningsmuligheter, enn om i en usikker grad.

Hovedandelen av Aftenpostens lesere er voksne og med Si ;D henvender avisen seg til en gruppe som i utgangspunktet ikke er avisens primære målgruppe, og som viser seg å være de mest illojale papiravisleserne. Si ;D er på denne måten en risikosatsning for avisen. Aftenposten valgte også, interessant nok, å satse på konseptet *debatt i avis*, og det gjorde avisen til relativt nyskapende tilbake i 2005. På dette tidspunktet fantes det ingen lignende tilbud for ungdom i norske riksaviser. Aftenposten har da hatt mulighet til å sette en standard før det dukket opp nye, lignende konsepter i andre aviser (som først kom i 2008). En etablering av et ukjent konsept lenge før lignende konsepter kom til, kan slik ha gitt Aftenposten en fordel i kampen om de unge leserne.

Godt etablerte merkevarer, som fremstår troverdige og seriøse, kan skape større lojalitet hos brukerne, og samarbeid med institusjoner som Stortinget, Litteraturhuset og NRK bygger opp under disse egenskapene. Si ;Ds merkevarestrategi bygger slik opp under en profil som seriøs debattaktør. Si ;D på radio, i aviser og som bok gir dessuten debattsiden en omfattende og potensielt landsdekkende omtale, og denne omtalen kan ha gjort flere unge og ikke-abonnenter oppmerksomme på debattsiden. Ikke minst kan omtalen ha gjort betydningsfulle beslutningstakere mer oppmerksomme på Si ;D. Innlegg brukt ved disse institusjonene gir også et signal til skribentene om at de blir tatt på alvor, noe som kan være en viktig investering i det lojalitetsforholdet som Aftenposten forsøker å få til skribentene. Strategien kan på denne måten gi Aftenposten et ytterligere fortrinn i kampen om de unge leserne: Aftenposten er avisa en bør skrive inn til og lese, hvis en ønsker å bli hørt.

Når det gjelder døgndrifting av tjenestetilbudet og muligheter for umiddelbar respons, er ikke disse strategiene like relevante for Si ;D på papir som de ville vært for nettsiden til Si ;D. Analysen viste at nettsiden heller ikke har vært et nevneverdig satsningsområde for Aftenposten. Nettsiden oppdateres ikke like ofte som papirutgaven, og kommentarfelt til publiserte innlegg opprettes kun i få tilfeller. Den manglende nettsatsningen ble begrunnet med et ønske om kontroll, men også for å holde et høyere nivå på debattene. Studier viser imidlertid at nettdebatter ikke er så usaklige eller irrasjonelle som man kan få inntrykk av, og de fleste deltakerne begrunner sine påstander (Skogerbø & Winsvold 2008:41-43). Med andre ord er det ikke sikkert at nettdebatter på Si ;D vil være av semre kvalitet enn debatter i papirutgaven. En større satsning på internett kunne i tillegg gjort debattene på Si ;D mer aktuelle og ikke minst mer tilgjengelige for de som ikke fikk et innlegg på trykk i

Aftenpostens papirutgave. Når vi også vet at ungdommene kan bruke tid på å engasjere seg og skrive inn til Si ;D, vil en satsning på nett gi muligheter for et raskere og mer oppdatert engasjementet. På den annen side, som tidligere vist, er ikke tilgjengelighet til debatter en garanti for deltakelse og engasjement. Det er heller ikke på nettet man, ifølge Skotheim, treffer på de voksne som ungdommene gjerne vil nå (IO1). Nettsidens funksjon kan slik anses for å være litt overflødig. Samtidig gjør det papirutgaven mer attraktiv som debattforum. Dette er en fordel da Si ;D tross alt er opprettet på papir for å trekke til seg unge leserne til Aftenpostens papirutgave. En storsatsning på nett kan i verste fall bidra til at Si ;Ds papirutgave mister de leserne som Aftenposten har investert så mye i.

Aftenposten hadde altså et kommersielt formål med Si ;D da avisen satset på debattsiden. Etableringen av Si ;D var på denne måten et strategisk grep for å kapre de yngre lesere og sikre fremtidig kapital. Gjennom lojalitetsbygging, omfattende merkevarebygging og et innovativt konsept har Aftenposten skapt et produkt som på vegne av avisen har blitt tildelt et stort ansvar.

7.1.2 Konstruerte debatter

Hva som står på trykk og hvem som får komme til orde på Si ;D, er ikke helt tilfeldig. Fra analysen fremgår det at redaksjonen daglig velger ut innlegg de mener er viktig å få frem, som er gode, og som stimulerer til debatt. Hensikten er å fange interessen til leserne og holde på den. Redaksjonen redigerer også innleggene i betydelig grad, hvilket gir en effekt av at skribentene fremstår som flinke. I tillegg fremgår det fra analysen at særlig gode skribenter løftes frem, og at faste skribenter brukes til å holde debattene på et høyt og stabilt nivå. Velformulerte innlegg og flinke skribenter vil på denne måten fremme egenskaper som kvalitet og dyktighet, og det vil bidra til å gi debattsiden et større preg av troverdighet og legitimitet.

Analysen viste også at tematikken ikke alltid var farget av hendelser i samfunnet eller nyhetene ellers, og at debatter noen ganger fremmes på grunn av en økende interesse rundt det enkelte tema. Skribentene bidrar slik til å skape dagsorden på Si ;D, fordi skribentene tar opp temaer de selv synes er viktige og interessante⁸⁹. På den annen side vil de innlegg som kommer på trykk bero mye på den utvelgelsesprosessen redaksjonen gjør i forkant av publisering. Innleggene plukkes ut, leses, vurderes, godkjennes og settes på trykk av redaksjonsmedlemmene. Riktignok er temaet i innlegget noe skribentene avgjør så å si selv,

⁸⁹ Her kunne det ha vært interessant å undersøke *i hvilken grad* redaksjonen forholder seg til nyhetsbildet og samfunnsaktuelle hendelser for å gjøre Si ;D ekstra aktuell. Det var imidlertid ikke mulig for meg å undersøke dette aspektet ved mitt materiale fullt ut, da spørsmålet først vokste frem i oppgavens slutfase.

men har temaet vært mye omtalt, velges innlegget bort. Engasjementet er derfor til tider regissert og konstruert, og gir etter sigende ikke det helt fulle bildet av hva ungdommene er opptatt av.

Aftenposten hevder selv at Si ;D avliver myten om at ungdom ikke er engasjerte, og myten om at ungdom bare er engasjert i ”ungdomsting” (intern powerpoint-presentasjon, Aftenposten, 2006). Da mange av skribentene tilsynelatende er politisk engasjerte, vil karakteristikken som Aftenposten har på Si ;D-skribenten være nokså like avisens beskrivelse av sine voksne lesere. Jeg mener likevel at Aftenposten er litt for generaliserende når de hevder ungdom, som en enhetlig gruppe, er engasjerte, og vil heller argumentere for at Si ;D bekrefter myten om at *noen*, framfor alle, ungdommer er engasjerte. Jeg er til og med tilbøyelig for å hevde at ungdom fra enkelte ressurssterke bydeler og deler av landet får engasjere seg oftere enn andre, da analysen viste indikasjoner på at redaksjonen oftere får inn stemmer fra et artikulert og ressurssterkt mindretall. Fordi jeg ikke har den hele oversikten over hvor skribentene kommer fra, skal jeg imidlertid være forsiktig med å konkludere med nettopp dette. Tendensen er like fullt påfallende.

Analysen viste også at forholdet mellom samfunnsorienterte og ungdomsrelaterte temaer holdt seg på noenlunde samme nivå, men at de samfunnsorienterte temaene var i en liten overvekt. Tematikken varierte imidlertid fra utvalg til utvalg, så for det enkelte tema fantes det ingen klare utviklingstendenser. Funnene påviser dog Aftenpostens teori om at skribentene ikke bare er engasjert i ”ungdomsting”. På grunn av en manglende oversikt over hvilke innlegg som blir valgt bort, kan jeg ikke med sikkerhet si at min fordeling gjengir et fullgodt bilde av hvilke temaer ungdommene er *mest* opptatt av. Men slik det fremgår på trykk, er skribentene delvis opptatt av samfunnsorienterte temaer og delvis opptatt av ungdomsrelaterte temaer.

Da innholdet på Si ;D til syvende og sist velges ut av Aftenposten, er ungdommene, etter min mening, bare i en viss grad med på å sette agendaen. Innholdet, og derav engasjementet, blir slik regissert, konstruert og formet mer av redaksjonen enn av ungdommene selv. Til tider løftes det dessuten frem et engasjement som i utgangspunktet kanskje ikke hadde vært der, slik at enkelte debatter fremstår større enn det de egentlig er. Konkurranser og redaksjonens oppfordringer til å skrive om enkelte temaer kan fremme et engasjement som lå latent hos ungdommene fra før. Men premiene kan også være eneste motivasjon til å skrive inn til Si ;D. Utformingen av Si ;D vil jeg derfor hevde bidrar til å gi et mindre representativt bilde av hva som opptar ungdommene mest, hvor store eller små debattene faktisk er, og hvor gode skribentene egentlig er til å skrive.

7.1.3 Debattformidleren Si ;D

Vi forstår at også en idealistisk tanke lå bak etableringen av Si ;D. Aftenposten ønsket å gi ungdom større plass i avisen og en stemme i den offentlige debatt. Si ;D har slik åpnet et offentlig rom som tidligere har vært relativt lukket for ungdommer mellom 13 og 20 år. Aftenpostens fyller derfor mye av sin demokratiske samfunnsrolle ved å gi denne målgruppen en mulighet til å delta i offentlige diskusjoner. Fordi debattsidens hensikt var å gi de stemmeløse i samfunnet en stemme, vil Si ;D også kjennetegnes som en idealistisk diskurs.

Jeg vil likevel hevde at det offentlige rommet som ungdommene tilbys, har et begrenset utgangspunkt. Blant annet gjør debattsidens størrelse at kun et fåtall ungdommer får ytret seg ad gangen og potensielle innspill vil på denne måten bli utelatt fra debattene. På Si ;D er det med andre ord ikke rom for alle som vil delta. At gjengangere tidvis velges bort slik at nye stemmer løftes frem, bedrer situasjonen noe, men når det som avgjør om et innlegg får komme på trykk, er hvor godt innlegget er skrevet, og hvorvidt skribenten kommer med et nytt innspill i en debatt, vil innlegg som ikke oppfyller disse kravene stå i fare for å bli valgt bort. Skribentene har dermed ulike muligheter til å delta. Da det også er gode diskusjonsferdigheter som er det fremste premisset for å få delta på Si ;D, er debattene på Si ;D, relativt sett, mer åpne for de få artikulerte skribentene og mer lukket for de mindre veltalende skribentene.

Debattene på Si ;D skjer også under mindre frie former. Habermas argumenterte for at deltakere i den offentlige debatt bør vurderes etter diskusjonsferdighetene framfor deltakernes sosiale status. Det han ikke er like tydelig på, er *hvem* som skal stå for denne vurderingen, men jeg har tolket det dit hen at det først og fremst er debatt deltakerne selv som skal avgjøre hvor holdbart et argument er eller ikke. Fordi innleggene er avhengig å få innpass på Si ;D av redaksjonen, vil jeg hevde at det er Si ;D-redaksjonen som først og fremst står for bedømmelsen av skribentenes diskusjonsferdigheter. Dermed er det ikke deltakerne selv, men et eksternt ledd i debattsituasjonen som legger premissene for hva et godt argument er, hvilke debatter som er viktige, og hvorvidt ferdighetene til skribentene er gode. Si ;D som debattarena er på denne måten en mer ”innrammet” offentlig sfære, der diskusjonene skjer innen de rammene som redaksjonen setter. Redaksjonen inntar en tydelig ordstyrerrolle hvis praksis bygger opp under en mindre deliberativ prosess.

Hvorvidt diskusjonene og argumentasjonen på Si ;D *kan* vurderes som rasjonelle, gode og fornuftige, er en annen sak. Analysen viste at skribentenes diskusjonsferdigheter er noe mangelfulle. Flere av skribentene var nokså partiske i sin resonnering, overbeviser i mindre grad og tok det for gitt at enkelte opplysninger og konklusjoner er kjensgjerninger. Dessuten

viste analysen at enkelte av skribentene nærmest forkaster opponentenes synspunkter, og tar lite hensyn til potensielle innvendinger og motstandernes ståsted. Måten skribentene argumenterer på, går slik på tvers av flere av idealene for god deliberasjon. Vi må imidlertid ta med i beregningen at det er begrenset hvor mye skribentene får sagt på den lille spalteplassen, og deler av innleggets opprinnelige form forsvinner i redigeringen. Jeg vil likevel hevde at redigeringen bidrar til å løfte innholdet i innleggene framfor å svekke det, derfor vil plassmangelen ha mindre å si for hvor godt eller dårlig innlegget fremstår.

Tendensen med mangelfull argumentasjon svekker dog ikke Si ;Ds *rolle* som debattformidler for ungdom i betydelig grad. Da ungdom gjerne anses for å være i prosessen til å bli fullverdige voksne (Bergestuen et al. 2006:4), vil det være urimelig å forvente at ungdommer ordlegger seg på samme måte og argumenterer med samme ferdigheter som voksne. Dersom ungdommene *ikke* fikk bruke sitt eget språk, egne formuleringer og egen måte å argumentere på, ville man sannsynligvis ekskludert flere i denne målgruppen fra den offentlige debatt. Med en mangelfull argumentasjon og mindre overbevisning oppstår også mulighetene til å *skape* mer debatt: grunnet svak dokumentasjon og subjektive meninger inviteres det nærmest til innvendinger. Debattsiden har med andre ord et *potensial* for å skape en god deliberativ prosess. Dessuten oppnår skribentene større autentisitet og troverdighet, som etter kjente retoriske prinsipper (Kjeldsen 2004) er viktige egenskaper å inneha når en formidler et budskap, ved å bruke egen argumentasjon, ord og uttrykk. Skribentene uttrykker seg på denne måten mer ”riktig” i forhold til målgruppen, og det kan være viktig for skribentenes muligheter til å overbevise sine lesere.

Flere av innleggene kan det dog være vanskelig å opponere mot. Som vi har sett i analysen, handler flere av temaene på Si ;D om personlige erfaringer, opplevelser og historier som ikke direkte stimulerer til debatt. Ikke alt som diskuteres på Si ;D, omhandler altså politikk, men Si ;D som debattformidler for ungdom ville kanskje ikke fungert like bra dersom Si ;D kun hadde rom for debatter om krig, fred og politikk. Det vet vi blant annet fordi ungdommene selv har ønsket debatter om andre temaer. Innlegg som tilsynelatende bare interesserer skribentene, vil på denne måten være nødvendige på Si ;D, spesielt med tanke på at ungdommenes engasjement er essensielt for videre drift av debattsiden. Langt på vei kan man derfor omtale Si ;D som det Wahl-Jorgensen kaller en ”oppslagstavle” av meninger, vel så mye som et forum for debatt.

Å slippe til ungdommenes egen måte å argumentere på, kan altså bidra til at debattene lettere holdes i live. Analysen viste imidlertid lite antydninger til at debattene florerte på Si ;D, da antall motinnlegg totalt på Si ;D var få i forhold til nye innlegg. Analysen viste

imidlertid en utjevning av motinnlegg og nye innlegg i 2009, og dette kan være en indikasjon på at det i 2009 var flere diskusjoner på Si ;D enn tidligere. Analysen viste på den annen side at antall debatter kan variere etter sesong og interesse; og det kan ha hatt innvirkning på materialet. Siden funnene ikke er konsistente, skal jeg være forsiktig med å slå fast at andelen debatter er større enn før. Tendensen er like fullt at Si ;D består av *flest* nye innlegg, og hvis uenighet skal styrke kvaliteten på debattene, vil diskusjonene på Si ;D på denne måten gi et mindre mangfold av veloverveide meninger.

Totalt sett er det flere aspekter ved Si ;D som ikke helt etterfølger sentrale perspektiver på offentlighet og et deliberativt demokrati. Det å ha Aftenposten som kontekst, kan imidlertid være til debattsidens fordel og bedre forutsetningene for Si ;Ds rolle som ungdommens debattformidler. Egenskaper ved Aftenposten, som at avisen er en av Norges største meningsbærende aktører, vil kompensere for mange av svakhetene ved Si ;Ds debatter. Da Aftenposten fremmer verdier som legitimitet og troverdighet⁹⁰, vil man sannsynligvis tolke og lese Si ;D innen samme troverdighetsdiskurs. Plasseringen av debattsiden er slik en styrke for Si ;D, og ikke minst for ungdommene som får komme på trykk. Utvalgte innlegg tilegnes dermed en større relevans, og det kan være viktig for den enkeltes skribents påvirkningsmuligheter.

Basert på debattene alene derimot, der vi finner uholdbare argumenter, mer personlige temaer og skribenter som ikke viser videre innsikt i motstanderes synspunkter, er det dog nærliggende å hevde at Si ;D som debattformidler fungerer mindre godt. En slik vurdering av debattsiden er imidlertid lite nyansert, og det må tas i betraktning at selve målgruppen kan ha vurdert innleggene som plausible, temaet interessant og synspunktene logiske. For ungdommene kan det derfor hende at debattene virker gode og meningsfulle. Til syvende og sist vil dette være av avgjørende betydning når det gjelder hvor godt Si ;D fungerer som debattformidler for ungdom: debattsiden er tross alt for denne målgruppen og ikke for voksne.

7.1.4 Veslevoksne innlegg?

Analysen viste en utvikling som ikke nødvendigvis er så konsistent når det gjelder innholdet i innleggene. Vi kan likevel skimte en merkbar forskjell på utvalget i 2005 og på utvalget i 2009. Blant annet forsvinner mykere innhold som dikt og anmeldelser ut av materialet fra 2007, og chattespråket forvinner helt etter 2005. Omfanget på innleggene har også blitt større, Si ;D trykker færre SMS-bidrag, og den totale andelen innlegg pr. utgave har gått ned.

⁹⁰ Radar, Aftenpostens medialab slik den var i 2007. URL: <http://cache.aftenposten.no/radar/aftenposten/#historikk>, [Lesedato 11.6.2009].

Fordelen med større innlegg er at skribentene får mer rom for resonnering og utbrodering. Da skribentene sender inn færre og færre SMS-bidrag, kan dette være et tegn på at flere skribenter argumenterer mer enn før, og følgelig at debattsiden inneholder mer resonnerende, og således mer overveiende, innlegg enn tidligere. Ulempen med færre innlegg per utgave er imidlertid at færre skribenter får uttale seg på Si ;D. Samtidig bidrar færre innlegg til at de trykte innleggene automatisk tilegnes en større relevans og viktighet. Dette er en praksis Si ;D-redaksjonen allerede benytter seg av med ”Dagens innlegg”. Ved å fremheve noen få innlegg framfor mange, vil de utvalgte innleggene stikke seg mer ut, og ha større muligheter til å påvirke og overbevise leserne. Siden de tidligere stemmeløse får bedre muligheter til å bli hørt, bygger tendensen opp om det idealistiske kjennetegnet ved diskursen Si ;D.

Fordi Si ;D var den første debattsiden for ungdom i en norsk avis, var avisdebatt for ungdom tidligere et nokså ukjent fenomen. Skribentene har med andre ord vært nødt til å tilegne seg debattkunnskapene gjennom praksis. Fenomenet bekreftes av analysen, der enkelte skribenter etter hvert lærte seg sjangeren, og sendte inn bedre bearbejdede innlegg til redaksjonen. Innleggene bærer litt preg av dette, da skribentene over tid bruker mindre chattespråk og større plass på å argumentere. Når Si ;D også fungerer som et rekrutteringstiltak for å få flere inn på voksendebatten, vil det være naturlig at skribentene etter hvert legger fra seg umodne formuleringsvaner. En innholdsmessig kvalitet har slik blitt opparbejdet over tid, og det bidrar til å forsterke det kvalitetsmessige kjennetegnet ved Si ;Ds diskurs.

Hågvar mener papiraviser gjerne plasserer tekster med beslektede temaer på samme side, og vi vil på den måten lese disse tekstene i sammenheng, selv om det nødvendigvis ikke var ment slik (Hågvar, 2007:33). Kultur-delen er seksjonen i Aftenposten hvor det lettere nyhetsstoffet blir presentert. I et forsøk på å gi hverdagsutgavene et mer seriøst uttrykk, har de litt mykere innlegg blitt forflyttet over til helgeutgavene. Likevel får debattsiden et mer halvseriøst og lettfattelig uttrykk; mye fordi omgivelsene rundt, med tegneserier og På Skråss og lignende, tilsier at det er slik debattsiden skal forstås. Det faktum at debattsiden ikke bare består av debattinnlegg forsterker dette inntrykket. Dermed vil Si ;D, uansett hvor mye debattsiden frontes som seriøs og troverdig, bære et visst preg av *umodenhet*. I tillegg er Si ;D er plassert separat fra de andre meningssidene i Aftenposten, og den markante atskillelsen understreker det umodne uttrykket. Tekstsamspillet, plasseringen i avisa og bruken av ungdomssjargong er dermed toneangivende for hvordan vi forstår diskursen Si ;D: mykere og halv voksent. Med en annen plassering i avisa, ville kanskje uttrykket blitt oppfattet helt

annerledes.

Tendensen må imidlertid ses i sammenheng med at redaksjonen forsøker å bevare det ungdommelige ved innleggene. Debattsidens innlegg vil jeg likevel si fremstilles på en nokså ambivalent måte. På den ene siden redigeres innleggene såpass mye at språket går fra å være nokså umodent (med mye skrivefeil og gjentakelser) til mer modent (med feilfritt språk og tilspissing av innhold), mens debattsidens uttrykk på den andre siden skal fremstå som ungdommelig og lekent. En slik presentasjon av Si ;Ds innlegg bidrar til å gi debattsiden et veslevoksant preg, men det gjør også debattsiden mer autentisk, fordi innholdet til syvende sist skal speile og representere målgruppen. Debattsidens ambivalente uttrykk er på denne måten noe av det som særpreger Si ;D.

Når man i debattinnlegg og leserbrev kan skrive om hva man vil, hvordan man vil, samtidig som man holder seg kortfattet, forståelig og noenlunde saklig (Brurås 1999), er denne sjangeren mindre fastsatt. Med andre ord finnes det ikke en helt tydelig mal for hva et debattinnlegg skal handle om, og hvordan det skal bygges opp. Si ;Ds innlegg og tekstsamspill gjør at debattsidens uttrykk ligger i krysningen mellom et tradisjonelt leserbrevspalte og en blogg. En *blogg* (engelsk: *weblog*) kan kjennetegnes som en nettside som oppdateres jevnlig med innlegg i en omvendt kronologisk rekkefølge på førstesiden (Tømte 2008:7, Fagerjord 2007:171, Fagerjord 2006:151). Noen blogger er temabaserte, mens andre blogger ikke har et bestemt formål. Personlige blogger er gjerne av de vanligste, og Herring, Scheidt, Bonus og Wright (2004) mener denne bloggtypen ligner på dagbokformatet, da det her ofte tas opp personlige temaer, tanker og følelser (Herring et al. 2004, ref. i Tømte 2008). Da skribentene ikke alltid skriver argumenterende innlegg, ikke alltid skriver om politikk eller samfunn, og til tider er personlige i formen, kan Si ;Ds uttrykk minne mye om en personlig blogg. Blogguttrykket er slik et vesentlig trekk ved diskursen Si ;D.

7.1.5 "Hilsen Fotballjenta, 15 år"

Tittelen på dette avsnittet illustrerer hva jeg har vist i analysen. Si ;Ds typiske skribent er oftere ei jente enn en gutt, skribenten er oftere midt i tenåra og skriver under med et kallenavn. Fra 2005 til 2009 så vi imidlertid at skribentene har blitt eldre, flere og flere skriver under med fullt navn, og andelen jente- og gutteskribenter jevnes mer ut.

Debattsiden har hele veien hatt en overvekt av jenter, dog i mindre grad i 2009 enn i 2005. Det er derfor rimelig å si at det er jenter som, oftere enn guttene, er med på å prege debattene på Si ;D. Studier viser også at jenter er de som blogger mest (Schmidt 2007) og det kan ha hatt en innvirkning på både skriveaktiviteten og på hvorfor Si ;D ligner på blogg i

formen.

Færre gutteskribenter kan være en indikasjon på at terskelen for å skrive inn til Si ;D er høyere for gutter enn for jenter. Med en relativt stor andel debatter om ungdomsidentitet og relasjoner, som ofte har blitt forbundet med typiske jentetemaer, kan det også ha vært færre debatter som har slått an hos gutter. Analysen viste i tillegg at guttene spilte på et snevrere temarepertoar enn jentene, der mange gutter skrev om de samme tingene, og det gjør at guttene lettere siles ut. Når det snarere er gutter framfor jenter som faller igjennom, reverseres således de typiske kjønnsrollemønstrene som har preget norske leserbrevspalter. At flere jenter enn før har fått komme til orde kan forklare hvorfor en skjevhet i kjønnsfordelingen på Si ;D ikke ble ansett som et videre stort problem, til tross for at Si ;D på denne måten fungerer mer som en debattformidler for jenter enn for gutter. Likevel, siden jenter har vært en minoritet i offentlige debatter (Aftenposten 13.7.2010), har Si ;D bedret vilkårene for jentebattørene. Jentene har med andre ord fått en større stemme i offentligheten, og dette momentet bidrar ytterligere til å konstituere diskursen Si ;D som idealistisk.

Mens en navneidentifisering kan føre til færre deltakere, har det på den andre siden blitt argumentert for at en anonymisering vil gi et lavere nivå på debattene. Et krav om identifisering kan muligens heve debattnivået på Si ;D, men når argumentasjonsferdighetene til skribentene varierer i den grad som analysen har påvist, vil det i Si ;Ds tilfelle være nødvendig med, slik Flem Devold påpekte, en takhøyde for mindre gode innlegg. Si ;D er avhengig av innlegg for driftskontinuiteten, så terskelen for å delta bør i utgangspunktet være lav. Aftenposten er også i enkelte tilfeller pålagt til å ta forholdsregler om å identifisere ungdommene, fordi; ”når barn omtales, er det god presseskikk å ta hensyn til hvilke konsekvenser medieomtalen kan få for barnet” (§ 4.8). Analysen viste at Si ;D-redaksjonen fulgte Vær Varsomplakatens retningslinjer, der de anonymiserte enkelte skribenter for å beskytte dem mot ufrivillig og uønsket medieeksponering. Fordi enkelte skribenter likevel vil bli anonymisert, vil debattsiden alltid være et forum der ikke alle skribentene tilkjenner seg. En anonymisering av innleggene mener jeg derfor er et nødvendig ”onde” på Si ;D for å opprettholde engasjementet ved like.

Analysen viste at skribentenes gjennomsnittsalder økt fra 2005 til 2009 og flere eldre skribenter enn tidligere har fått komme til orde på Si ;D⁹¹. Funnene minner om det Elvestad fant i sin undersøkelse på leserbrevskribenter i norske lokalaviser: blant annet at leserbrevspaltene ofte domineres av eldre skribenter, hvorav de fleste var menn (Elvestad

⁹¹ På grunn av en stor andel anonyme skribenter, må jeg ta et forbehold om at mine tall antakeligvis ikke viser et nøyaktig bilde av hvordan variablene kjønn, alder og navn egentlig fordeler seg.

2001:22). Noen forskjeller er det likevel mellom Elvestads funn og mine. Til tross for at aldersnittet blant skribentene øker, er de fleste innleggene på Si ;D skrevet av ungdom midt i tenårene, og som vi har sett, er det flere jenteskribenter på Si ;D. Et annet interessant funn er at redaksjonen mener det oftere er de yngre og de eldre ungdommene som sender inn innlegg til Si ;D, men det er som kjent skribentene midt i tenårene som oftest kommer på trykk. Dette indikerer en mulig skjev fremstilling av hvem Si ;Ds typiske innsender egentlig er, og det som står på trykk gjenspeiler sannsynligvis ikke hva som sendes inn av innlegg til Si ;D.

At flere får navnene sine på trykk, må også ses i sammenheng med at Si ;D-redaksjonen har *bedt* skribentene om å signere med fullt navn for å heve nivået på debattene. Analysen gir også inntrykk av at Si ;D-redaksjonen har, bevisst eller ubevisst, satt flere eldre skribenter på trykk for å bedre kvaliteten på debattene. Mye tyder derfor på at Si ;D-redaksjonen har savnet en innholdsmessig kvalitet på innleggene. Tendensene med flere eldre skribenter og en større navnidentifisering kan dermed anses som lite tilfeldige, da Si ;D-redaksjonen har initiert frem dette for å heve nivået på debattene. Nok en gang er kvalitet en egenskap som preger Si ;Ds diskurs.

7.2 Teksten Si ;D i sin kontekst

I oppgaven har jeg vist hvilke trekk som konstituerer Si ;D som diskurs. Diskursen kjennetegnes ved at debattsidens innhold har et mykere uttrykk som ligger nære bloggsjangeren, og at temaene i debattene veksler mellom ungdomskultur, samfunn og politikk. Skribentenes resonnering holdes muntlig og språkb Bruken ungdommelig, innholdet tilpasses modelleserne, og argumentasjonen speiler målgruppen. I analysen har jeg også vist hvordan Si ;D kan kjennetegnes både som en kommersiell diskurs, der det fremste formålet var å sikre Aftenpostens fremtidige lesere, og som en idealistisk diskurs, der avisen ønsker å styrke sin demokratiske samfunnsrolle. Et tydelig skille er det nødvendigvis ikke mellom de to sistnevnte aspekter, da den idealistiske tanken som lå bak beslutningen om å etablere Si ;D, var motivert av et håp om økonomisk fortjeneste.

Videre viste analysen at kvalitet er en viktig egenskap ved diskursen. Denne egenskapen skapes ikke bare ved skribentens innlegg alene, men den fremmes også av redaksjonen gjennom en strategisk utvelgelsesprosess og redigering. Større, men samtidig færre, innlegg gir rom for mer resonnering. Flere eldre og identifiserbare skribenter samt mindre chattespråk har bidratt til å gi debattsiden et mer veslevoksant preg. Kvalitetsaspektet ved diskursen har slik blitt utviklet over tid.

Analysefunnene tilsier at Si ;Ds diskurs har fått et mindre umodent uttrykk i 2009 enn

det diskursen hadde i 2005; diskursen består likevel av enkelte konstanter. Innleggene har i alle utvalgene et lettfattelig språk, og samtlige innlegg bygges opp av en mangelfull argumentasjon med mindre muligheter til å overbevise leserne. Debattsidens uttrykk er ungdommelig og tekstsamspillet gir Si ;D et mer umodent preg. At de fleste innsenderne er jenter, at kallenavn er den vanligste underskriften, og at de fleste innsenderne er ungdom midt i tenårene, er også trekk som synes å være konsistente ved diskursen. At debattene ikke preges mye av nyhetsaktuelle begivenheter, er et annet diskurskonstituerende trekk.

Debattsidens innhold og utviklingstendenser fremstår slik de gjør, mye på grunn av redaksjonens utvalg av innlegg og en omfattende redigeringsprosess. Si ;Ds debatter er på denne måten delvis konstruerte og tilrettelagte av redaksjonen. Selv om redaksjonen redigerer innleggene til det bedre, kan skribentenes debattferdigheter likevel anses som nokså mangelfulle. Debattsiden er heller ikke like åpen i den forstand at debattsiden ikke har plass til alle som ønsker å ytre seg. Til tross for disse begrensningene har Si ;D langt på vei forbedret debattforholdene til ungdom og deres muligheter til å engasjere seg i offentligheten. Ungdom har vært en minoritet i den meningsbærende pressen, og spesielt jenter har vært en forsømt gruppe i offentligheten. Si ;D har på denne måten gitt ungdom en stemme i den offentlige debatt, og på mange måter er det rimelig å hevde at dette hensynet veier tyngst om en skal vurdere hvor godt Si ;D fungerer som debattside for ungdom. Dermed vil Si ;D, til tross for at debattsiden ikke helt lever opp til alle idealer om offentlig debatt, være ungdommers port inn til den sfæren som før var spesielt forbeholdt de artikulerte, de kunnskapsrike og - ikke minst - de voksne. Med denne oppgaven i bakhånd, vil jeg derfor argumentere for at man heretter bør omdefinere og utvide rammeforståelsene for *hvordan* en skal diskutere, og *hva* en skal diskutere i den offentlige sfæren, slik at ungdom kan dra enda større nytte av å delta i avisdebatter.

8 Avslutning – Forløperen Si ;D

I denne oppgaven har jeg undersøkt problemstillingen: *Hva kjennetegner Si ;D som diskurs?*

Denne problemstillingen har blitt besvart gjennom seks forskningsspørsmål innen tre forskjellige temaer: Si ;Ds kontekst, Si ;Ds innhold og Si ;D som debattarena for ungdom, og funnene har blitt diskutert opp mot hverandre. Gyldigheten til de seks spørsmålene har blitt vurdert gjennom en bred kontekstbeskrivelse, en kvantitativ innholdsanalyse, intervjuer av fem tidligere og nåværende medarbeidere i Si ;D og en argumentasjonsanalyse. De metodiske problemene ved denne oppgaven er drøftet i kapittel 3.

Mine teoretiske perspektiver er operasjonalisert i forhold til mine problemstillinger, og samtlige perspektiver har vist seg nyttige i denne oppgaven. En tilsvarende teoritilnærming har også blitt gjort i liknende studier av leserbrevspalter og publikumsdeltakelse, slik at jeg har et godt grunnlag for å velge en liknende tilnærming for denne oppgaven.

Analysen er i stor grad basert på tolkninger. Hva som konstituerer Si ;D som en diskurs, er på denne måten subjektive vurderinger. Mine vurderinger er på samme tid gjort ut fra et tilfeldig utvalgt materiale (med unntak av Si ;Ds medarbeidere). Med et tilfeldig utvalg søker man mot et utvalg der fordelingen ikke påvirkes av andre utenomliggende faktorer. På denne måten kan jeg med større sikkerhet vise til tendenser som har oppstått uavhengig av slike faktorer, og som er påfallende og typisk for Si ;D. Det vil derfor være rimelig å anta at mine resultater vil gjelde for en større del av Si ;D-universet. Jeg har imidlertid ikke undersøkt alle debattfora for ungdom, og har bare gitt et lite utsnitt av verden. Under de forutsetninger om at oppgaven har en fastsatt størrelse, og at jeg har begrenset med tid og ressurser, mener jeg likevel at jeg gitt en valid fortolkning av Si ;D som diskurs.

Naturligvis vil det være flere aspekter ved en oppgave som av forskjellige grunner ikke tas opp, men som kanskje burde blitt det. Som nevnt kunne jeg nærmere ha undersøkt sammenhengen mellom skribentenes kjønn, alder og innleggenes tema, eller sett nærmere på hvordan bilder og illustrasjoner preger fortolkningen av Si ;Ds diskurs. Likevel vil ikke alt regnes som like relevant og mulig å gjennomføre, derfor gjør man seg fortløpende vurderinger av hva som er essensielt for oppgaven. Det har jeg også gjort gjennom hele min oppgave.

Mediene utvikler stadig nye konsepter og er sånn sett i en kontinuerlig forandring. Noen år etter at Si ;D ble lansert i 2005, fant flere debattsider for ungdom veien til norsk papirpresse, og disse debattsidene er sannsynligvis ikke de siste i rekken. Om noen år vil

sannsynligvis situasjonen for ungdom i den offentlige debatt være helt annerledes. Siden dette prosjektet ble påbegynt, har oppmerksomheten rundt feltet ungdom som deltakere i media og i samfunnet økt betraktelig. Rett før denne oppgaven var ferdigstilt, ga Eiri Elvestad og Anne Fogts ut boken *Trenger vi aviser når vi har Facebook? Barn og unges forhold til avis under omstilling* (2010), der forfatterne har undersøkt avisenes forhold til barn og ungdommer fra 1959 til 2009. Tidligere barneombud Trond Viggo Torgersen ble i oktober 2010 utnevnt til leder i et nytt utvalg som skal fokusere på ungdoms innflytelse i samfunnet, og som skal vurdere tiltak som kan bidra til å øke unges makt og deltakelse på ulike arenaer⁹². Våren 2011 skal medieforsker Karoline Ihlebæk starte på et RAM-prosjekt kalt ”Publikumsdeltagelse for barn og unge: Tilretteleggelse, kontroll og redaksjonelle dilemmaer”. Prosjektet forventer jeg har flere likhetstrekk med min oppgave.

Med denne oppgaven ønsket jeg å sette et etterlengtet søkelys på at ungdom slipper til i den offentlige debatt gjennom en strategisk tilretteleggelse fra mediernes side. Det gjenstår å se om Aftenpostens satsning på Si ;D vil gi avisen avkastning i fremtiden. Hvorvidt avisens unge lesere blir trofaste lesere og abonnenter senere i livet, er for tidlig å si noe om, men det vil antakeligvis være målbart om noen år. Det vil også, i årene som kommer, være interessant å følge med på om et konsept som Si ;D har gitt en løsning på hvordan en begrenser papiravisenes opplagsfall. En usikker avisfremtid til tross, det viktigste i denne situasjonen er, slik Ragnhild Fjellro påpeker, at Si ;D har gitt ”ungdom en beskjed om at offentligheten er et sted de også skal ytre seg i” (IO2), hvilket er en kjensgjerning som nå flere og flere medier heldigvis tar mer til følge.

⁹² ”Økt makt til unge”, pressemelding fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. URL: <http://www.regjeringen.no/nb/dep/bld/pressemelder/pressemeldinger/2010/utredning-om-unges-makt-og-deltakelse.html?id=622252>, [Lesedato 29.10.2010]. Utvalget skal legge fram sin utredning til Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet innen 15. desember 2011.

9 Litteraturliste

- Aftenposten*, morgen, 13.7.2010, s. 6-7 i del 2: ”Nettdagbøker får jenter med”.
- Aftenposten*, morgen, 6.8.2010, s. 8-9: ”Jakter på nye målgrupper. Mediebransjen går nye veier”.
- Agderposten*, 30.1.2010, s. 5 : ”Lokal ungdomsblogger for FN”.
- A-magasinet*, 14.5.2010, s.18-24: ” Vi kan ikke leve uten dere!”.
- Allern, Sigurd (2001): *Nyhetsverdier. Om markedsorientering og journalistikk i ti aviser*. Kristiansand: IJ-forlaget.
- Atton, Chris (2009): “Alternative and citizen journalism”, s. 265-278 i: Karin Wahl-Jorgensen og Thomas Hanitzen (red.): *The handbook of journalism studies*. New York: Routledge.
- Bastiansen, Henrik G. og Dahl, Hans Fredrik (2003): *Norsk mediehistorie*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Bell, Allan og Garrett, Peter (1998): *Approaches to media discourse*. Oxford: Blackwell.
- Bergens Tidende*, 18.8.2008, s. 9: ”Med rett til å mene”.
- Bergestuen, Stine Beate, Færø, Marthe Kaasa, Rustad, Einar M., Sletten, Anja og Tømte, Karolin (2006): “*Det beste Aftenposten har gjort for ungdom på 100 år!*”. En kartlegging av ungdoms preferanser i forhold til et eget nettsted på *aftenposten.no*. Universitetet i Oslo: Humanistiske fakultet.
- Bergström, Göran og Boréus, Kristina (2005): *Textens mening och makt. Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. Lund: Studentlitteratur.
- Brekke, Mary (red.) (2006): *Å gripe teksten. Om grep og begrep i tekstanalyse*. Kristiansand: Høgskoleforlaget.
- Brurås, Svein (1999): *Mediekunnskap 4. Avis*. Bekkelaget: NKI Forlaget.
- Buckley, Randi J. (2009): ”Nick eller navn?”, i: *Aftenposten*, morgen, 14.6.2009, s.15 i del 2. *Bullshit*, Engelsk ordbok. Engelsk-norsk/norsk-engelsk. Oslo, Vega Forlag.
- Chambers, Simone (2003): ”Deliberative democratic theory”, s. 307-326 i: *Annual review of political science*, vol. 6.
- Corbett, Edward P.J. (1990): *Classical rhetoric for the modern student*. New York: Oxford University Press.
- Cowling, Lesley (2010): ”The media and the production of public debate”, s. 78-84 i: *Social Dynamics*, vol. 36, nr. 1.

- Cowling, Lesley og Hamilton, Carolyn (2010): ” Thinking aloud/allowed: pursuing the public interest in radio debate”, s. 85-98 i: *Social dynamics*, vol. 36, nr. 1.
- Dagbladet*, 12.2.2007, s. 47: ”Ingen GHB-epidemi”.
- Daglig dekning for nasjonale mediehus. 2. kvartal 2010*. Forbruker & Media. Furusæther, Knut-Arne og Møglestue, Katja, TNS Gallup, 2010.
- Dagsavisen*, 4.3.2007, s. 42 : ”Samfunnsengasjert og skrivefør”.
- Dahl, Ottar (1991): *Grunntrekk i historieforskningens metodelære*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Dahlgren, Peter (red.) (2007): *Young citizens and new media: learning for democratic participation*. New York: Routledge.
- Delli Carpini, Michael X., Cook, Fay Lomax og Jacobs, Lawrence R. (2004): “Public deliberation, discourse participation, and citizen engagement: A review of the empirical literature”, s.315-344 i: *Annual review of political science*, vol. 7.
- Ekegren, Per (1997): “Case-studie”, s. 45 i Olav Korsnes, Heine Andersen og Thomas Brante (red.): *Sosiologisk leksikon*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Elvestad, Eiri (2001): *Leserbrevskribenter: en studie av de som skriver leserbrev i lokalaviser*. Institutt for sosiologi og statsvitenskap. Trondheim, Norges teknisk-naturvitenskaplige universitet.
- Elvestad, Eiri (1999): *Kommunikasjon mellom mennesker i media. En analyse av lokalavisenes leserbrevspalter*. Masteroppgave i sosiologi, våren 1999. Trondheim: Norges teknisk-naturvitenskaplige universitet.
- Enli, Gunn Sara og Skogerbø, Eli (red.) (2008): *Digitale dilemmaer. Nye medieformer, nye utfordringer*. Oslo: Gyldendal Akademisk Forlag.
- Enli, Gunn Sara og Syvertsen, Trine (2007): “Participation, play and socialising in new media environments”, s. 147-160 i: *New media worlds: challenges for convergence*. Virginia Nightingale og Tim Dwyer, Melbourne: Oxford University Press.
- Enli, Gunn Sara (2005): ”Fenomenet SMS-TV. Institusjonelle strategier og semiprivat interaksjon”, s. 116-135 i: *Norsk Medietidskrift*, årg.12, nr. 2.
- Fagerjord, Anders (2007): “Å skape fra en mal: preskripter i personlige medier”, s. 164-185 i: *Personlige medier. Livet mellom skjermene*. Oslo: Gyldendal Akademisk Forlag.
- Fagerjord, Anders (2006): *Web-medier. Introduksjon til sjangre og uttrykksformer på nettet*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Fairclough, Norman og Wodak, Ruth (1997): “Critical discourse analysis” s. 258-284 i: T.A. van Dijk (red.): *Discourse as social interaction. Discourse studies: a multidisciplinary introduction. Vol.2*. London: Sage.

- Fairclough, Norman (1995): *Media discourse*. London: Edward Arnold.
- Fairclough, Norman (1992): *Discourse and social change*. Cambridge: Polity Press.
- Fishkin, James S. (1995): *The voice of the people. Public opinion and democracy*. New Haven: Yale University Press.
- Gallup, George (1958): *A guide to public opinion*. Princeton: Princeton University Press.
- Gentikow, Barbara (2005): *Hvordan utforsker man medieerfaringer? Kvalitativ metode. Revidert utgave*. Kristiansand: IJ-forlaget.
- Goode, Luke (2009): "Social news, citizen journalism and democracy", s. 1287-1305 i: *New Media & Society*, vol. 11, nr. 8.
- Green, Nicola (2003): "Outwardly mobile. Young people and mobile technologies", s. 201-217 i: James E. Katz (red.): *Machines That Become Us. The social context of personal communication technology*. New Brunswick, N.J.: Transaction Publishers.
- Gripsrud, Jostein (2007): *Mediekultur, mediesamfunn* (3. utgave). Oslo: Universitetsforlaget
- Grunnloven*, Kongeriget Norges Grundlov, given paa Rigsforsamlingen paa Eidsvold den 17de Mai 1814, revidert 18. juni 2010.
- Grønmo, Sigmund (2004): *Samfunnsvitenskaplige metoder*. Bergen: Fagbokforlaget.
- Gutmann, Amy og Thompson, Dennis (1996): *Democracy and disagreement*. Cambridge, MA: Belknap Press of Harvard University Press.
- Haas, Tanni (2007): *The pursuit of public journalism, theory, practice, and criticism*. London og New York: Routledge.
- Habermas, Jürgen (2007a): "Offentlig mening, kommunikatív makt og aktører i det sivile samfunn", s.30-46 i: Barbara Gentikow og Egil G. Skogseth (red.) (2007): *Medier og demokrati*. Oslo: Spartacus forlag.
- Habermas, Jürgen (2007b): "Politisk kommunikasjon i mediesamfunnet" s. 47-67 i: Barbara Gentikow og Egil G. Skogseth (red.) (2007): *Medier og demokrati*. Oslo: Spartacus forlag.
- Habermas, Jürgen (2002): *Borgerlig offentlighet*. Oslo: Gyldendal forlag.
- Hagen, Ingunn og Wold, Thomas (2009): *Mediegenerasjonen. Barn og unge i det nye medielandskapet*. Oslo: Det norske medielandskapet.
- Hannemyr, Gisle (2009): "Personvern i deltakerskapte, rike medier" s. 161-175 i: *Delte meninger. Om nettets sosiale side*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Hasund, Ingrid Kristine (2006): *Ungdomsspråk*. Bergen [Oslo]: Fagbokforlaget, Landslaget for norskundervisning.

- Herring, Susan C., Lois Ann Scheidt, Sabrina Bonus og Elijah Wright (2004): "Bridging the gap: A genre analysis of weblogs" i: Sprague, Ralph H. Jr. (red.): *Proceedings of the 37th Annual Hawaii International Conference on System Sciences*. California: IEEE.
- Høst, Sigurd (2010): "Nettet utfordrer", i: Hans Fredrik Dahl (red.), Nils E. Øy og Idar Flo: *Norsk presses historie (1660-2010). Imperiet vakler 1945-2010*. Bind 3. Oslo: Universitetsforlaget.
- Høst, Sigurd (2009): *Mye mer enn Akersgata. Norsk pressestruktur 1945-2009*. Oslo: Norsk pressehistorisk forening.
- Hågvar, Yngve Benestad (2007): *Å forstå avisa. Innføring i praktisk presseanalyse*. Bergen: Fagbokforlaget.
- Hågvar, Yngve Benestad (2002): *Hele folkets diskurs. En kritisk diskursanalyse av den gode VG-sak*. Hovedoppgave i nordisk språk. Oslo: Universitetet i Oslo.
- Ihlebak, Karoline Andrea (2009a): "Du setter dagsorden", i: *Aftenposten*, morgen, 31.10.2009, s. 4 i del 3.
- Ihlebak, Karoline Andrea (2009b): "Folkejournalistikk i NRK – redaksjonelle valg og utøvelse av kontroll", s. 363-378 i: *Norsk Medietidsskrift*, årg. 16 nr. 4.
- Ihlebak, Karoline Andrea og Ytreberg, Espen (2009): "Moderering av digital publikumsdeltakelse. Idealer, praksiser og dilemmaer" s. 48-64 i: *Norsk Medietidsskrift*, årg. 16 nr. 1.
- Ihlebak, Karoline Andrea (2008): "Publikumsdeltakelse og redaksjonelle dilemmaer", s.79-102 i: Gunn Sara Enli og Eli Skogerbø (red.) (2008): *Digitale dilemmaer. Nye medieformer, nye utfordringer*. Oslo: Gyldendal Akademisk Forlag.
- Jones, Janet (2003): "Show your real face. A fan study of the UK Big Brother transmissions (2000, 2001, 2002). Investigating the boundaries between notions of consumers and producers of factual television", s. 400-421 i: *New media & society*, vol. 5(3).
- Juuhl, Gudrun Kløve (2006): *Demokratisk prøverom - analyse av eit ordskifte for born og ungdom gjennom 30 år*. Masteroppgave i nordisk litteratur, våren 2006. Oslo: Universitetet i Oslo.
- Jørgensen, Charlotte og Onsberg, Merete (2008): *Praktisk argumentation* (3. utgave). København: Nyt Teknisk Forlag.
- Jørgensen, Marianne W. og Phillips, Louise (1999): *Diskursanalyse som teori og metode*. Fredriksberg: Roskilde Universitetsforlag Samfundslitteratur.

- Kaare, Birgit Hertzberg (2005): ”Mediekompetanse og fremtidsoptimisme. En studie av unge dataentusiaster”, s. 79-96 i: Ingrid Markussen og Kari Telste (red.): *Bilder av den gode oppvekst gjennom 1900-tallet*. Oslo: Novus Forlag.
- Kampanje*, nr. 3, 2007: ”Papiravisene jakter på ungdommen”.
- Kaldestad, Anne Marthe og Hovland, Ellen Sofie Ryan (2007): *Å være seg selv – jakten på en superstjerne*. Hovedoppgave ved Psykologisk institutt, høsten 2007. Oslo: Universitetet i Oslo.
- Kaplan, Andreas M. (red.) og Hänlein, Michael (2009): ”User of the world, unite! The challenges and opportunities of social media” s. 59-68 i: *Business Horizons*, nr. 53.
- Karlberg, Maria og Mral, Birgitta (1998): *Heder och påverkan: att analysera moderen retorik*. Stockholm: Bokforlaget Natur och Kultur.
- Kjeldsen, Jens E. (2004): *Retorikk i vår tid. En innføring i moderne retorisk teori*. Oslo: Spartacus forlag.
- Klassekampen*, 20.8.2005: ”Da frykten slapp taket”.
- Laclau, Ernesto og Mouffe, Chantal (1985): *Hegemony and socialist strategy. Towards a radical democratic politics*. London: Verso.
- Larsen, Peter og Hausen, Liv (red.) (1999a): *Medievitenskap. Bind 1: Medier – institusjoner og historie*. Bergen: Fagbokforlaget.
- Larsen, Peter og Hausken, Liv (red.) (1999b): *Medievitenskap. Bind 2: Medier – tekstteori og tekstanalyse*. Bergen: Fagbokforlaget.
- Lindlof, Thomas (1995): *Qualitative communication research methods*. London: Sage Publications.
- Ling, Richard-Seyler og Helmersen, Per (2000): ”It must be necessary, it has to cover a need’ The adoption of mobile technology among pre-adolescents and adolescents” s. 1-21 i: *FoU rapport, (Telenor forskning og utvikling)*, nr 9, 2000. Kjeller: Telenor forskning og utvikling.
- Livingstone, Sonia (2007): ”Interactivity and participation on the Internet. Young people’s response to the civic sphere”, s.103-124 i: Peter Dahlgren (red.) (2007): *Young citizens and new media. Learning for democratic participation*. New York & London: Routledge.
- Livingstone, Sonia (2002): *Young people and new media. Childhood and the changing media environment*. London: Sage Publications.
- Luke, Allan (2002): ”Beyond science and ideology critique: developments in critical discourse analysis”, s. 96-110 i: *Annual Review of Applied Linguistics*, nr. 22.

- Maasø, Arnt, Sundet, Vilde Schanke og Syvertsen, Trine (2007): ” ’Fordi de fortjener det’ . Publikumsdeltakelse som strategisk utviklingsområde i mediebransjen”, s. 126-154 i: *Norsk Medietidskrift*, årg.14, nr. 2007.
- Malinowski, Bronislaw (1923): ”The problem of meaning in primitive languages”, i: I. C. K. Ogden og I. A Richards (red.): *The meaning of meaning*. London: Kegan Paul.
- McNair, Brian (2008): ”I, Columnist”, s. 106-114 i: Bob Franklin (red.): *Pulling newspapers apart. Analysing print journalism*. London: Routledge.
- Mellbye, Anette (2010): ”Vår tids telefon”, i: *Aftenposten*, 2.5.2010, del 2 s.20.
- Mendelberg, T. (2002): ”The deliberative citizen: theory and evidence”, s. 151-193 i: Michael X. Delli Carpini: *Research in micropolitics: political decisionmaking, deliberation and participation*. Greenwich, CT: JAI Press.
- Nationen*, 16.3.2009, s. 3: ”Sagt av andre”.
- Ny Tid*, 30.1.2009, s. 20-25: ”De unge griper makten”.
- Olsen, Johan P. (1988): *Statsstyre og institusjonsutforming*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Olsson, Tobias (2007): ”An indispensable resource. The Internet and young civic engagement”, s. 187-204 i: Peter Dahlgren (red.) (2007): *Young citizens and new media. Learning for democratic participation*. New York og London: Routledge.
- Otnes, Hildegunn (1998): ”Internettamtaler”, i Einar B. Jacobsen (red.): *Forskningsdagene ’98*. Tønsberg: Høgskolen i Vestfold, notat 5, 98.
- Perrin, Andrew J. og Vaisey, Stephen (2008): ”Parallel public spheres: distance and discourse in letters to the editor”, s.781-810 i: *American journal of sociology*, vol. 114, nr. 3.
- Piene, Bibiana Dahle (2006): *Et gudsforslatt land? Medierte bilder av Sudan i det 20. århundre*. Masteroppgave i journalistikk, høsten 2006. Oslo: Høgskolen i Oslo.
- Price, Vincent, Cappella, Joseph N. og Nir, Lilach (2002): ”Does disagreement contribute to more deliberative opinion?”, s.95-112 i : *Political Communication*, vol. 19.
- Putnam, Robert (2000): *Bowling alone. The collapse and revival of American community* New York: Simon & Schuster.
- Rasmussen, Terje (2010): ”Nydannelser på nettet”, i: Hans Fredrik Dahl (red.), Nils E. Øy og Idar Flo. *Norsk presses historie (1660-2010). Imperiet vakler 1945-2010*. Bind 3. Oslo: Universitetsforlaget.
- Richardson, John E. (2008): ” Readers’ letters”, s. 56-66 i: Bob Franklin (red.): *Pulling newspapers apart. Analysing print journalism*. London: Routledge.
- Richardson, John E. (2007): *Analysing newspapers. An approach from critical discourse analysis*. Basingstokes: Palgrave Macmillan.

- Roksvold, Thore (2005): "Tendenser i norsk mediespråk", s. 326-340 i: *Norsk Medietidsskrift*, årg. 12, nr. 4.
- Rosen, Jay (2000): "Questions and answers about public journalism", s. 679-683 i: *Journalism Studies*, vol. 1, nr. 4.
- Sambrook, Richard (2008): "Citizen journalism", s. 220-242 i: John Owen og Heather Purdey: *International news reporting: frontlines and deadlines*. Chichester: Wiley-Blackwell.
- Saussure, Ferdinand (1960): *Cours de linguistique generale*. Paris: Payot.
- Schmidt, Jan (2007): "Blogging practices: an analytical framework", s.1409-1427 i: *Journal of computer-mediated communication*, vol. 12, nr.4.
- Schudson, Michael (2003): *The sociology of news*. New York og London: W.W. Norton.
- Schudson, Michael (1999): "What public journalism knows about journalism but doesn't know about 'public'", s. 118-133 i: Theodore Glasser (red.): *The idea of public journalism*. New York og London: The Guilford Press.
- Schwebs, Ture og Østbye, Helge (2007): *Media i samfunnet* (5. utgave). Oslo: Samlaget.
- Shoemaker, Pamela, Vos, Tim P. og Reese, Stephen D. (2009): "Journalist as gatekeepers", s. 73-87 i: Karin Wahl-Jorgensen og Thomas Hanitzsch (red.): *The handbook of journalism*. New York: Routledge.
- Singer, Jane B. (2011): "The socially responsible existentialist. A normative emphasis for journalists in a new media environment", s. 53-66 i: Daniel A. Berkowitz (red.): *Cultural meanings of news. A text-reader*. Thousand Oaks, California: Sage Publications, Inc.
- Skogerbø, Eli og Winsvold, Marte (2008): "Nettet som debattarena", s. 39-60 i: Gunn Sara Enli og Eli Skogerbø (red.) (2008): *Digitale dilemmaer. Nye medieformer, nye utfordringer*. Oslo: Gyldendal Akademisk Forlag.
- Skogerbø, Eli (1999): "Normativ teori, medier og demokrati", s. 39-53 i: Peter Larsen og Liv Hausken (red.) (1999): *Medievitenskap. Bind 1: Medier – institusjoner og historie*. Bergen: Fagbokforlaget.
- Stavanger Aftenblad*, 17.11.2009, s. 19: "Hva skal siden hete?"
- Svennevig, Jan (2005): *Språklig samhandling. Innføring i kommunikasjonsteori og diskursanalyse*. Oslo: Landslaget for norskundervisning, Cappelen akademisk forlag.
- Tambini, Damiran (1999): "New media and democracy", s. 305-329 i: *New media & society*, vol.1, nr.3.

- Thackeray, Rosemary og Hunter, MaryAnne (2010): "Empowering youth: use of technology in advocacy to affect social change", s. 575-591 i: *Journal of computer-mediated communication*, vol. 15, nr. 4.
- Thagaard, Tove (2003): *Systematikk og innlevelse. En innføring i kvalitativ metode*. (2. utgave). Bergen: Fagbokforlaget.
- Tilbakegang for papiravisene. Avislesning 2009/2010. Rapportering fra 2009/2010, (10/2) Forbruker & Media. Furusæther, Knut- Arne, TNS Gallup, 2010.*
- Toulmin, Stephen (1958): *The uses of argument*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Tråsdahl, Hanne (2010): *Deltakelse og debatt. En analyse av meningssidene i tre norske aviser i et demokratiperspektiv*. Masteroppgave i journalistikk, høsten 2010. Oslo: Universitetet i Oslo.
- Tømte, Karoline (2009): *Bloggpraksis som lært selvrepresentasjon. En kvalitativ analyse av selvrepresentasjon i personlige blogger*. Masteroppgave i medievitenskap, våren 2009. Oslo: Universitetet i Oslo.
- Tønnesson, Johan L. (red. 2002): *Den flerstemmige sakprosaen*. Bergen: Fagbokforlaget.
- Tørnby, Birgitte (2009): *Små, søte kompetente helter som trenger beskyttelse. En studie av barn og unges tilstedeværelse i norske aviser*. Masteroppgave i medievitenskap, våren 2009. Oslo: Universitetet i Oslo.
- van Dijk, Teun A. (1988): *News as discourse*. Hillsdale: NJ: L. Erlbaum Associates.
- VG, 16.8.2005, s. 24-25: "Når barna deles i to".
- Vær Varsom-plakaten*, vedtatt av Norsk Presseforbund i 1936, revidert siste gang i 2007.
- Vårt Land, 26.8.2009, s. 24: "Utsett kirkevalget".
- Wahl-Jorgensen, Karin (2007): *Journalists and the public. Newsroom culture, letters to the editor and democracy*. Cresskill, NJ: Hampton Press.
- Wahl-Jorgensen, Karin (2001): "Letters to the editor as a forum for public deliberation: modes of publicity and democratic debate", s. 303-320 i: *Critical studies in media communication*, vol. 18, nr.3.
- White, David E. (1997): "The "gate keeper". A case study in the selection of news", s. 63-71 i: Daniel A. Berkowitz (red.): *Social meanings of news: a text-reader*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Wodak, Ruth og Meyer, Michael (red.) (2009): *Methods of critical discourse analysis*. London: Sage.
- Wyatt, Robert O., Katz Elihu og Kim, Jooan (2000): "Bridging the spheres: political and personal conversations in public and private spaces", s. 71-92 i: *Journal of*

communications, vol. 50, nr.1.

Ylvisåker, Line Nagell (2009): *A-magasinet i tre epokar. Ein komparativ analyse av Aftenposten sitt helgebilag i 1927, 1963 og 2005*. Masteroppgave i journalistikk, våren 2009. Oslo: Universitetet i Oslo.

Ytreberg, Espen (2006): "Folkevandringene inn i mediene", i: *Dagbladet*, 10.10.2006, s. 53.

Østbye, Helge, Helland, Knut, Knapskog, Karl og Larsen, Leif Ove (2007): *Metodebok for mediefag* (3. utgave). Bergen: Fagbokforlaget.

Østbye, Helge, Helland, Knut, Knapskog, Karl og Larsen, Leif Ove (2002): *Metodebok for mediefag* (2. utgave). Bergen: Fagbokforlaget.

Åmås, Knut Olav (2006): "Offentlig, men likevel anonym", i: *Aftenposten*, morgen, 17.8.2006, s.11.

Nettreferanser

Aftenposten, 5.1.2009: "Gaza: Krigen dag for dag". URL: <http://www.aftenposten.no/nyheter/uriks/midstosten/article2849039.ece>, [Lesedato 25.1.2011].

Aftenpostens dekningskalkulator, URL: <http://papp2.aftenposten.no/dekningskalkulator/index.htm>, [Lesedato 28.9.2010].

Aftenpostens Medielab, URL: http://medielab.aftenposten.no/om_aftenposten.html, [Lesedato 5.2.2010].

ATEKST, nå Retriever.no, URL: <http://www.retriever-info.com/en/>, [Lesedato 19.1.2011].

Avisenes lesertall pr solgte eksemplar i 2009. Mediebedriftenes Landsforening, URL: <http://www.mediebedriftene.no/index.asp?id=78261&open=78261>, [Lesedato 11.6.2009].

Barnas Spørretime 2009, Tinget.no, URL: <http://www.tinget.no/no/Aktuelt/Artikkelsamling/Barnas-Sporretime-2009/>, [Lesedato 26.6.2010].

Barnevakten.no, URL: www.barnevakten.no, [Lesedato 19.1.2011].

Blink, URL: <http://blink.dagbladet.no/index.php5>, [Lesedato 19.1.2011].

Bullshit, URL: <http://dictionary.reference.com/browse/bullshit>, [Lesedato 19.1.2011].

Dagsavisen, 20.2.2009: "Fakta om hijab-debatten", URL: <http://www.dagsavisen.no/innenriks/article399718.ece> [Lesedato 29.10.2010].

Debatt, Ordnett.no, URL: www.ordnett.no, [Lesedato 2.12.2010].

Debattsentralen, URL:<http://debatt.aftenposten.no/group.old.php>, [Lesedato 19.1.2011].

Emoticon, URL: <http://dictionary.reference.com/browse/emoticon>, [Lesedato 21.11.2010].

EU Kids Online, URL: <http://www2.lse.ac.uk/media@lse/research/EUKidsOnline/Home.aspx>, [Lesedato 19.1.2011].

Habbo Hotel, URL: <http://www.habbo.no/>, [Lesedato 26.6.2010].

Hos, URL: <http://dictionary.reference.com/browse/hos>, [Lesedato 30.6.2010].

Leserforum, URL: <http://www.aftenposten.no/meninger/leserforum/>, [Lesedato 7.7.2010].

Mediebedriftenes Landsforening, URL: [http://www.mediebedriftene.no/novus/upload/Helge/Lesertall %20per%20eks.pdf](http://www.mediebedriftene.no/novus/upload/Helge/Lesertall%20per%20eks.pdf) [Lesedato 16.12.2010].

Medietilsynet Trygg Bruk, URL: <http://www.medietilsynet.no/trygg-bruk/>, [Lesedato 19.1.2011].

Nettby.no, URL: <http://www.nettby.no/>, [Lesedato 7.7.2010].

Norsk Mediebarometer 2009. Oslo-Kongsvinger: Statistisk sentralbyrå, 2010. (Norges offisielle statistikk). URL: <http://www.ssb.no/emner/07/02/30/medie/sa106/internett.pdf>, [Lesedato 11.6.2009].

Omdahl, Jan (2006): “Anonym, men meningsberettiget”, URL: <http://www.dagbladet.no/dinside/2006/08/18/474303.html>, [Lesedato 1.9.2010].

Participation and Play in Converging Media, Institutt for medier og kommunikasjon, Universitetet i Oslo. URL: <http://www3.hf.uio.no/imk/wp-pap/>, [Lesedato 14.12.2010].

Pdf.-fil, Adobe.no, URL: <http://www.adobe.com/no/products/acrobat/adobepdf.html>, [Lesedato 5.7.2010].

På skråss, www.paskrass.no, [Lesedato 28.6.2010].

Radar, Aftenpostens medialab slik den var i 2007. URL: <http://cache.aftenposten.no/radar/aftenposten/#historikk>, [Lesedato 11.6.2009].

Si ;D, URL: <http://www.aftenposten.no/meninger/sid/>, [Lesedato 19.1.2011].

Tsunami, Store Norske Leksikon, <http://www.snl.no/tsunami>, [Lesedato 9.6.2009].

Ungdomspanelet, URL: <http://ungdomspanelet.fn.no/>, [Lesedato 26.6.2010].

VG Debatt, URL: <http://vgd.no/>, [Lesedato 19.1.2011].

VG, Ambulanseskandalen, URL: <http://www.vg.no/nyheter/innenriks/spesial.php?id=3682> [Lesedato 29.10.2010].

”Økt makt til unge”, pressemelding. Oslo: Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet: URL: <http://www.regjeringen.no/nb/dep/bld/pressecenter/pressemeldinger/2010/utredning-om-unges-makt-og-deltakelse.html?id=622252>, [Lesedato 29.10.2010].

Intervjuer

Informantene er titulert med den tittelen de hadde da de arbeidet i Si ;D-redaksjonen. IO-referansene i teksten viser til informantnummer nedenfor.

IO1: Liv Skotheim, redaktør og Si :D-ansvarlig. Intervjuet 27. mai 2010.

IO2: Ragnhild Fjellro, vikarierende redaktør og Si :D-ansvarlig. Intervjuet 26. mai 2010.

IO3: Cornelia Kristiansen, konstituert Si ;D-ansvarlig. Intervjuet 27. mai 2010.

IO4: Anne-Cathrine Lund, praksisvikar og Si ;D-journalist. Intervjuet 10. mai 2010.

IO5: Jade Josefine Nordahl, praksisvikar og Si ;D-journalist. Intervjuet 11. mai 2010.

10 Vedlegg

1. Innleggsoversikt
2. Kodebok for kvantitativ innholdsanalyse
3. Temafordeling
4. Intervjuguide
5. Argumentmodeller
6. Segmentering av innlegg

Vedlegg 1: Innleggsoversikt*

Analyserte innlegg i Si ;D 2005

Nr.	Dato	Tittel	Merknad
1	03.jan	Feil overgang!!	
2		Rus og festdrikking	
3		Spill	
4		JA til nynorsk på skolen!	
5		Skjerpings, Clemet	
6		Vinteren, både god og ond?	Dikt
7		Slutt-å-mas	
8		Strø da vel!	
9		Respekter andres meninger!	
10		Stygge damer	
11	11.jan	Tvunget i kirken	
12		Hva venter vi på?	
13		Ærlig talt, NSB!	
14		Lager klær bare for de tynne	
15		Nynorsk - et ubrukelig fag	
16		Medias lokalegoisme	
17		Til <<Hjerteløs 14 år>>	
18		Innestengt	
19		Homofili	
20		Til Crazy Girl	
21		La Blitz bli!!	
22		<i>Dagens dikt**</i>	Dikt
23	16.feb	Tvungen materiell glede?	
24		Vanvittig og latterlig MP3-lov	
25		Kloke kids	
26		Kampsport skaper mer vold?	
27		Kjøtt og pels	
28		MP3-kriminalitet	
29		Tidlig på'n	
30		Valentin-lei	
31		Lyn 1	
32		Lyn 2	
33	24.feb	Znakke Nårnsk, assah!	
34		<<Utrolig morsomt>> eller <<pinlig dårlig>>?	
35		Hip hop-kulturen	
36		<<Hore lizm...>>	
37		Bare utenlandske elever på noen skoler	
38		Les en bok i ferien!	
39		Bra norsk hip hop-nettsted	

40		Aftenposten = Se og Hør!!!	
41		Jeg vil ha jobb!	
42	04.mar	Og prisene går til...	Juryvurdering
43		Mørk og tankevekkende	Anmeldelse
44		Krigsfilm uten klisjeer	Anmeldelse

Analyserte innlegg i Si ;D 2006

Nr.	Dato	Tittel	Merknad
1	03.apr	<<Bimbo World>>	
2		Var det ironi?	
3		Homofili i 2006	
4		Norges beste by	
5		Konferanse-fobi	
6		Hjernetrim	
7		Porno i steinalderen	
8		Provoserende	
9		Nytt er in	
10	11.apr	Ufrivillig vilje	
11		Rik, snill babe	
12		Selvfølge med sex	
13		Høylytt om onani	
14		Ingen uskyldige	
15		Våpenfrik	
16		Hvorfor alt koster	
17		Rik oppvekst	
18	16.mai	Ja, hvem elsker?	
19		17. mai er politikk	
20		Grattis!	Dikt
21		Bruk friheten!	
22		Mai = russ	
23		Google ser deg!	
24		Bjørnetjeneste	
25		Chat deg gladere	
26		Skader barn	
27		Dansehåp	
28	24.mai	Rødvinkos	
29		Baby	
30		Ingen lekestue	
31		Slem gjest	
32		Pompøs Bjørnson	
33		Overse TV	
34		Teit sensur	
35		Vei til fred	
36		Pinlig!	

37	02.jun	Forberedelse & flaks	Redaksjonell leder
38		Eksamensangst!	
39		Tips til tentamen	
40		I love Aftenposten	
41		Ja, jeg drikker	
42		Alkohol farligere enn hasj	
43		Fjern automatene	
44		Stille russ	
45		Fin historie	
46		Gammeldags	

Analyserte innlegg i Si ;D 2007

Nr.	Dato	Tittel	Merknad
1	02.jul	Lovlig sent	
2		Hurra for dronningen!	
3		Identitetsløs	
4		Brutal slakt	
5		Rasisme	
6		O store pære	
7		Tøff!	Dikt
8	10.jul	Speilrefleks	
9		Tvunget og bundet	
10		Jenteblader	
11		Tegneserienerd	
12		Shopping	
13		Kjedelig sommerferie	
14		To fulle menn	
15		Ærlig Snoop	
16		Jordbærsommer	
17	15.aug	Øyeåpner	
18		Bullshit	
19		Demokratitull	
20		For mange partier?	
21		<<Mamma må flytte>>	
22		Ambulanseskandalen	
23		Uansvarlig? eh, ja!	
24		USAs feil	
25		Fra vondt til verre	
26		Tåpelig bløff	
27	23.aug	Ren valgkamp	
28		Like ulikheter	
29		Dukketeteater og løgner	
30	07.sep	Hurra!	Redaksjonell leder
31		Ikke ekkelt	

32		Ikke tid til miljø?	
33		Vi kan forandre verden!	
34		Uønsket!	
35		Smart miljøbot	
36		Hvem er <<de få>>?	
37		På'n igjen	
38		Nok er nok	

Analyserte innlegg i Si ;D 2008

Nr.	Dato	Tittel	Merknad
1	06.okt	Voksnes ansvar, ikke barnas	
2		Hvorfor jentefotball er kjedelig	
3		Holder løftene	Det fossile hjørnet
4		Obama-ralley	
5		Et lilla land	
6	14.okt	Få ut finger'n!	
7		Flyvende biler	
8		Dyre gleder	
9		Bra med stipend	
10		Kollektivt for alle	
11		Naken i Nettby	
12		Svart rasisme	
13		Boikott <i>Torsdagsklubben</i>	
14		Skitten konfirmasjon	
15	12.nov	Bra, Jens!	
16		Farlig <<free>>	
17		Tjuvstart	
18		Alkohol med måte	
19		Merker = svindel	
20		Sex til folket	
21		Symbolet Obama	
22		Klagefeminister	
23		Mindre lønn, mer skatt	
24	20.nov	Mitt liv: Kontroll og uro	
25		Hvorfor skal jeg straffes?	
26		Vi vet for lite	
27		Voksentillit	
28		Virker straff?***	Det fossile hjørnet
29	05.des	La dem stirre	Endelig helg
30		Med og uten vilje	
31		Falske anklager	
32		Bygg bane!	
33		Det store skillet	
34		Bra med bordeller	

35		Foreldre kan også ha det vondt	
----	--	--------------------------------	--

Analyserte innlegg i Si ;D 2009

Nr.	Dato	Tittel	Merknad
1	05.jan	Blanke ark!	
2		Klapper Israel på ryggen	
3		Endelig opptur	
4		Sur skryt	
5		<i>Det fossile hjørnet**</i>	Det fossile hjørnet
6	13.jan	Ut med gubben	
7		Vi er verdifulle	
8		Åpne øynene	
9		Menneske	
10		Den mette katten	
11		Ja til flere gymtimer	
12		En time ekstra	
13		Mediene overdriver!	
14	18.feb	Ikke bare smisk	
15		Litt paranoid	
16		Gi oss mat!	
17		Folkets støtte, ikke ministerens	
18		Stå på ditt	
19		Fotballskam!	
20		Nei til symboler	
21		Har du Downs, eller?	
22		Vår lille boble	
23	26.feb	Hijab er <i>ikke</i> nøytralt	
24		Feil å stenge Face	
25		Slutt å demonisere	
26		Diplomati mot drapstrusler?	
27		Farlig muslimhets	
28		Lur regjering	
29		Stump djevelverdenen	
30		Religion + vitenskap = sant	
31	06.mar	Mest av alt mennesker	Endelig helg
32		Vi velger å ikke tro	
33		Vi trenger lekser	
34		Respektløse landsmenn	
35		Historiefaget hjernevasker	
36		Politiet er ikke nøytralt	
37		Skuffende skole	

* Reklame og egenreklame tas ikke med i denne oversikten.

**Disse innleggene hadde kun vignett og ingen tittel.

***Spalten mangler vignett.

Vedlegg 2: Kodebok for kvantitativ innholdsanalyse

Variabler med verdier og definisjoner:

VARIABEL: Innleggstype

Verdier:

- 1 = Innlegg
- 2 = Motinnlegg
- 3 = Dikt
- 4 = Juryvurdering
- 5 = Anmeldelse
- 6 = Redaksjonell leder/"Endelig helg"
- 7 = "Det fossile hjørnet"
- 8 = Egenreklame
- 9 = Annen reklame

VARIABEL: Korte innlegg

Verdier:

- 1 = "SMS Kjappe meldinger"
- 2 = "Si ;D Kort"

VARIABEL: Omfang pr. utvalg

Verdier:

- Mandag =
- Tirsdag =
- Onsdag =
- Torsdag =
- Fredag =

VARIABEL: Tema i innlegg

Verdier:

<i>Tema</i>	<i>Innhold</i>
1 = Fritid	Hobbyer/interesser, mangel på tilbud, konfirmasjon, sport.
2 = Skole	Skolegang/forhold i skolen, eksamen/prøver/lekser, elevene i skolen, fag/språk i skolen, skolepolitikk.
3 = Sosialisering	Popularitet/klesstil, kroppsideal, egne valg og meninger/selvstendighet, oppvekst/oppførsel, sex, mobbing/overgrep, rus/tobakk, skilsmisse, barnevernet.
4 = Politikk	Politikere/partier, nasjonale politikk, internasjonal politikk, Israel/Palestina, USA.
5 = Samfunn	Krig/konflikt/fred, rasisme, diskriminering/krenkelseser, innvandring, psykiatri/helsevesen, miljø/dyrevern, bistand/hjelparbeid, vold/våpen, homofili, likestilling, religion/religiøse symboler, teknologi/internett, handelsstand, media/kultur/kjendiser, språkbruk/sensur, prostitusjon, lover og regler, bybilde/samferdsel.
6 = Diverse	Generell ris/ros/uttalelse

VARIABEL: Alder

Verdier:

1 = 12 år

2 = 13 år

3 = 14 år

4 = 15 år

5 = 16 år

6 = 17 år

7 = 18 år

8 = 19 år

9 = 20 år

10 = Ukjent

VARIABEL: Navn

Verdier:

1 = Fullt navn

2 = Fornavn

3 = Kallenavn

VARIABEL: Kjønn

Verdier:

1 = Jente

2 = Gutt

3 = Ukjent

VARIABEL: Språktrekk

Verdier:

1 = Chatterspråk

2 = Slang/muntlig sjargong

3 = Typografi

3 = Orddelingsfeil/skrivefeil

4 = Kombinasjon

Vedlegg 3: Temafordeling

Fritid	2005	2006	2007	2008	2009	Totalt
Hobbyer/interesser	2	1			1	4
Mangel på tilbud	1		3			4
Konfirmasjon				1		1
Sport	3			1		4
<i>SUM</i>	6	1	3	2	1	13

Skole	2005	2006	2007	2008	2009	Totalt
Skolegang/forhold i skolen	1	1			4	6
Eksamen/prøver/lekser		2			2	4
Elevene i skolen	1	1			2	4
Fag/språk i skolen	2	1			2	5
Skolepolitikk	2		1	2	1	6
<i>SUM</i>	6	5	1	2	11	25

Sosialisering	2005	2006	2007	2008	2009	Totalt
Popularitet/klesstil		3		1	1	5
Kroppsideal	1	1	1	2		5
Egne valg og meninger/selvstendighet	3	2	1		2	8
Oppvekst/oppførsel	1	2		1		4
Sex		2				2
Mobbing/overgrep		1		2		3
Rus/tobakk	1	5	1	1		8
Skilsmisse			1	1		2
Barnevernet				1		1
<i>SUM</i>	6	16	4	9	3	38

Politikk	2005	2006	2007	2008	2009	Totalt
Politikere/partier			5	1	3	9
Nasjonalt		2		2	1	5
Internasjonalt			1	1		2
Israel/Palestina		1		1	2	4
USA			6	2		8
<i>SUM</i>		3	12	7	6	28

Samfunn	2005	2006	2007	2008	2009	Totalt
Krig/konflikt /fred		1				1
Rasisme			4	1	1	6
Diskriminering/krenkelser	1	2	1		2	6
Innvandring					1	1
Psykisk/helsevesen		2				2
Miljø/dyrevern	2	1	3			6

Bistand/hjelparbeid	1		2			3
Vold/våpen	1	1		1		3
Homofili	1	1	1			3
Likestilling				2		2
Religion/religiøse symboler					5	5
Teknologiutvikling/Internett		3		1		4
Handelsstand	1			1		2
Media/kultur/kjendiser	5	3	2	2	5	17
Språkbruk/sensur	2	1	1		1	5
Prostitusjon				1		1
Lover og regler	2	1		1		4
Bybilde/samferdsel	3	1		2		6
Generell ros/ris/uttalelse	2	2	2			6
<i>SUM</i>	<i>21</i>	<i>19</i>	<i>16</i>	<i>12</i>	<i>15</i>	<i>83</i>
Antall temaer	22	26	17	24	17	106
<i>SUM innlegg totalt</i>						<i>187</i>

Vedlegg 4: Intervjuguide

i. Hva er din formelle tittel?

ii. Hva går din rolle ut på?

Intensjon

1. Hvorfor ble Si ;D opprettet?
2. Under opprettelsen, hva var inspirasjonskilden(e) til siden?
3. Hvilke utfordringer oppstod i utformingen av siden? Hvorfor?
4. Føler du at Si ;D har blitt det intensjonen var i 2005? Hvorfor?
5. Hva er de viktigste forandringene Si ;D har gått igjennom siden 2005?

Kontekst og utstrekning

6. Hvorfor er Si ;D plassert bakerst i delen Kultur og ikke sammen med det andre meningsstoffet?
7. Si ;D er nå synlig plassert under vignetten "Debatt". Hva er grunnen til at dette først har kommet i 2008? (sett ut ifra materialet mitt)
8. Har innlegg blitt til en sak i avisen? Hva handlet disse innleggene om? Har innlegg blitt en headliner på forsiden?
9. Hvordan fungerer nettsiden til Si ;D i forhold til papirutgaven? "Speiler" de hverandre?
10. Hva er de største likhetene/forskjellene mellom nettsiden og papirutgaven?
11. Hva er Si ;D Blogg? Hvorfor er det blitt opprettet?
12. Hvorfor er det bare enkelte innlegg på nettsiden som kan kommenteres?
13. Hva er målgruppen til Si ;D?
14. Hvorfor får voksne ungdommer over 18 år komme til orde i Si ;D?
15. Hva er retningslinjene i forhold til anonymisering? Hva skjer hvis innholdet er sensitivt?

Innlegg / arbeidsprosess

16. Hva legges til grunn for de innlegg som blir valgt ut til trykk?
17. Hva skjer med de innlegg som ikke trykkes?
18. Hvilke korrigeringer gjør dere på innleggene før de kommer på trykk?
19. Hvorfor og hvordan velges "Dagens innlegg" ut?
20. Hvilke er de vanligste temaene? Hva kan du tenke deg årsaken til dette er?
21. Dere oppfordrer noen ganger leserne til å sende inn innlegg om visse temaer. Hvorfor gjør dere dette? Hvor lenge lar dere debatten om dette temaet i så fall gå? Hvor godt responderer innsenderne på oppfordringen?
22. Hvor lenge lar dere en debatt om andre temaer gå?
23. Hvilke typer tekster/sjangre kan man finne på Si ;D? ("Det fossile hjørnet", dikt, tre på gata osv.) Hvorfor brukes det forskjellige tekster/sjangre i Si ;D?
24. Hvor mange innlegg kommer inn til redaksjonen pr. dag?
25. Hvor stor andel gutter i forhold til jenter sender inn innlegg? Hva kan du tenke deg årsaken til dette er?
26. Fra hvilke landsdel(er) får dere inn flest innlegg?
27. Fra hvilke bydel(er) i Oslo får dere inn flest innlegg? Hva kan du tenke deg årsaken til dette er?
28. Fra hvilken aldersgruppe får dere inn flest innlegg? Hva kan du tenke deg årsaken til dette er?

29. Hvorfor brukes det illustrasjoner og symboler? Hvem lager disse?
30. Hvorfor byttet dere navn på "SMS og kjappe meldinger"-spalten?
31. Får dere inn innlegg som har ferdig overskrift? Forandrer dere på disse? Hvordan utformer dere overskriftene til de andre innleggene?
32. Hva er prosedyrene med å trykke fullt navn og alder?
33. Har dere faste spaltister? Hvor mange? Hvor ofte? Hvorfor er de faste?
34. Finnes det gjengangere blant debattantene? Hvor mange? Hvor ofte får de komme på trykk?
35. Hvem skriver i "Det fossile hjørnet"?

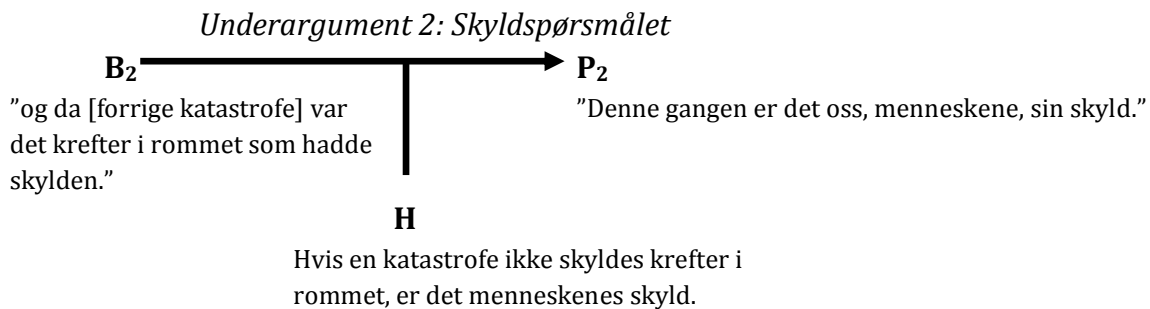
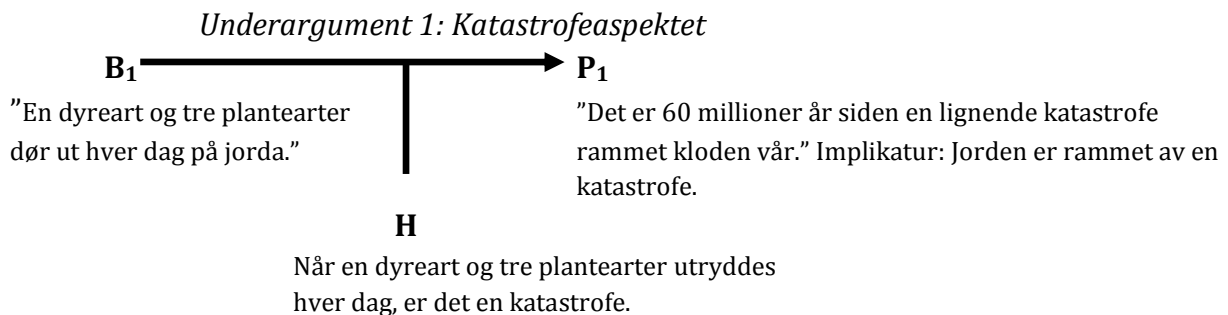
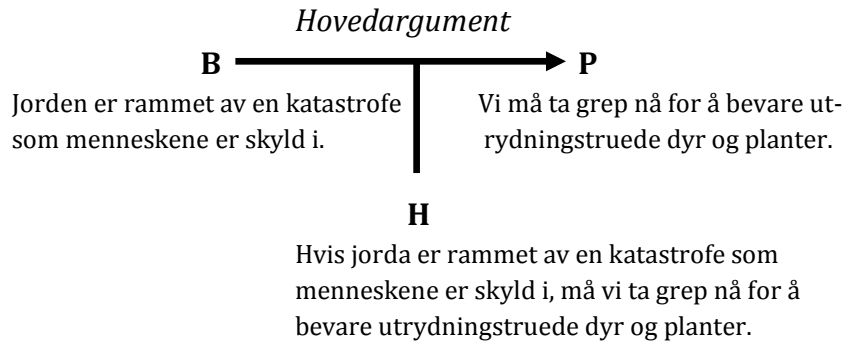
Redaksjonelle vurderinger generelt

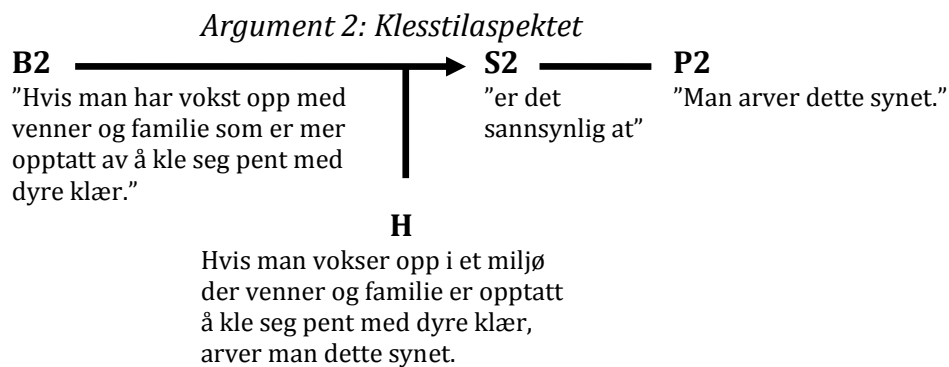
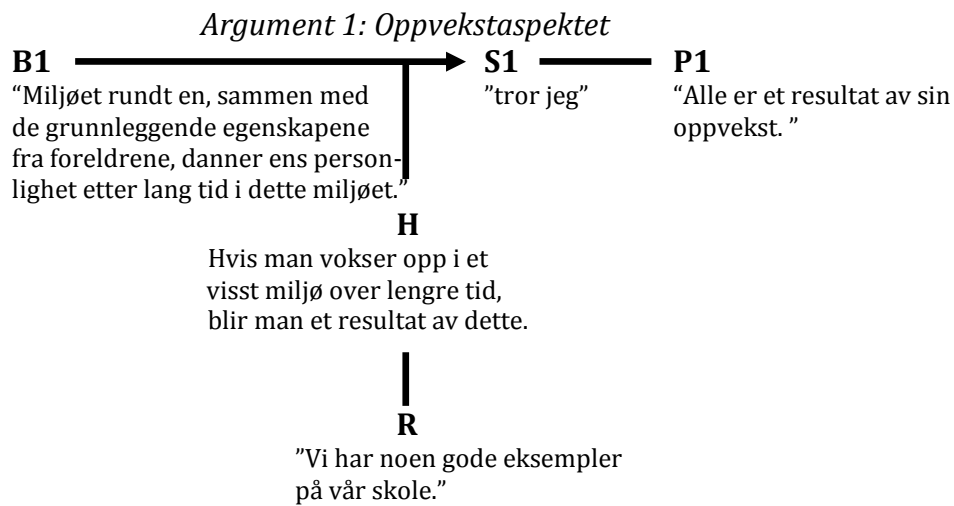
36. Hva tenker du om din egen rolle i utformingen av Si ;D?
37. Hvilke tanker gjør du deg om det å sette dagsorden for ungdom?
38. Hvor viktig er Si ;D?

39. Ytterligere kommentarer?

Vedlegg 5: Argumentmodeller

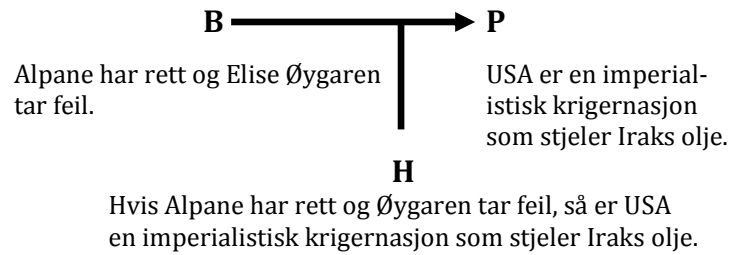
Argumentmodell, 2005

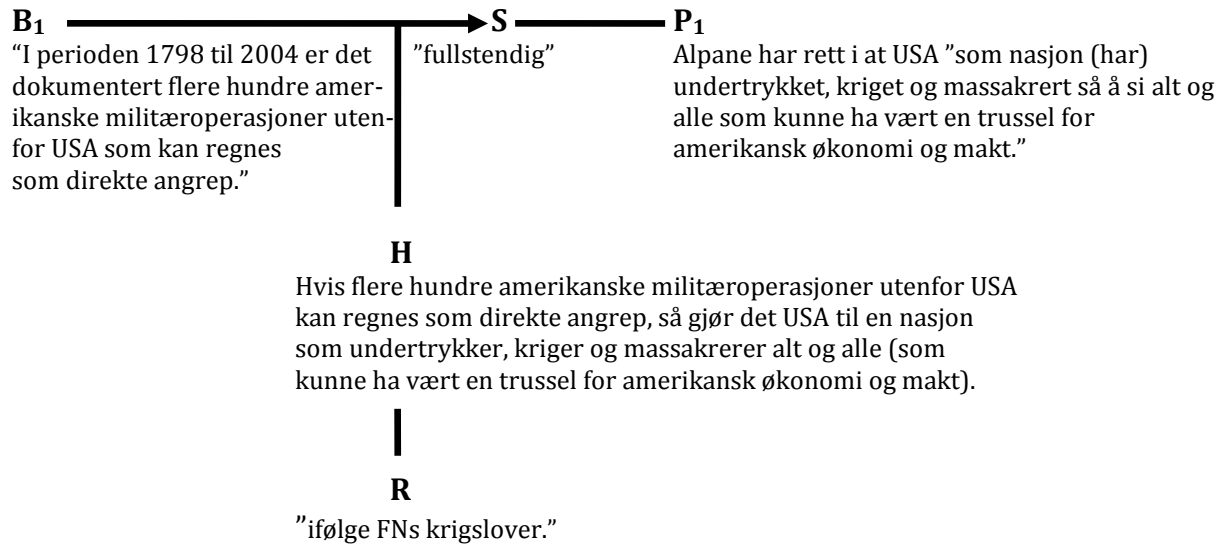

Hovedbudskap: *Man er opptatt av å kle seg pent fordi man er oppvokst i et miljø der andre også er det.*

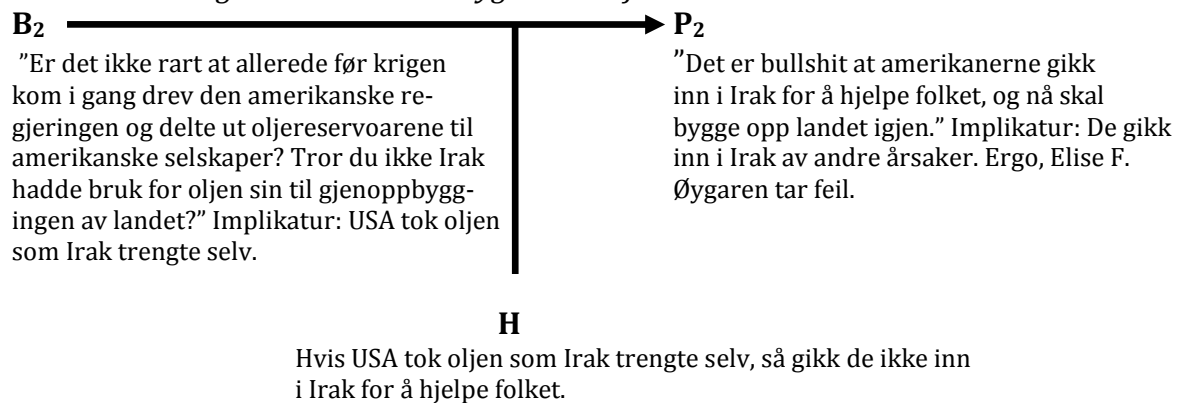
Hovedargument

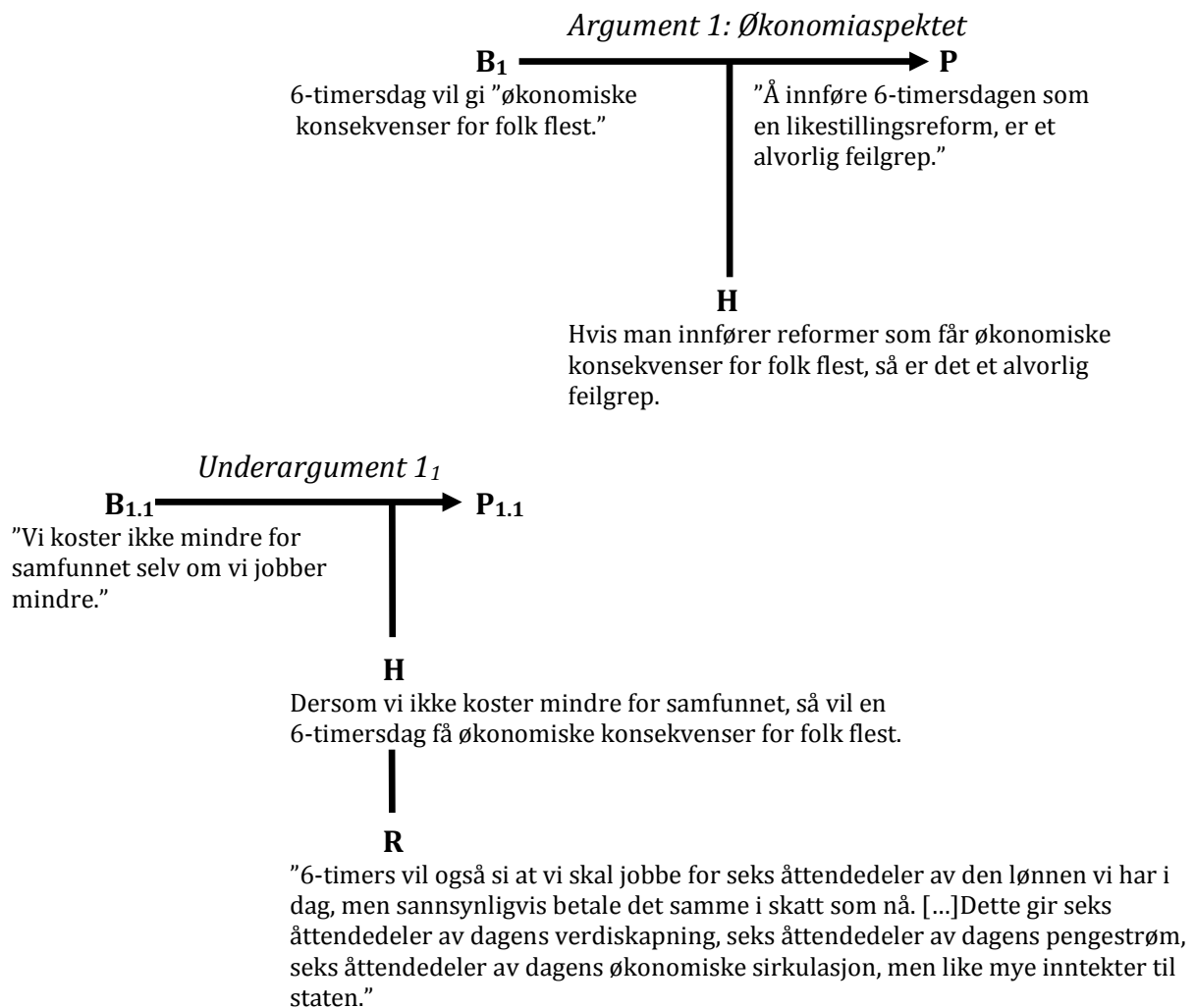

Underargument 1: Alpane har rett

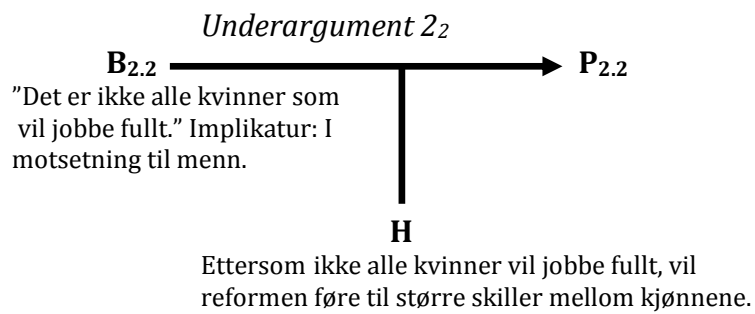
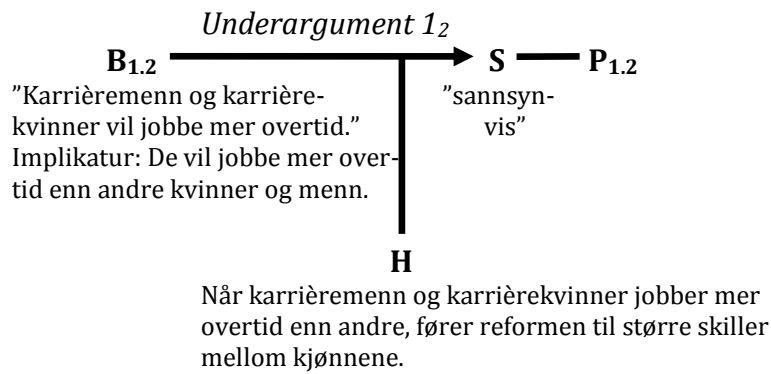
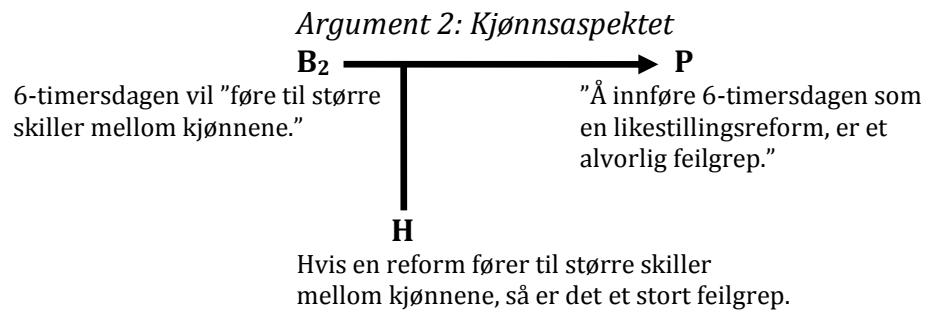

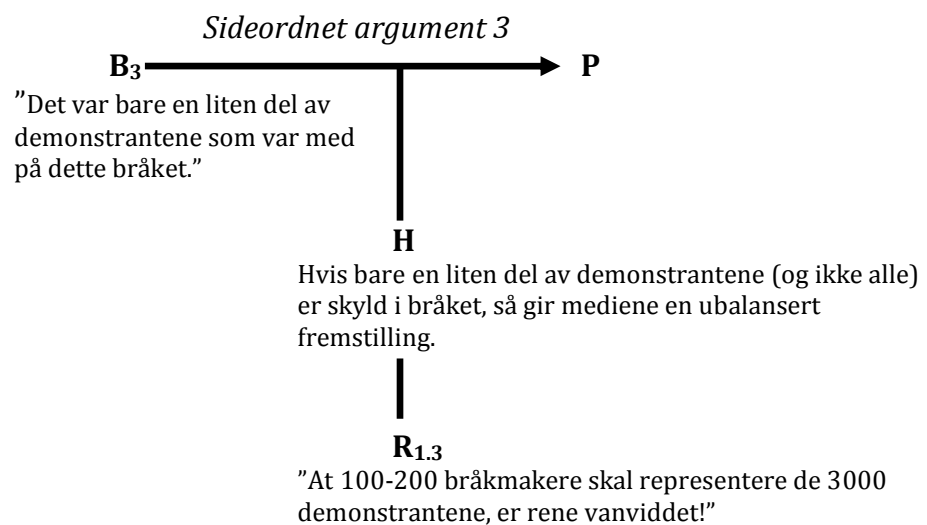
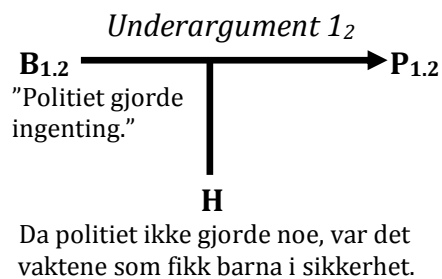
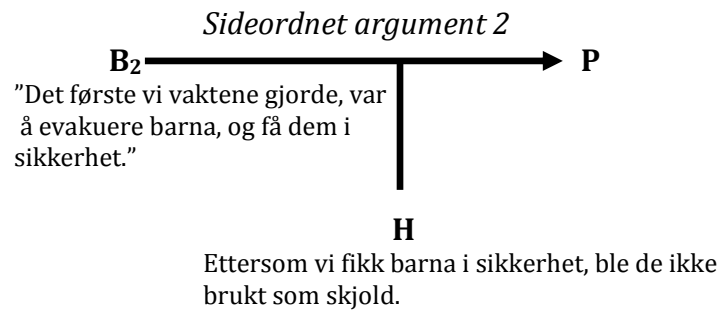
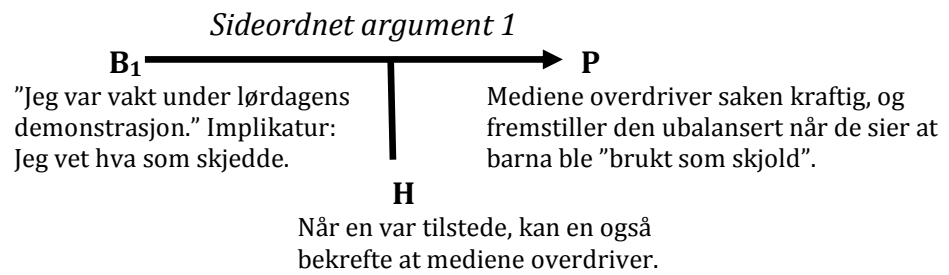
Underargument 2: Elise F. Øygaren tar feil

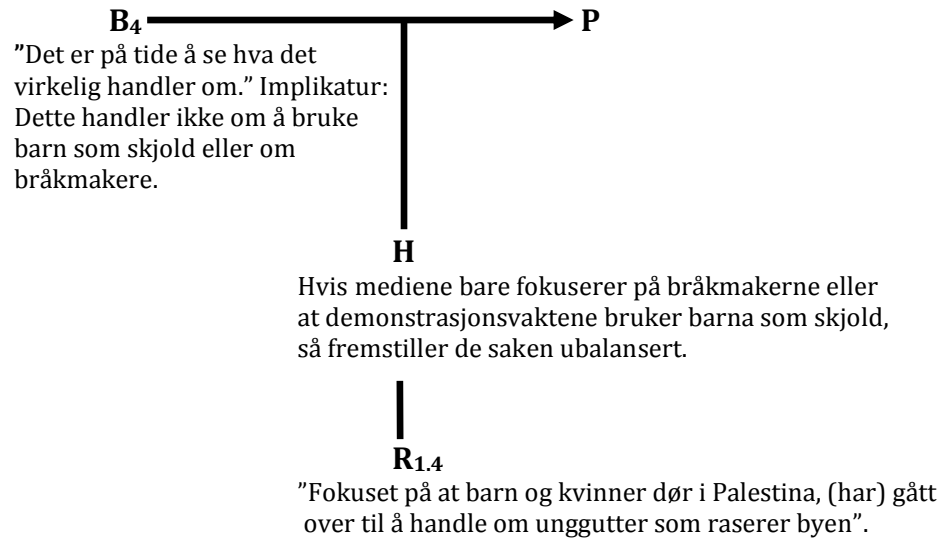
(forts. neste side)

(forts. neste side)

Sideordnet argument 4

Hovedbudskap: *Støtt Palestina nå!*

Vedlegg 6: Segmentering av innlegg

Segmentering, 2005

Segment 1: Hva venter vi på?

Segment 2: Takk Si ;D for en kjempefin og engasjerende ungdomsside!

Segment 3: En dyreart og tre plantearter utryddes hver dag på jorda!

Segment 4: Det er over 60 millioner år siden en lignende katastrofe rammet kloden vår,
Implisitt: Jorden er rammet av en katastrofe.

Segment 5: og da var det krefter i rommet som hadde skylden.

Segment 6: Denne gangen er det oss, menneskene, sin skyld.

Implisitt: Det at dyr og planter masseutryddes nå, er menneskenes skyld.

Segment 7: Et indiansk ordspråk er slik: "Først når det siste treet er hugget, og den siste fisken er død, skjønner menneskene at man ikke kan spise penger."

Implisitt: Ikke hugg trærne og ikke drep fiskene, for det er dette vi lever av.

Segment 8: Skal vi virkelig vente så lenge med å gjøre noe?

Implisitt: Det må gjøres noe før den siste fisk er død og det siste tre er hogget. Venter vi for lenge, kan det bli for sent.

Segment 9: Er menneskene så likegyldige?

Implisitt: Menneskene er likegyldige dersom de ikke gjør noe før dyr og planter er utryddet.

Segment 10: Eller skal vi begynne å skjerpe oss, så vi kan fortsette å leve her på jorda sammen med alle de vakre dyrene og plantene som finnes?!

Implisitt: Skjerper vi oss, kan vi fortsette å leve her på jorda (sammen med alle de vakre dyrene og plantene som finnes).

Segment 11: Oppfordrende hilsen fra jente 15 år

Segmentering, 2006

Segment 1: Rik oppvekst.

Segment 2: Jeg har fulgt nøye med i babe/anti-babe saken, og vi har noen gode eksempler på vår skole også.

Segment 3: Det er likevel en mening om saken ingen har hatt ennå; min: Alle er et resultat av sin oppvekst.

Segment 4: Derfor tror jeg at miljøet rundt en, sammen med de grunnleggende egenskapene fra foreldrene, danner ens personlighet etter lang tid i dette miljøet.

Segment 5: Hvis man har vokst opp med venner og familie som er mer opptatt av å kle seg pent med dyre klær, er det sannsynlig at man arver dette synet.

Segment 6: Men det motsatt krever like mye respekt.

Implisitt: Dersom man ikke er opptatt av å kle seg pent med dyre klær, krever det like mye respekt.

Segment 7: Og at man velger å se bra ut for omverdenen, lukte godt og ha fint hår, betyr ikke at man må være dum, likegyldig, bitchy eller overlegen.

Segment 8: Det er bare et resultat av en subkultur. Punktum.

Segment 9: Krümelmonster quinze ans

Segmentering, 2007

Segment 1: Bullshit

Segment 2: Alpane (17) har fullstendig rett. Helt siden Amerika ble koloniser av Vesten, har de som nasjon undertrykket, kriget og massakrert så å si alt og alle som kunne ha vært en trussel for amerikansk økonomi og makt.

Segment 3: I perioden 1798 til 2004 er det dokumentert flere hundre amerikanske militæroperasjoner utenfor USA som kan regnes som direkte angrep,

Segment 4: ifølge FNs krigslover.

Segment 5: "Elise Flåten Øygaren (15)", du sier at amerikanerne gikk inn i Irak for å hjelpe folket, og nå skal de bygge opp landet igjen. Det er bullshit.

Implisitt: De gikk inn i Irak av andre årsaker. Ergo, Elise Flåten Øygaren tar feil.

Segment 6: Tror du ikke at Irak hadde bruk for all oljen sin til gjenoppbyggingen av landet?

Implisitt: Irak hadde selv bruk for oljen sin til gjenoppbyggingen av landet (men fikk ikke anledning til dette da USA tok den).

Segment 7: Er det ikke rart at allerede før krigen kom i gang drev den amerikanske regjeringen og delte ut oljereservoarene til amerikanske selskaper?

Implisitt: Den amerikanske regjeringen delte ut Iraks olje til amerikanske selskaper (før krigen kom i gang).

Segment 8: Commie-boy (15)

Segmentering, 2008

Segment 1: Mindre lønn, mer skatt

Segment 2: Enja Sæthren klarer nok en gang å knytte de rareste ting opp mot likestillingssaken, og det seneste er 6-timersdagen (10.11).

Segment 3: Dette forslaget vil ikke føre noen vei.

Segment 4: For det første, 6-timersdagen vil også si at vi skal jobbe for seks åttendedeler av den lønnen vi har i dag, men sannsynligvis betale det samme i skatt som nå.

Segment 5: Vi koster ikke mindre for samfunnet selv om vi jobber mindre.

Segment 6: Dette gir seks åttendedeler av dagens verdiskapning, seks åttendedeler av dagens pengestrøm, seks åttendedeler av dagens økonomiske sirkulasjon, men like mye inntekter til staten.

Segment 7: Dette vil, ironisk nok, føre til større skiller mellom kjønnene, fordi karrièremenn og karrièrekvinner da sannsynligvis vil jobbe mer overtid.
Implisitt: Karrièremenn og karrièrekvinner vil jobbe mer overtid enn andre menn og kvinner.

Segment 8: Det er ikke alle kvinner som vil jobbe fullt, så å innføre 6-timersdagen som en likestillingsreform, er et alvorlig feilgrep, mest på grunn av de økonomiske konsekvensene for folk flest. Implisitt: Menn vil, på den andre siden, jobbe fullt.

Segment 9: M (16).

Segmentering, 2009

Segment 1: Mediene overdriver!

Segment 2: Jeg var vakt under lørdagens demonstrasjon.

Segment 3: Ifølge mediene ble barna som gikk fremst i toget "brukt som skjold". Noen mente til og med at barnevernet burde vært blandet inn.

Segment 4: Jeg må si saken er kraftig overdrevet!

Segment 5: Det første vi vaktene gjorde, var å evakuere barna og få dem i sikkerhet.

Segment 6: Politiet gjorde ingenting, vi måtte ta av oss barna samtidig som vi prøvde å stoppe galskapen.

Segment 7: Egg, fyrverkeri og steiner ble kastet mot oss hele tiden.

Segment 8: Det var bare en liten del av demonstrantene som var med på dette bråket.

Segment 9: At 100-200 bråkmakere skal representere de 3000 demonstrantene, er rene vanviddet!

Segment 10: Jeg synes mediene burde skjerpe seg, og få en mer balansert fremstilling av saken.

Segment 11: Dessuten har fokuset på at barn og kvinner dør i Palestina, gått over til å handle om unggutter som raserer byen.

Segment 12: Jeg tar sterkt avstand fra det som skjedde, og blir flau på guttenes vegne. Men det er på tide å se på hva det virkelig handler om. Støtt Palestina nå!
Implisitt: Denne saken handler ikke om bråkmakere.

Segment 14: Sarah Selaihi (16)

